

УТВРЂУЈЕ СЕ да су на главни претрес приступили:

- заменик тужиоца Веселин Мрдак,
- пуномоћници оштећених Наташа Кандић и Славица Јовановић,
- сви оптужени и
- браниоци адвокати: Бранкица Мајкић бранилац оптужених Љубана Деветака и Милана Девчића, Градимир Налић бранилац опт. Милана Радојчића, Војислав Вукотић бранилац опт. Жељка Крњајића, Бранко Лукић бранилац оптужених Миодрага Димитријевића и Радована Влајковића, Јасмина Живић бранилац опт. Дарка Перића, Бранко Димић бранилац опт. Радисава Јосиповића, Гордана Живановић бранилац опт. Јована Димитријевића, Слободан Живковић бранилац оптужених Саше Стојановића и Драгана Бачића, Бранислава Фурјановић бранилац оптужених Зорана Косијера и Петронија Стевановић, Радослав Шошкић бранилац опт. Александра Николаидиса и
- приступио је сведок Душан Лончар.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се главни претрес ОДРЖИ.

Претрес је јаван.

Главни претрес СЕ НАСТАВЉА у 09 часова и 36 минута.

**НАСТАВАК ДОКАЗНОГ ПОСТУПКА
ИСПИТИВАЊЕ СВЕДОКА**

СВЕДОК ДУШАН ЛОНЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овог другог сведока, имајући у виду да смо јуче исто каснили, а претпостављам и данас да ћемо врло дуго се задржати око сведока Лончара, па да не би чекао пребацићемо га за петак јер смо добили информацију од Службе за откривање ратних злочина да овај сведок Слободан Суботић кога смо позвали за петак већ осам година живи у Канади. Може столица ако је ту. Добар дан.

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Душан Лончар, од оца Митра, пензионер, адреса Ваљево, Ослободиоца Ваљева 101/6, место рођења Дарувар, 1943.годиште?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Слаже се.

**Са личним подацима као на записнику из истраге
КиВ.7/2007 од 16.11.2007. године.**

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овде је истражни судија унео податке за разлику од других исказа да нисте у сродству ни са ким од оптужених.

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево ја ћу Вам прочитати све њих: Љубан Деветак, Милан Девчић, Милан Радојчић, Жељко Крњајић, Миодраг Димитријевић, Дарко Перић, Радован Влајковић, Радисав Јосиповић, Јован Димитријевић, Саша Стојановић, Драган Бачић, Зоран Косијер, Петроније Стевановић, Александар Николаидис, нисте у сродству, у некој завади евентуално с неким?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Не.

Са оптуженима несродан, није у завади.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Лончар, бићете саслушани као сведок, као сведок сте дужни истину да говорите, давање лажног исказа је кривично дело. Нисте дужни да одговарате на поједина питања уколико би себе или неког свог блиског сродника изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу и пре него што кренете да дајете исказ положићете заклетву прочитавши тај текст који се налази испред Вас, изволите.

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Опростите, наочаре само да узмем. Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан, говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

Опоменут, упозорен, а након полагања заклетве изјављује:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево овако, пред Већем за ратне злочине води се кривични поступак против ових четрнаест лица због кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва. Предмет оптужбе је страдање шездесетдевет цивила хрватске националности у октобру и новембру месецу 1991. године, предмет оптужбе је иначе напад на Ловас, страдање цивила у нападу, затим дешавања у селу, убиства, телесна повређивања, противзаконита затварања цивилног становништва и убиства у том периоду и страдање цивила приликом догађаја на тзв. минском пољу. Испричаћете суду шта је Вама у вези свих ових дешавања познато, која су Ваша сазнања. Ви сте давали исказ истражном судији 16.11.2007. године и Војнобезбедносној агенцији 25. маја 2006. године. Испричајте суду у вези страдања ових цивила шта је то све Вама познато. Можете да седнете да би вам микрофон био ближе устима јер тако ћемо Вас и јасније чути.

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Хвала. Ја сам исказ дао као што сте рекли, код њега остајем. Ја ћу покушати некако у виду закључака, ја га се не сећам, нисам га добио да то препричам. Дакле период о ком ја могу да сведочим јесте 01.10. до 19.10. кад сам се налазио на том простору, а на тај простор сам дошао на дужност команданта јединице Друге пролетерске бригаде, гардијске пролетерске бригаде 01., односно уочи тог дана и примао сам дужност до 09-ог и тај простор јединица је напустила 19-ог и 20-ог, а с обзиром на стање у јединици, опростите ја дајем само један увод да би лакше могао да пратим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само изволите.

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Тежиште мог рада је било, дакле тај пријем дужности, формирање јединице, с обзиром да та јединица приликом уласку на територију Хрватске према договору ваљда, тад нисам био тамо, са Председништвом СФРЈ и Хрватске, јединице требале ваљда да се креће ка Винковцима и уласком како ми то кажемо издуживањем колоне јединица је била нападнута и претрпела је велике губитке. Људство је побегло, структуре власти из Ваљева су дошле аутобусима и одвезли су људство. Остало је нешто људства и

део команде. Командант је смењен и у таквој ситуацији ја сам се појавио на том простору бавећи се формирањем те јединице, мобилизацијом, прикупљањем те напуштене технике и наоружања које се налазило на том простору јер су војници отишли, а то остављато. И тад у том, тај део људства што је остао био је размештен на простору, мислим да је то битно нагласити, дакле део је био у Вуковару и тако све на том потезу закључно са Сремском Митровицом. Команда се налазила испред Товарника, с обзиром да није било услова преместили смо се у Шид и били у Шиду негде до петог, не сећам се тачно датума или шестог. Највећи део наиме две јединице и са делом команде су биле у селу Товарник и у ствари ту је било највише проблема. Та јединица је била даноноћно нападана и ту су вођене сталне борбе. Били су нападато тежишно шума Јелаш, то је у непосредној близини Ловаса, село Ловас и једноставно то нам је био један изразити проблем који нисмо успели да решимо јер су ти простори раздвајали тај како ми кажемо борбени распоред јединица. Не сећам се тачног датума али морало је бити негде око 05-ог или 04-ог јер сам се тад са командом налазио у школи у Шиду. Код мене је свратио Љубан Деветак кога сам површно познавао из Осијека где сам ја живео као и он, једно време. Након ту неког упознавања рекао ми је да је негде договорено или координирано да се људи из Ловаса, тај део људи који су избегли, ту је било и Срба и Хрвата, врате у село. Ту је био један на том простору села Ловас, Товарни, па све тако до Винковаца велики број избеглица српског становништва што из осталих делова посебно градова Хрватске и велики је био проблем и притисак на, посебно на војску, да се они некако врате у та своја села, а Љубан ми је тад рекао да они имају одређене снаге тих људи из села са те територије, Западног Срема, који ће ту такву активност извести, а на мени, пошто сам ја на том простору или боље речено на војсци, јесте да се у том помогне. Ја сам, наиме не сећам се сад детаља тог разговора, чини ми се да сам начелно био за то јер је то решавало неке моје проблеме управо тај проблем сталног дејства из села Ловас, а решава се и део тог становништва. Ја сам наравно известио моју претпостављену команду, ту смо се Љубан и ја растали, ништа конкретно ту тад није договорено. Ја сам преселио команду у Товарник негде да ли 05-ог или 06-ог и чини ми се да је то 07-ог било кад се поново појавио Љубан и рекао да су они спремни. Ја сам чини ми се сутрадан 08-ог или 09-ог добио наређење од моје претпостављене команде да се моја јединица

ангажује у том уласку у село. Ја нисам имао таквих снага, као што сам напред рекао, било је тенкова, било је свега али није било људства, сходно томе ја сам и тако поступио, наиме могао сам, наиме планирана је била нека артиљеријска подршка по тачкама око села где су се налазиле хрватске снаге, а налазиле су се на гробљу и око гробља и ту углавном су им били минобацачи најчешће. Често су мењали положаје, раније је одатле дејствовао тенк, улаз у село од шуме Јелаш била је утврђена тачка, творница ципела или тако некако се звала Економија, и то су ти били простори који су били војнички уређени и ту је било предвиђено као дејство та помоћ тим људима за улазак у село. Ја сам, да би ту активност ја могао да правдам, ја сам негде 09-ог и написао тако једно наређење својим јединицама. То наређење није нити достављено, нити је било намењено овим људима који улазе у село јер мени то није било довољно познато у којој мери и како ће се улазити у то село и нисам познавао, познавао сам по карти као што се са њом служи. С обзиром да 07-ог ми је речено, као што сам рекао, договорено да је најближи термин кад ја могу нешто да подухватим 10-ти и тад је договорено да ће они кренути 10-ог ујутро да ће ући у село. Ујутро тог дана, тог 10-ог, наиме дан раније текле су те припреме и кренуло се да се уђе у село. Била је изузетно велика магла, готово се ништа није видело и ја тад, тог дана нисам био на командном месту, вратио сам се негде око 14 часова и дежурни оперативни ме известио да је тај напад завршен негде између 11 и 12 сати, да су људи ушли у село, да је погинуо један од ове условно речено српске стране и да су погинула три браниоца села, припадници хрватске војске. Практично дакле напад кад је у питању, односно улазак у село је трајао негде ваљда од 07 ту негде до 12 часова и даље се ту ништа конкретно није дешавало, а ови су ме моји известили да нису могли да дејствују јер је толика магла да се не може дејствовати јер ради се о артиљерији која посредно дејствује. Да би могли знати да ли уопште и где то пада и да ли пада морате то видети, с обзиром да то није могуће да не би било жртава и код ових људи који улазе у село и у селу, до дејства, како сам ја извештен, није ни дошло. У даљем од тих неких 14 часова како сам ја тамо био ништа се у ствари није ни дешавало. Било је мирно и негде увече око осам сати или можда раније, не могу се сад сетити тачног времена, поново је дошао Деветак до мене и отприлике начелно ми исто то поновио да им је погинуо један човек, да су три човека погинула из села и да се организује живот у селу,

наиме да треба организовати живот у селу. Сходно тој ситуацији кад сам то мало сагледао проблем је представљала шума Јелаш која се налази негде око три километра од села Ловас и сад нам ту настаје једна празнина, а између шуме Јелаш и села Ловас налази се Економија, једно најприкладније место где сам могао да сместим део неке моје јединице једноставно да бих обезбедио тај међупростор, да бих заштитио своју јединицу јер ту сад није било ништа, а једино што сам имао то је била једна тенковска чета Првог оклопног батаљона са најискуснијим командиром чете и они су се са једним официром из команде отишли и посели ту Економију у циљу заштите од шуме Јелаш. Даље, следећи неки извештај који сам добио, сад не могу да се сетим тачно од кога, ко ме је известио сутрадан ујутро, отприлике да село једноставно живи нормалним животом. Ја у село нисам одлазио, нисам се са тим бавио, то сам истакао и задњи пут добро се сећам, упало ми је у очи кад ми је тај неко да ли од старешина, рекао каже «чак и берберница ради нормално», а те вечери, дакле тог 11-ог је пристигла једна јединица увечер из Ваљева, јединица ТО. Ја кад говорим из Ваљева ту се налазила команда тих јединица ТО зонског штаба ТО, конкретно те две јединице једна је ваљда била из Мионице, а друга из Љига, нисам сигуран, имали су негде можда по тридесет-четрдесет људи. Људство ја то нисам видео, чини ми се да је дошао, дошла су та два командира и оне су размештене, дакле оне су смештене у село Ловас али не као неке борбене јединице већ једноставно су оне ту, како бих рекао, ми кажемо неки као очекујући реон до следећег задатка бранећи себе и тај део где се налазе. Овде бих такође морао да вам скренем пажњу на, наиме видим и на сајту вашем, а и кроз штампу се провлачи термини ЈНА. Наиме говори се о јединицама ЈНА, једина је јединица ЈНА која је била на том простору, не мислим једина, једино моја бригада је јединица ЈНА, а део оружаних снага СФРЈ јесте овај ТО који је овде доведен. Дакле ниједан припадник ЈНА није се налазио у селу Ловас. Како су јединице ТТО долазиле уопште на те просторе, с обзиром на ситуацију коју сам ја вама напред испричао, дакле имали смо технику, имали смо, али нисмо имали щудство. Проблем контроле простора је био тамо евидентан и веома изражен. Такви какви смо рањиви били, стално нападати снајперисти, стално постављане mine и минска поља на којима је страдала војска, а безброј разних паравојски, разних структура и тако поседањем простора тих јединица ТО, дакле они нису учествовале у борбеним дејствима нити

сам их ја могао ангажовати за борбена дејства на неки начин је контролисан простор. Те јединице су долазиле, одлазиле, неке су бежале, углавном кад би добиле задатак неки сложенији углавном га нису извршавале и тај живот у том селу је тако текао. У једно два наврата је долазио представник те њихове команде капетан Вељовић код мене, с обзиром да су они код мене се снабдевали са храном и тако и углавном упознавао са стањем и извештавао ме да је врло задовољан, да су војници дисциплиновани, ти резервисти, тај ТО да је дисциплинован, да раде свој посао, а то се касније и потврдило да ти војници нису учествовали у неким тим проблемима, а негде 15-ог или 16-ог ја сам добио припремно наређење да јединица се премешта из тог реона и од тог тренутка отпочињем са припремама извиђањем тог наредног реона и тим сам се углавном бавио и ја и моја команда, а тад мени непознато ко је наредио у то село Ловас буде доведена још једна јединица за коју ја морам рећи нисам знао ни ко је наредио, ни зашто је дошла, претпостављам да је претпостављена команда или неко други рачунајући да се јединица измешта из тог ширег реона, да ја извлачим тенковску чете са тог пољопривредног добра, да је вероватно неко ојачао, како се то војнички каже тај простор. У том таквом раду и мом деловању 18-ог смо били на извиђању и увече кад смо се вратили са тог извиђања упознао сам да се тамо у Ловасу десила несрећа, да су настрадали људи који су организовано ишли у бербу грожђа. Морам напоменути да је то било уобичајена ствар скидање летине, то су структуре власти тад те неке САО Крајине тражиле од војске да се такви радови обезбеде и ми смо то чинили. Наиме док људи раде негде тамо смо их где смо мислили да је најугроженије обезбеђивали јер као обично што то у ратовима бива година је била изузетно родна, посебно кукуруз, грожђе, воће и они су то организовано убирали. Мени је то тад било логично да је то неко обезбеђивао, морам рећи да за минско поље то ја нисам знао, мада је касније, касније сам сазнао и то тек кад је почео овај процес, поставила моја јединица по наређењу претпостављене команде у склопу ових припрема да ће моја јединица отићи са тог простора и да ту треба на неки начин запречити се од те шуме Јелаш. Одмах сам, наиме кад сам био информисан имао сам састанак команде, иначе га имам, речено ми је да је настрадало осамнаест људи, да су у том спасавању тих људи одвожење рањеника, пружање помоћи, учествовали и војници из моје јединице, возила и тако, наредио сам да се селу помогне приликом сахране. Врло добро се сећам да сам

помоћнику за морал наредио ако нема свештеника у селу да се пронађе у неком селу свештеник и да се то обави на неки достојанствен начин. Тим проблемом, с обзиром на 18-ти - 19-ти да сам напуштао тај терен, више се ја нисам бавио и извештен сам претпостављену команду и касније сам сазнао наиме да се воде неки поступци, да су неки људи похапшени у вези тога итд, итд. али сам с обзиром да сам отишао са тог простора нисам се тим проблемом више бавио. Желим само још неке моменте да нагласим, а пре доласка војске уопште на просторе Западног Срема или Источне Славоније, како ко зове, на тим просторима је функционисала власт. У хрватским селима хрватска, у српским власт српске области Крајина или неко веће имали су представнике и у Шиду, имали су полицију, Црвени крст је добро функционисао, ти месни одбори итд. Ми смо углавном поштовали ту власт, наиме било нам је и наређено да се не мешамо и не смемо се мешати, углавном су то биле те неке страначке власти у чега се ми нисмо мешали. Што се тиче хрватске стране ми, наиме с обзиром да сам иначе био раније на просторима нешто западније, ми нисмо имали неких проблема, посебно не са становништвом. Међутим те њихове паравојске су се стално сукобљавале са том српском страном, ми смо покушали то мирити и да вам кажем да су нас звали и једни и други, све, и то увек вас зове она страна која је слабија. Понекад су нас нападали и једни и други. Специфично је код те хрватске паравојске они нису нападали неким јачим снагама на јединице, радили су то ноћу, често мењајући положаје, та средства како ми кажемо подршке имали су на тракторима, на камиончићима и дејствовали једноставно стално узнемиравали. Ја сам покушао да препричам оно што сам дао изјаву, нешто можда краће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ево сад ће странке да Вам постављају питања. Прво ће тужилац, после сви остали учесници у поступку. Изволите тужиоче.

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Опростите, да устанем ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, ако не устајете испред суда, не морате испред тужиоца.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Рекли сте да сте команду те бригаде преузели негде око 01.10.

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Не негде, него тачно 01.10.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кад сте је преузимали каквог је састава била та бригада организационо, по броју људи, по техници, људству?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Дакле, ради се, ја ћу рећи пуни назив Друга гардијска пролетерска механизована бригада, опростите јер треба говорити саставе јединице, је ли то битно?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Само угрубо.

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Значи јединица која је, ја сам то рекао, команда се налазила код Шида али без војника у команди, то су биле углавном активне старешине, нешто пар војника у чети војне полиције је остало, а део је однекуд неко послао пар полицајаца за обезбеђење команде. Дакле, ништа друго нисмо, чета везе исто се распала, једина, наиме ја практично нисам имао живе јединице у том смислу. Према тим проценама нам је према ставу војничком она јединица која претрпи тридесет посто губитака она не постоји, она се брише. Та јединица коју сам ја преузео она није претрпела толико губитака али ју је напустило људство тако да је, да само подсетим суд ако се сећате транспортер оклопни који је био испред Савезне скупштине то је војска дотерала из те бригаде, тако да је та јединица тог 01-ог била борбено неупотребљива.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте Ви при пријему те дужности били код команданта дивизије?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Код команданта дивизије сам дошао уочи тог дана, а можда је овако и сликовито и поучно, а можда и трагично, чекао сам једно два сата да ме прими, кад ме је примио ухватио ме за руку и повео до неке сећам се тераса је била и показао ми прстом, сунце овако залази, каже «видите ону тамо кућицу, ту вам је команда бригаде» и ту смо се растали. Ја сам изашао испред те команде и сад не знам куд да кренем. Ја се извињавам, Ви ме прекините ако ово није интересно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Само изволите.

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: И да би неки заставник ме тамо видео, никог не познам, једноставно се ваљда сажалио, он ме је одвео у команду бригаде, а да ме тамо нико није ни представио, једно пола сата сам тамо седио са тим људима, никог не познам, нико мене не позна, да би једног тренутка рекао «људи ја сам ваш нови командант». Стари командант је лежао у суседној просторији, ушао сам код њега, он није ни хтео да устане са кревета, није знао да је смењен, након једно два сата је отишао, више се није вратио. Прво реферисање сам поднео команданту дивизије након једно двадесет дана у једном другом месту, није битно сад које.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли приликом тог првог сусрета са командантом дивизије да ли је било речи о вашем ангажовању, вашим обавезама у наредном периоду?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Морам рећи да сам ја у међувремену долазио у ту команду дивизије, примао задатке као и сви остали команданти, али оно класичног предаје дужности или нечег јер ту дужност сам практично примао данима, али ми се после рачуна као да сам 10-ог је примио.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Приликом тих.

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Опростите, извињавам се, дакле тежиште мог рада и дивизије у то време јесте било формирати ту бригаду. Дакле формирати бригаду, заштити јединице од дејства, мобилисати бригаду што је ишло изузетно, изузетно сложено, у међувремену сам лично одлазио за Ваљево тамо молио, кумио људе и пошто у Ваљеву се није успело мобилисати почело је довођење људи из Пирота, Врања, Суботице, широм Србије. Батаљон о ком причам и чија је чета била на тој Економији попуњен је са једним одредом морнарице, ту годишта четрдесет, педесет година који никад нису били позивани у резерву и те војнике смо у том времену преобучавали за посаде тенкова. Дакле то.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У тих десетак дана, кажете долазите у команду примате задатке као и сви други команданти, да ли је било које прилике поменута нека акција или задатак у вези са Ловасом?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Не, не све негде до 09-ог, претпостављам да је, наиме ја сам вам рекао кад сам говорио претходно ја сам стекао дојам и кад је Љубан дошао код мене да је то већ негде неко нешто координисао, да је та акција негде неко њу договорио вероватно да ли моја претпостављена команда са тим већем.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кога сте имали у том вашем командном саставу поред вас у том Штабу?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Мој најближи сарадник је био потпуковник Стојановски Славе па сад ако треба да бројим све старешине које.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ваљда више није никаква тајна, прошло је двадесет година.

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Па не, могу, могу ако треба бројати, значи помоћник за морал је био Јелић Марко, помоћник за позадину Ђорђе Николић, начелник везе такође мајор Николић, начелник оперативног мајор Камбер тад био, и сад да не говорим старешине у тој команди начелника артиљерије потпуковник Милутиновић,

помоћник за обавештајне послове мајор Марковић, АБХ Ефтимов мајор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само тај мајор Марковић како, је ли има неко име?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Има име, ја не могу сад да се сетим.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли био неки официр с презименом Суботић у Вашем саставу?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Не, никад. Официр Суботић је био да ли у команди Армије један пуковник или командир дивизије, нисам сигуран ко је, али у мојој јединици Суботића у то време ни у нижим јединицама нисам имао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Рекосте ту негде 05-ог – 06-ог код вас долази Љубан Деветак кога сте били познавали или сте били пријатељи, другови од раније.

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Ја сам задњи пут ако треба да објасним, ради се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само мало, ја се извињавам, овде кад сте већ набројали, занима ме ко је био помоћник Ваш за безбедност задужен?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: За безбедност је био капетан, опростите вероватно ћу се удаљим, можда Милан, не могу презимена сад да се сетим али вероватно ћу се сетити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, сетите се претпостављам.

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Милошевић, Милан Милошевић. Извињавам се мало.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Дакле, у вези са Љубаном Деветаком, од када сте га познавали и да ли сте се, у каквим односима сте били с њим пре?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Љубана Деветака, сад не знам у којој мери је то интересно, супруга је радила са мојом комшиницом код које смо ми навраћали у кућу и ту смо заједно били једном на неком рођендану, једном сам био и код Љубана кући, да ли са тим комшијама, да ли је то било рођење ћерке или тако, не бих се могао сетити, значи то познанство, знао сам човека тако, неке детаље о њему нисам знао. Више та супруга је била веза са том комшиницом.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И у овим временима када га први пут виђате кад је почео овај несретни рат?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Па рекао сам, да ли је то било 04-ог, 05-ог у Шиду, он долази код мене.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли Ви тад знали где је он био, где се налазио, где је живео?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Не, не, нисам, нисам јер тај период можда се Љубан боље сећа али можда уназад пре тих догађања можда једно четири-пет година се можда нисмо никад ни видели.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Можете ли нам, а уколико се можете сетити што опширније тај ваш разговор.

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Врло тешко се претпостављам да је оно уобичајено било питање за породицу итд, али је, наиме стичем дојам да је долазак био строго наменски, да је био због тог, с обзиром да је велики део српског становништва рекао сам и дела хрватског избегао из тог села, да се налазио у том Товарнику, да је тај Товарник пренатрпан био, да је циљ био да се договори да му се помогне да се ти људи врате у село.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте Ви могли да чујете од њега или сте могли да процените у ком он то својству долази код Вас? Ви рекосте у једном тренутку да они могу да имају снаге и томе слично.

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Ја претпостављам, ја сам то већ рекао да је то ствар ваљда тог обласног већа, да ли те неке власти која је била ту на том терену или неко други, мени нико није представљен од тих, не бих могао конкретно нити ми је тад речено конкретно ко је то јер ту координацију је само могла имати са тим нивоом њихове власти команда дивизије.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте Ви знали тад или сте имали утисак да ли је он део те власти кад долази код Вас да Вас пита за тако нешто?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Ја сам стекао више дојам да је он вероватно можда неком рекао да ме позна па је он у том смислу дошао, да је он, као да је послан отприлике тако да је.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Рекосте да је поменуо да они могу да имају снаге, да сте ви разговарали с њим, о кавим снагам се ради, ко то може, шта може?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Јесмо, дакле ради се, ту је било дакле јединица разних из села која су избегла из осталих делова Хрватске, посебно градова ту је доста било и неких полицајаца, МУП-оваца бивше Хрватске имали су неко своје министарство тамо у Шиду, имали министра, а остала српска села која нису поселе те хрватске снаге да ће им они помоћи. Дакле радило се искључиво у тој причи о локалном становништву.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Али да ли сте Ви добили неку информацију како је да кажем на неки начин војно организовано то што имају од тих снага?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Није исто бити, ту су и жене и деца, способни и неспособни.

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Па наравно да, јер тамо је до тад до догађаја о коме је причао Љубан, таквих догађаја било на хиљаде. Негде Хрвати упадну у српско село, негде Срби у хрватско село, то је једноставно то је било, сад је то грубо рећи, последице су врло тешке, то је било тад на том простору уобичајена ствар.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, питао сам Вас да ли сте у том разговору стекли утисак или Вам је он дао прецизну информацију које су то снаге, да ли су на неки начин организоване, наоружане, ко су они, нису из месне заједнице?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Не, не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само да Вас питам овде, јесте ли код ваше надређене команде, команде дивизије проверили ко је тај Љубан Деветак и везано за те снаге?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Ја сам известио наравно команду дивизије и од њих добио наређење да се учествује у тој активности.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, питам конкретно за Љубана Деветака?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Нисам питао уопште.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Изволите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само кад смо већ код тога да после не заборавимо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Управо сам намеравао само мало другачијим редоследом. Дакле, то су све информације које сте Ви добили тад од Љубана Деветака?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте још нешто чули од њега у вези са тим?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И са таквом информацијом Ви идете у вашу команду, шта саопштавате вашој команди? Ко је Љубан Деветак, о каквим снагама се ради, како се то може организовати и какву Ви то тад наредбу добијате да потписујете тај предлог?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Не, мислим таквих неких детаља ја се, шта сам коме рекао, само знам да је та акција одобрена и написано наређење.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте, Ви сад кажете неки детаљи, али нама се не чини да су то баш тако неважни детаљи јер се ради о детаљима на основу којих се доносе некакве одлуке војна команда, цивилна итд, тако да само Вам кажем да су веома битни детаљи па таман их Ви звали и детаљи.

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Ја да Вам кажем.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте Ви имали информацију да у тим евентуалним снагама са којима треба да учествујете у некој акцији има и људи наоружаних или ненаоружаних који су из Србије нису само из околних места и мештани?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Таквог, дакле о снагама из Србије то Вам ако треба још једном овде да потпишем није било говора. Дакле није о снагама ван тог простора није било разговора ни у једном тренутку никад, а разних паравојски, ја сам Вам рекао на терену је било, а о довођењу неких јединица из Србије није било говора.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте Ви у времену од тог 05-ог, 06-ог имали изузев с Љубаном још неки контакт са неким од тих мештана из околних села?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Наиме нисам ово сигуран и не могу потврдити да је у вези тога једном приликом долазио један млађи човек који је био из те неке Владе као представник, ја му се сад не сећам, вероватно ови људи који су тамо живели знају, врло често је долазио, имао је лепо возило, да ли се звао Граховац или тако неко презиме где је испред тог обласног већа у једно два наврата долазио у команду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А које то Владе, само појасните?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Па то обласно веће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чеге?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Српске Крајине Источна Славонија.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте имали контакт са неким од, то је сад тамо нека власт како сте Ви то поменули, да ли сте Ви имали непосредни контакт са неким људима који би требало да учествују у наредним неким акцијама наредних дана?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте познавали у то време Жељка Крњајића?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Не. Жељка Крњајића сам упознао, чуо сам раније да је Жељко рањен и од тад почиње о том да постоји тај Жељко, а Жељка сам непосредно боље упознао чини ми се приликом једног сусрета на пунктној станици па је испало да у ствари сам га једном и видео на неком другом месту, ја тад не знајући да је то Жељко, он је претпостављам с обзиром да сам имао чин можда знао да сам то ја.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли познавали Милана Девчића?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Касније да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, не, у то време кад се, пре напада, док се све то догађа око договора, планирања напада?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Не, Девчића тад нисам познавао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Милана Воркапића?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Не. Воркапића чини ми се да га не знам ни сад.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте у то време, значи пре издавања наредбе за тај напад, имали контакт са било којим од лица са тог подручја, а да сте их молили или предлагали да ангажују што већи број добровољаца да би попунили милицију, да би имали јачи састав јединица за тај планирани напад?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Не, сигурно не. Дакле контакта у вези уласка у село сем Љубана ја нисам имао и то ја не знам све то сад изгледа можда врло глупо да се ја тим нисам бавио, за мене, ја опет кажем последице су сад испале тешке на крају, то није било моје поље делатности нити сам се тим ја бавио, једва сам сустижао неке друге послове да радим, тако да је то узгредно, а моје ангажовање и моје јединице око тог задатка је било до те мере минорно јер та јединица коју ја тамо наводим моја као да учествује у нападу, она уопште не учествује она се само налази тамо где се налазила, нити не отвара ватру, нити, једноставно она је тамо јер ја то да сам, можда среће што нисам имао, ја да сам имао јединицу онда би та.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кад сте ишли у команду тамо у вези договора око тог задатка с ким Ви тамо у тој команди дивизије разговарате, да ли им представљате свој план, свој предлог?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко то разматра, ко то одобрава?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Не, не, то је сувише ситна активност да би се то износило у команди дивизије, то је отприлике задатак тако ојачане чете или тако нешто, тим се чак не бави ни командант бригаде у крајњем, а у команди дивизије, ја Вам само желим

поновити неколико пута таквих активности је безброј, то се догађа дневно, више у току дана. Наиме сад то све изгледа накарадно али то се чак није ни евидентирало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само нисам чула на коју то активност се односи?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: На ову.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Коју?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Коју активност?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: На Ловас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Напад на Ловас?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сте рекли сувише ситна активност је ли?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Не, не, опростите, само да Вам кажем, за ниво команде дивизије разумете.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ви сте у ранијим својим изјавама и у истрази између осталог рекли да је то подручје Ловаса према вашим информацијама тамо било врло опасно због шуме Јелаш, Економија, да се отприлике тамо налазе снаге јачине једне чете Збора народне гарде Хрватске и да због тога нисте могли да приђете Ловасу, а камоли да га нападнете или да имате било какву информацију шта се догађаја у Ловасу.

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: У селу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У селу. Изволите.

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Опростите, ми стално покушавамо се говорити само о Ловасу, Ловас је део једног простора, ако узмете границу садашњу Србије у првом делу дакле само у Товарнику контролише условно речено ЈНА. Ту се налази још безброј разних војски од неких Албанаца, Румана који ту негде беже итд. следеће село држи хрватске снаге и то вам је линија Ловас-шума Јелаш-нафтно поље-река Вука-село Немци, шуме Спачванске где су хрватске снаге. Кроз тај простор дневно циркулише снаге дивизије и све остале војске ко зна чије, све иду тим правцем. Дакле ми смо измешани и једноставно не знам да ли ја Вама то могу предочити, дакле село до села, ово је ово, ово оно, у исто време се одвијају дејства по Вуковару где кроз простор који би условно речено требало нека јединица да контролише пролази на хиљаде људи, возила, избеглица итд. то је један хаос, то о некаквој организованости, нечем, нема говора. Дакле свакодневно та

јединица, ја да бих послао храну из Товарника у суседно село да би прошао поред Ђелетоваца водим борбу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Господине Лончар, питам Вас овде за Ловас, Ђелетовци, Бапска, Опатовац то је друга линија то сви знамо по свему овоме, питамо Вас за Ловас, питам Вас за Ловас да ли сте Ви имали какве информације и од кога сте Ви добијали шта се то налази у Ловасу и непосредној околини Ловаса које су то снаге?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Дакле, имао сам податке да се отприлике налазе снаге једне чете. Ја сам вам већ рекао напред где су распоређене, дакле тежишно ја сам лично, моја је јединица имала највише проблема из реона гробља. То је овако један узвишени део који је ка том распореду моје јединице одакле се дејствовало, улазак у село је био посебно утврђен, рампа испред Економије, на Економији, Творница ципела коју ја нисам видео дејство са Економије.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Од кога Ви добијате информације да се дејствује из Ловаса са гробља, са Економије?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Од потчињених јединица, па и ја се ту налазим, ја сам у Товарнику.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А Ви сте у Товарнику, Ви нисте у Ловасу.

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Па нису ни моје јединице у Ловасу. Моје јединице су од Ловаса удаљене од три до пет километара како која.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ви не нападате тај део, ви нападате Ловас, питам Вас за Ловас зашто напад на Ловас?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Ви сад говорите о Ловасу селу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Насеље.

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: А ја говорим о Ловасу као географском појму на којем се налазе неке снаге хрватске, дакле мој циљ дејства није становништво нити куће у селу, него тај проблем који стварају снаге из села Ловас.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па село Ловас и Фабрика обуће и та Економија и црква и гробље све је то у Ловасу, није то ван Ловаса.

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: То је шири појам, а Економија је удаљена од Ловаса два километра, гробље се налази источно од села, сад ја истина у селу као и Ви нисам баш био па не могу да знам детаље како је где шта изгледало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А то кад кажете «нисам баш био», да ли сте били и када у Ловасу пре напада и после напада?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: После напада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А пре?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. А кад сте то били после напада?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: После напада сам био у селу Ловас с обзиром да је то село Ловас након тога се доста брзо организовало тај неки живот привредни и један детаљ због ког сам ја дошао грађено је неки рибњак. Претпостављена команда ми је наредила да се неки багер или не знам тако нешто са посадом преда тамо. Ја сам тад поново тад био у селу али само дошао до те, у центру села је била пољопривредна задруга у којој је био Љубан и то његово људство и преузели су тај багер, а касније сам долазио али давно касније након три-четири године нека родбина која је избегла из Западне Славоније била је ту у селу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кад сте то били? Ја питам кад?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Као.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Које време, кад?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Временски, од дана напада па кад сте то после били?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Па можда након једно месец и по или тако нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не то.

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: То са родбином?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не са родбином, то ме не занима тај други, него кад сте то били у Ловасу?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Па рекао сам негде након месец и по дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Први пут?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја се извињавам, могу ли се сести?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете да седнете.

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Опростите, ја не знам да ли сте ме, ја сам отишао, моја јединица је 19-ог отишла са тог простора, ја више нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумела сам ја Вас, него ја Вас питам кад сте Ви то први пут отишли, кажете пре напада нисте били, кад сте били први пут после напада? То је било питање.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Овде у списима се налази Ваше наређење за извиђање од 09.10., шта све да се, те делови ваших јединица извиде то је 09.10., да ли сте Ви у команди дивизије били тог дана или наредног дана са овим резултатима извиђања?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Не, не знам да сам био и не верујем. Те резултате да би уопште доставио њима тамо, претпостављам можда

ако је наредила претпостављена команда да се извиде да се доставе, да се достави, ако не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Вашој наредби претходи чија наредба?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Дивизије.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кад сте Ви добили ту наредбу?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Ја се не сећам датума али пре издавања моје, сад колико је то било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте у истрази господине Лончар рекли да у извиђање нисте ни ишли јер се селу Ловас није могло прићи.

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Да. Па извиђање је врло релативна ствар, наиме можете са неке тачке узвишене посматрати, осматрати село, а иначе та делатност прикупљања података је у надлежности помоћника за обавештајне послове, то је тај Марковић. Опростите, ако само могу да кад су у питању те снаге које су, оне су биле врло покретне, јер видите те снаге оне су зауставиле једну оклопну бригаду исто из састава дивизије зарушавањем те шуме Јелаш, наиме запречили и то су држали, напали су тако јединицу, е сад данас су у овом селу, сутра у оном, па се врате, па дођу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ви сте добили задатак под тим и тим бројем од 09.10. од команде дивизије и добили сте наређење да Ви издате наређење за сам тај напад на Ловас 09.10., да ли се сећате шта је писало у том наређењу и како сте Ви требали да поступите по том наређењу и какву наредбу да издате по наређењу из команде дивизије?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Наређења од команде дивизије се не сећам, мислим не, детаља из њега се не сећам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Задатак пешадијске гардијске моторизоване бригаде под А) извршити извиђање и организацију напада на село Ловас и Бапску то је од 09.10., у току 10.10. године бити у готовости за напад на село Ловас и Бапску у садејству са снагама ТО Шид којима се садејствује у овладавању села Бапска, а село Ловас решити властитим снагама, то је наређење Ваше дивизије које сте Ви добили, шта значи то властитим снагама?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Знате како, ја сам рекао, то кад би сад, кад би наредили да идете на месец, ја те снаге једноставно нисам имао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па је ли се то онда каже команди «чекај, каква је ово наредба, ја немам снаге за то, чиме ћу ја у напад»? Даље, «изложити ми у поподневним сатима 10.10. орјентационо око 18 часова план напада, одред Ваљева улази у ваш састав» итд., да

изложите план напада у време када је напад већ петнаест и више сати завршен.

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Ја претпостављам да је та наредба писана вероватно касније, ја на пример не знам за те детаље, нити сам коме излагао нити ме ко позивао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Чекајте, овде у овој наредби пише да ви изложите план напада 10.10. у 18 часова, а напад је извршен ујутру у седам-осам сати значи пре ове наредбе, пре него што сте изложили план напада.

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Ви ме питате сад за команду дивизије, ја не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Одредите ТО који сад улазе у ваш, треба да уђу у ваш састав и тако даље, потчињавају се вашој бригади, ко то улази у састав ваше бригаде?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Опростите, то је питање?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да, да.

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: У састав бригаде је, Ви кажете тог 10-ог, писало да је та јединица ваљда стигла или сутрадан стигла.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То је писано наређење 09-ог, не 10-ог.

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: А 09-ог.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: 09-ог наређење команде дивизије где вам се каже «извршити припреме за напад, 10.10. у послеподневним часовима у 18 сати изложити ваш план» итд, а тог истог дана већ ујутру ствар завршена, Ви сте дали наредбу, извршен напад пре него што сте били у команди дивизије по овоме што пише у наредби од 09.10., значи да пре напада и пре издавања ваше наредбе Ви реферишете команди дивизије.

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Не знам за то наређење верујте ми.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ваша наредба «непријатељ, под 1, стационаране снаге јачине око једне чете» итд, «одлучио сам извршити напад обухватним дејствима по ивицама» итд, «а помоћним снагама извршити чишћење села од припадника Зенга и МУХ-а као и становништва које је непријатељски настројено», можете ли нам објаснити које су вам то помоћне снаге, када се помоћне снаге користе за напад, када за чишћење и које то становништво, шта значи «очистити становништво које је непријатељски настројено»?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Кад би сад, сад кад посматрам то мени је исто крајње глупо, јер ниједан напад се не решава помоћним снагама, разумете. То је једноставно написана наредба да буде

нешто написано као и та од команде дивизије која је једноставно за неку интерну употребу јер ако читате то даље видећете шта пише за главне снаге. Главне снаге добијају задатак да не отварају ватру, да не дејствују, не знам даље шта све пише. А то је моја јединица.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Чак овде пише да се нападне и по средини села.

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Са тенковима?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У Вашој наредби, овим артиљеријским, чиме ли, тенковима, да се дејствује по.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не пише тенковима, него хаубички дивизион да дејствује по средини села и југоисточној падини села.

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Видите, средина села југоисточне падине се налази се тај њихов бункер са тим средствима, има неки пар кривина у селу тачно се ту налази средина, улаз у село, испред села се налази тај бункер.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, али овде је написано «концентричном ватром 201 по реону југоисточне падине села и концентричном ватром 202 по средини села», значи није то исти циљ, средина села југоисточна падина села.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Део села између две цркве, Фабрика обуће, силос, ловачки дом, млин, по средини села.

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Ако се о томе ради ради се о команди у селу, вероватно је била у центру села, а та дејства нису извршена.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: «Одред ТО који се претпочињава бригади прихватити и организовати и припремити за извршење задатка, проверити њихову оспособљеност, обезбедити успешно извршење задатка. Потпис, командант пуковник Душан Лончар».

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Ради се о јединици из Ваљева, је ли тако, одред, значи ради се о две чете Мионица и Љиг, ја другог одреда нисам имао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесу ли те чете оспособљене за једну врсту, за једну овакву врсту напада?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Оне нису учествовале.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, да ли су по својој формацији оспособљене за једну овакву врсту напада та Мионица, Љиг, Лајковац?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Не знам, нисам то ни проверавао, нити сам употребљавао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Зато Вас и питам, Ви употребљавате неке тамо помоћне снаге за напад на Ловас.

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Али не ТО Ваљева.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не ТО, то је у реду, него Вас питам да ли су ове јединице које сте добили тај Лајковац, Љиг да ли би оне биле, да ли су оне биле способне да изврше један прави војнички напад?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Њих не бих могао употребити јер је било забрањено.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А да није било забрањено да ли би биле способне по својој формацији, по наоружању, по саставу, да ли би биле способне за тај напад?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Е сад, то ме питате, ја бих могао само да претпостављам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па у Вашем саставу су.

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Нису, нису ни дошле тад кад то пише.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Нису у време напада, јесу после, дан један после.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само ово да појаснимо, кажете те чете те ваљевске било забрањено да не можете да их употребљавате.

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овде постоји један Ваш борбени извештај од 14.10.1991. године где се за напад на Сотин ангажују те снаге.

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: ТО те.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Одакле су те снаге?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па Ви кажете то је борбени извештај Ваш команде Друге бригаде од 14.10. и ангажују се те снаге за напад на Сотин, каже «За напад на Сотин ангажоване су следеће јединице, Први оклопни батаљон, извиђачка чета, чета војне полиције и противдиверзантска чета из Територијалне одбране Ваљево», па с обзиром да кажете нису смеле да се користе те јединице ТО за борбе, а ја Вам предочавам Вашу наредбу где се оне користе, реците ми ко Вам је то забранио да их користите и зашто у овом борбеном извештају стоји да ће да се користе за напад?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Те јединице које ту спомињете, диверзантски одред је скроз нешто друго од чете које спомињемо које долазе у Ловас. То је маневарска јединица која се употребљава у борби.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па у Вашем је борбеном извештају.

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Ја кажем диверзантска та јединица она се употребљава али ове чете ТО које су мени биле претпочињене нису.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, значи ова чета је могла да се.

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Она је нешто друго, то је нешто друго.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Противдиверзантска чета је могла да се користи, добро, да појаснимо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте се Ви пре напада и пре него што сте издали ову наредбу и пре напада обраћали тим снагама које значи нису из ЈНА, које су сад те помоћне снаге или како сте их већ назвали који треба да учествују у нападу и објашњавали им како треба да изгледа напад, како да се понашају?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Не, не, ни усмено, ни писмено.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Нисте их постројавали да им кажете идете у напад ујутру или сутра?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Не. Иначе само да Вам кажем, командант бригаде јединицама ранга чете није никад нигде издавао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ви кажете ранга чете, а да ли Ви знате уопште ког ранга је била та групација која треба да учествује у нападу?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Право да Вам кажем не, али их негде на окупу нисам никад видео.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Али Ви издајете наредбу да се нападне Ловас и сад, ајде већина нас је овде служила ту војску, неко треба да нападне тај Ловас, део ваше јединице, та артиљерија или тенкови, шта ли, а ко је тај други део који треба да изврши напад на Ловас?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: То је тај као што смо га звали одред ТО, то су, ТО Товарник и људство из околних села.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Како су наоружани, који је то састав, колико их има и ко командује? Нису ловци ваљда, него иду у.

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Ја верујте ми ја нисам знао тад ко командује тим.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ви сте рекли у истрази да за један напад на неко место које брани једна чета треба отприлике два батаљона.

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Јесте, такав однос.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Е сад Ви имате податак тамо се брани једна чета, тамо нека чета, иде се у напад, а не знате са којим снагама идете у напад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је неко из бригаде контактирао са тим помоћним снагама које сте овде у наредби означили као ТО села Товарник и милиција?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није нико ни из бригаде контактирао?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је ваш начелник Штаба или помоћник начелника Штаба за оперативно наставне послове, је ли неко од њих контактирао са овим јединицама ТО села Товарник и милиција?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Колико ја знам не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Један од оптужених овде, Милан Девчић, тврди у својој одбрани да сте ви њих постројили ноћ пред напад и обратили им се бираним речима, подршком?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Ја ћу употребити благи израз то је једна ноторна неистина, дакле да сам изашао или их видео или да им се обраћао, дакле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже чак да сте читали наредбу пред свима тамо.

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Овде тога је много нелогично али ово би било крајње нелогично.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Оптужени Љубан Деветак тврди да никада са Вама није разговарао ни о каквим снагама, ни о каквом нападу на Ловас, него на основу неког ранијег познанства како сте једанпут се видели у Товарнику, где ли, пре напада.

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: У Шиду.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У Шиду. Је ли то тачно или не, што тврди Деветак?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Нетачно. Дакле Љубан је два пута дошао код мене, а прво у школи у Шиду кад сам био, то је дакле до 05-ог било и други пут је дошао 07-ог и рекао да 10-ог се креће, да они крећу 10-ог, да су спремни.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли Ви знате за садржину наредбе која је издата деловима Ваше јединице за напад на Ловас?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Опростите, хоћете поновити.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли знате садржину наредбе коју сте Ви потписали у вези дејства оруђа артиљеријског или тенковског, већ не знам каквог за тај напад на Ловас?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Што сам ја написао наредбу?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да.

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Па не сећам се детаља неких.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли се сећате извештаја који сте добили након?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Ја једини извештај односно има и писани траг је био, рекао сам кад сам се вратио на командно место негде око 13 часова у оперативном дневнику, дежурни оперативни ми је

известио да излазе из села. Наиме изашло је једно возило и каже све, напад је завршен, све је готово и то је једини извештај који имам, а извештај од мојих јединица дакле да, ја се не сећам тачно од кога је било тих приговора као како је војска оманула, обично нам се то тако приговарало, кад сам питао моје шта је било јесу дејствовали, каже «нисмо дејствовали јер је таква магла да се није могло ништа видети, нити се могло дејствовати».

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Значи Ви имате један усмени извештај да Ваша војска уопште није дејствовала?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А из писмене документације исте те Ваше војске зна се колико је и којег оруђа је испаљено и на које локације тог дана, то су трагови из ваших папира. Да ли Ви можете сада да се сетите, да ли знате, која је зона одговорности те ваше бригаде чији сте Ви били командант?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Тад ми нисмо имали, тад нисам имао зону одговорности, јер ја сам рекао један батаљон се налази у касарни у Вуковару, један се, то је био најкомплетнији батаљон који је био у саставу ваљда не знам које бригаде. Један батаљон се налазио, остаци батаљона у Ориолику, један у не знам следеће село иза Ориолика како се зове, део у Товарнику, део у Шиду и један део у Манђелосу то је код Сремске Митровице, а складишна средства између Шапца и Митровице. Дакле зона тад, ми јесмо касније нешто, неког датума не знам кога, нешто се то било подељено на те зоне, али ја сам се из те зоне врло брзо отишао, не знам тачно кад. Опростите само господине да Вам кажем, много је у то време, посебно од претпостављених команди било да тако кажем сувислих наређења која никако се нису могла извршити, као што је контрола територије, нема шансе да то ико изврши. Евиденција уласка, изласка кроз простор где пролази на десетине хиљада људи, возила.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је ТО Лајковац и Љиг, односно делови те две чете, из састава ТО Ваљева али месно Лајковац и Љиг, да ли је формацијски, да ли су били потчињени Вашој бригади, Вашој команди?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Формацијски не, али формално правно да. Дакле били су на исхрани, на снабдевању.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Чекајте, да ли сте Ви њима сада надређени командант?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Условно да, преко старешине који их је довео.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Условно, безусловно, говоримо чисто формално, они долазе ту ТО Ваљево, Ви сте командант бригаде.

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Док су у мојој зони, док је та јединица која ми је придата, може се и тако рећи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А преко ког то старешине сте им надређени?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Мени се представио и долазио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како се зове?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Капетан Вељовић, јер је он, али ја се тих детаља неких не сећам, с обзиром да тај зонски штаб сад има неке подштабове претпостављам да је он ближе тим јединицама, да он их је довео из тог реона, а иначе та јединица зонски штаб Ваљева он и њихова команда то је ранга наше дивизије или тако нешто више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само овде већ пошто Вас је тужилац питао где су биле, која места сте посели, ко Вам је био у Чаковцима?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Мени нико.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ево овде има извештај борбени Ваше бригаде од 11.10.1991. године каже «Диверзантско терористички одред из ТО Ваљево посео је реоне село Берак, село Чаковци, село Томпољевци и Миклошевци».

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Можда је то мени неко јавио или су они упућени али у то време, у том простору налази се нека друга јединица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А то је борбени извештај Ваше команде у коме се пише где су Ваше снаге на одређеном терену, па између осталог помиње се овај одред из Ваљева.

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Он мора да је стигао ту ваљда тад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви то не знате или како?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Па не знам, нисам знао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Откуд у овом Вашем извештају ако не знате?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Не могу на то одговорити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Рекосте да након тог напада и кад је завршен тај напад, ви сте распоредили те односно те две чете Љиг, Ваљево и Лајковцем, поменули сте мало пре капетана Вељовића, да ли Ви и колико често с њим контактирате, да ли Вама он подноси неке извештаје, да ли имате неку службу безбедности која подноси извештаје, које ви разматрате, на основу њих доносите многе наредбе, планове?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Капетан Вељовић је долазио код мене у једно два наврата, командири чета ниједном нису били. Око тог

организације живота и тако, те две чете нису имале никакав борбени задата, оне су једноставно ту биле размештене и Вељовић кад би углавном долазио, долазио је по тим проблемима живота и рада тих јединица. Морам рећи да увек се похвално изражавао и да тамо он није имао никаквих проблема, ни он, ни војници.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је он тих прилика долазио сам код Вас или у друштву са неким од других официра, других људи?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Једном мислим, наиме једном сигурно је био и потпуковник Димитријевић њему надређени старешина из више његове команде.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ајде кад сте то већ рекли «потпуковник Димитријевић њему надређени», можете нам то објаснити формацијски како то?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Значи потпуковник Димитријевић и тај ранг то је као команда дивизије, они имају своје потчињене јединице, ово је зонски штаб, они сад имају и општинске штабове итд. Колико сам ја схватио Вељовић се налази из општинског штаба одакле су те две чете. Дакле тај неки нижи ниво командовања, потпуковник Димитријевић се, то је највиши, из највишег нивоа те њихове команде.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли Ви то тад знали? Кад се Ви први пут упознајете са потпуковником Димитријевићем?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Па мислим тад тог тренутка кад је дошао, да ли је то било, не бих могао знати тачан датум али морало би бити негде око 15-ог, 14-ог.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли дошао сам или је дошао?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Са Вељовићем.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли био евентуално Љубан Деветак с њим или неко од ових других?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Не, Љубан Деветак никад код мене није долазио са официрима или код неког службеног рапорта. Иначе након тог напада није било много долазака.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли знате од напада па до док сте Ви били ту до 19-ог, 20-ог, како рекосте, колико је пута Љубан Деветак био код Вас и којим поводом?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Не бих знао колико пута и да ли је долазио, знате Ви кад кажете «код мене», то значи код мене лично, Љубан је могао доћи тамо у команду.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не говорим за Ваша сазнања, говорим о Вама лично.

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је он, шта он ту ради по команди, видим сваки други дан, ко је Љубан Деветак?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Па видите, он је тад био та нека власт тамо, представник неке власти.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које власти?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: САО Крајине, односно тог конкретног села, јер тамо је врло брзо, бар се мени тако чинило, почео неки организован живот, као и у осталим тим селима где је била та нека условно речено нова власт, почело се кажем са бербом, са орањем, са копањем, радиле те неке установе тамо њихове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли имао неку униформу Љубан или је био у цивилу кад је долазио код Вас?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Колико се ја сећам углавном у униформи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли имао оружје?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Па код мене није улазио с оружјем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је иначе по правилу службе да се код команданта.

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је било напада на Ловас пре 10-ог Ваше јединице, односно неког састава из Ваше јединице?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Било је по шуми Јелаш, а по селу не, бар ја нисам наредио или.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли Ви и од кога и када добијате први извештај о томе како је напад 10-ог извршен и који су ефекти тог напада евентуално последице?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Ја некакав званичан нисам никад добио, ја Вам кажем, наиме тад је моје виђење било пошто су ти људи ушли у то село, Срби вратили се у село, организован живот, увече та јединица је посела простор између шуме Јелаш и села, нисам се бавио селом више ништа.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте чули за последице?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Рекао сам да јесам, дакле погинула три браниоца и један нападач и такав извештај сам и проследио претпостављенима.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте чули да је наредних дана било страдања неких цивила?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Не, не, то клупко се почело одмотавати наиме почело се о том причати тек после минског поља, наиме кад се те анализе вршиле да је ту и раније било неких проблема у селу

итд, међутим ја се тад тим нисам бавио, отишао сам одатле. Међутим претпостављена команда је врло детаљно то радила на том комплетном, чини ми се да сам чуо касније да су чак и ексхумације вршене, сећам се врло добро да се тим много бавио потпуковник Еремија и нека комисија. Касније по повратку у Ваљево знам да је било много ислеђивања, да је то завршено негде на Врховном војном суду и да је тај процес окончан. Комплет, да је село Ловас комплетно истражено и не знам ја како се то стручно каже обрађено.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Било би то врло интересно имати што је стручно обрађено.

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Опростите, ја не знам да ли је стручно али је сигурно то било урађено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нема суд такав податак да је ово завршило на Врховном војном суду, него да је Војно тужилаштво архивирало овај предмет.

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Ја не знам, мислим ја знам да је случај вођен и доведен до краја, ја сад се не разумем шта је то даље било, ко је где завршило, шта је завршило, само да се већ сутрадан почело са истрагама и само ово да кажем да једна и друга, дакле и команда дивизије и команда армије имају своје органе, а ја их нисам имао, су то врло детаљно истражили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У овој Вашој наредби коју сте Ви потписали између осталог «10.10. број 10 од тог и тог датума, са првом и другом четом поседа село Ловас по ослобађању села и успоставља цивилну власт».

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Ко?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ви потписујете наредбу такву, ова прва и друга чета, љишка и лајковачка.

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Просто не могу да верујем да то ту пише.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па пише и ми много тога не верујемо што пише али пише.

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Да они успоставе власт?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: «По ослобођењу села и успоставља цивилну власт»? То у више тачака, то је тачка 12, па онда има тачка 14 обавештајно обезбеђење како разговарати са становништвом, како обавештајно покривати те јединице ту, слати извештаје бригади, све су то наредбе које сте Ви потписали, сад Вас питам од тих наредби да ли је рецимо ово реализовано, да ли Ви знате да је ова Ваша

наредба реализована? Да ли сте Ви обавештени да је приликом напада на Ловас и тог гранатирања да је погинуо један цивил испред своје куће у дворишту?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли Ви знате исто за ову Вашу наредбу да се подручје једно на том путу Ловас-Опатовац да се минира?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Не. Мислим било би логично да се то постави тамо минско поље али не знам да сам то наредио, наиме то је један ненасељен простор између два села да се на тај начин обезбедите са стране где нема, где не контролишете ту страну.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Али поуздано утврђено на основу документације и то из Ваше јединице да је један део миниран, зна се ко га је минирао и извештај од 14.10. шта се догодило приликом минирања тог једног дела неког земљишта, је ли Ви знате да Вам је погинуо један војник и да је троје рањено приликом постављања мина, Ваш извештај од 14.10.

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Не знам верујте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Лончар, то баш овако погинуо војник приликом постављања минског поља, па онда неколико њих ту и рањено, то је овако прилично сад да се Ви тога не сећате?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Јесте, ја морам рећи да сам затечен.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То је чак извештај команде дивизије о том догађају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сам хтела да Вас исправим, то нема у извештају бригаде, него команда дивизије потпуно на две стране описује како се десио тај догађај.

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: У мојој јединици?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Ја Вас молим хоћете то прочитати.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: «У току дана 13.10. око 14,30 часова погинуо је војник са именом и презименом, рођен тад и тад из Лазаревца, из састава инжињеријске друге пешадијске гардијске моторизоване бригаде» већ како иде скраћено ако нисам добро рекао, «опис догађаја по наређењу команде бригаде наведеног дана батаљон је вршио минирање правца Ловас-Опатовац изразом ММП и постављања групе мина. Радом је руководио поручник Смиљанић Милош и уједно заменик команданта, људство ове јединице, људство је било подељено у две групе, имало задатак да постави четири групе мина. Прва и трећа група постављена без проблема, друга завршена и остала четврта група. Све групе од ПП мина

постављао је и наоружавао погинули војник, у моменту експлозије се поручник Смиљанић налазио петнаестак метара иза mine, а команда батаљона у ШТО - Штабу територијалне одбране. Ради упознавања са местима у реону минирања извештена је породица итд.» Значи ови ваши који су минирали ишли су у Ловас тамо и направили ваљда мапу, карту које то подручје минира и Ви о томе не знате ништа?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Ја сад се тог не сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па је ли Вас овај командант батаљона Савковић није обавестио?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Не могу, кажем не могу да се сетим сад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је неке прилике и са ким евентуално долазио оптужени Деветак и да сте му Ви дали тамо из команде неке вреће за сахрањивање ових погинулих људи?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Вреће за сахрањивање смо дали након минског поља, то сам наредио да се дају.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли су после тог минског поља код Вас долазили заједно потпуковник Димитријевић и Љубан Деветак?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Ја се не сећам таквог случаја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А коме сте дали те вреће за сахрањивање?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Па не дајем ја вреће, него сам наредио, рекао сам приликом састанка да се помогне код сахране, да се обезбеди свештеник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко, ко је тражио?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Није нико тражио али уобичајено је то знате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па наредили сте да се да коме те вреће?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Па у село, сад ко је то дошао по то ја Вам не знам, можда је лично Љубан али не диже он вреће код мене, нити га ја више видим.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У овој Вашој наредби између осталог пише, па је то мало збуњујуће за нас лаике, «уколико дође до предаје становништва у селу не отварати ватру».

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Значи, да ако излази становништво из села, обично се то тако дешава, јер обично те снаге, наоружане снаге оне обично видећи ситуацију беже из села, оду и да случајно не би људство отварало ватру по народу или по.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То што пише у наредби овој Вашој «уколико дође до предаје становништва у селу не отвари ватру» то се односило на први оклопни батаљон?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Да, да, јер та моја јединица је имала забрану уласка у село и отварање ватре.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте Ви након догађаја на минском пољу контактирали са потпуковником Димитријевићем?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Колико се ја сећам не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Потпуковник Димитријевић у својој одбрани каже између осталог «да сте га тог дана, могуће наредног дана, звали и тражили од њега да он узме изјаве од неких учесника тог догађања на минском пољу»?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Не, то није тачно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па чак и да сте захтевали да ухапси Љубана Деветака, да Вам је он рекао да то не може обавити до десет сати, да је немогуће, а и да нема разлога да хапси Љубана Деветака.

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Не, таквог разговора није било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Лончар, Ви сте Војно безбедносној агенцији 25.05.2006. године дали изјаву «у периоду од 10.10. до 18.10. редовно сам примао извештаје од Вељовића и Димитријевића у којима ме нису обавештавали о било каквим проблемима у самом селу, дана 18.10.1991. године Димитријевић ме известио да је командант локалне ТО у Ловасу Љубан Деветак наредио да се група цивила становника села Ловас ангажује на рашчишћавању минских поља у близини пољопривредног добра којом приликом је дошло до активирања мина и погибије цивила» ово је Ваша изјава коју сте дали 25. маја 2006. године у пред кривичном поступку, тужилац је тражио да Војно безбедносна агенција прикупи изјаву и она може да се користи као доказ у поступку, ја Вам је предочавам.

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Ја сам у овом претходном исказу исто рекао, ја сам стварно вероватно чим је то написано тако рекао, ја се не сећам да је то тако било, односно да је Димитријевић дошао код мене и то тако рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па сећали сте се 25. маја 2006., јесте ли то накнадно заборавили или како?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Кажем, то ми је, нејасно ми је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је нејасно? Ја предочавам Вашу изјаву.

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Знам. Ја сам и на претходном изјашњавању рекао да ти детаљи ту као што пише ја се не сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је овај противдиверзантски одред из састава ТО Ваљева, да ли је вама био претпочињен и знате ли где је био смештен непосредно пре напада на Ловас па и после 10-ог?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Ја на пример, ја сад ја не знам да је тај одред био пре напада на Ловас уопште на тој територији. Ја не знам кад је он дошао, јер то је таква та фруктација тих јединица, толики доласци, одласци, јер тамо неки одред.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте Ви евентуално дали неку наредбу некој команди тог одреда или па чак и потпуковнику Димитријевићу да због одређених проблема дођу негде 16-ог, 17-ог са делом своје јединице у Ловас?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Не. Само опростите да се вратим на претходно, с обзиром да је моја јединица напуштала тај простор, можда је претпостављена команда да ту желела да групише неке снаге али тај проблем ја нисам решавао, нити сам ја тад, нити је мени Ловас тад био проблем да га треба ојачавати јер моја тенковска чета је 16-ог чини ми се са тог пољопривредног добра повучена јер ми идемо даље.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте знали ко је био командант тог одреда по имену и презимену?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли Вам се икад ико из команде тог одреда Вама обраћао или био код Вас у команди?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли нам можете објаснити позицију потпуковника Димитријевића у целом овом комгломерату ових ваших јединица попуњених, непопуњених, размештених?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Што сте тиче моје бригаде његова надлежност је никаква, а он претпостављам ја да га је његова команда послала.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кад сте Ви контактирали с њим да ли сте Ви рашчистили с њим ко је он и шта је он са којим овлашћењима кад је био код Вас?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Не, не, јер није он мени био потчињени нити је он, Димитријевић је испред постављене команде његове био, ја претпостављам, задужен за све те јединице које се налазе на

том простору, дакле и те две чете и не знам неке друге чете, негде у неким другим местима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте у истрази да Вам се представио као координатор кад је дошао?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: То је тако, тако то се каже координатор значи он је посредник између команде на територији те јединице и своје јединице претпостављене, води рачуна о тим јединицама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте га Ви тад питали кад је дошао и рекао да ће бити координатор шта ће он да координира?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Ја колико се сећам кад су те јединице доведене да их није он довео, те две чете које су мени биле дате за тај Ловас, већ да је то довео потпуковник Ђокић, да сам ја Димитријевића касније видео као потпуковника али нисам знао где се он у ствари, где му је локација, није била ту негде где је била моја надлежност. Он се појавио, не бих знао рећи тачно ког датума, први пут са Вељовићем.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Оптужени Деветак каже у својој изјави, између осталог, након догађања на овом минском пољу да су њих двојица, потпуковник Димитријевић и он били код Вас, да је било, да се о томе разговара, да је он изашао напоље, да је остао потпуковник Димитријевић код Вас и да га је убрзо вратио његов курир и да сте Ви тада Деветаку рекли «драго ми је што он није учествовао у том догађању на минском пољу и што није одговоран за то».

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Ја се тог не сећам, а друго, наиме да сам уопште примао Љубана и потпуковника не знам такву ситуацију, а што се тиче самог минског поља моја прва сазнања која су била да је то био несретан случај, ја сам то већ рекао, да су људи ишли да беру грођже организирано и да су случајно упали у минско поље и управо зато је такав однос и био да се то организују сахране, наиме организовале би се свакако али да је то случајно било, а не да је то неко намерно учинио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко Вам је дао ту информацију?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Ја се сад тачно не сећам, само знам увече кад сам дошао на командно место да је таква прича била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У истрази сте рекли да Вам је ту информацију дао Љубан Деветак.

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Можда је дао али не те вечери или неком другом приликом, не сећам се тачно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Оптужени Девчић тврди између осталог у својој изјави да сте Ви приликом обраћања пре напада на Ловас између осталог рекли да им не можете помоћи са Вашим делом јединице уколико не заузму најмање пола села, неки санитет ако буде рањених итд.

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: То пред јединицом, ја сам вам рекао да пред том јединицом нисам био нити сам је видео.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Хвала немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите даље.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Бранкица Мајкић адвокат, бранилац опт.Љубана Деветака и Милана Девчића. Ја бих Вас, можда и на сам почетак и пре напада јер неке ствари су просто из Вашег данашњег казивања мени остале нејасне. У једном тренутку рекли сте што се ове наредбе тиче коју Вам је тужилац предочавао то је Ваша наредба од 09.10., то наређење није било намењено људима који су улазили у село, то сте Ви данас рекли.

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Да.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Па да ли можете да објасните коме је било намењено ово наређење?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Оно је било намењено, наиме оно је писано за моје јединице. Вама може бити то сад чудно али ту наредбу нико није видео сем моје команде.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Па која је сврха ове наредбе коју нико не види, зашто је она писана?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Писана је због мојих јединица.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Да ли можете да кажете, тужилац је изоставио да говорите о томе, ја не бих, колико је тачно било људи у Вашој јединици?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Како колико?

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Колико је било људи? Ви говорите о неком малом броју, а мене интересује ако можете тачно да се сетите колико?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Не бих се могао сетити. Кад се ради о људима, о јединици вероватно Ви сад размишљате о том нападу, ја нисам имао такво људство.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Број било који, отприлике о ком причамо, просто да знамо о којој величини се ради?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Можда је тад у јединици било петсто-шесто људи, али говорим од Вуковара до Београда.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: А ова која је на простору коју можете да употребите на простору око Ловаса и Товарника?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Значи ту се налазио тај оклопни батаљон непопуњених посада можда једно двеста људи.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Двеста људи. А да ли знате колико је људи било у групи која је учествовала у ослобађању Ловаса?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Не.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Отприлике?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Не.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Па ево рећићу Вам око, оно што се из списка види, рецимо неких седамдесет.

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Нисам то знао.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Ви мислите да са својим људима нисте могли да делујете у складу са оним што су наређења дивизије?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Не.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Тужилац Вам је предочавао наредбу команде Прве дивизије од 09.10. где стоји у тачки Б) у дну странице, то је наредба 851-25, «село Ловас решити сопственим снагама». Када дивизија да такво наређење да се одређено место реши сопственим снагама шта то за Вас као командира једне бригаде значи?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Команданта.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Извините.

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: У неким нормалним условима много би значило.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Како је требало поступити по овој наредби, то Вас конкретно питам?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Морам рећи да је ту ствар и команданта на који начин ће тај проблем решити и ја сам га решио тако како сам ја на име решио, јер та иста дивизија је мени послала тог.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Шта?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Тог Љубана и написала такво наређење како је написала разумете.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Хајде сад ми објасните то, кад Вам је дивизија послала Љубана?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Не Љубана, него она је то координирала негде са неким да се тај напад тако изведе.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Да рашчистимо, да ли Вам је дивизија послала Љубана Деветака?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Не знам, не знам ко га је послао али.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Да ли је Ваша надређена дивизија, ајте конкретно то?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Рекао да је то договорено на неком вишем нивоу.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Да ли Ви имате сазнање да је Ваша надређена дивизија Вама послала Љубана Деветака? Врло конкретно.

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Не, не, немам.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Хвала Вам. Да се вратимо, значи сопственим снагама би значило шта, како решавате конкретно подручје? Па ћемо онда прећи на ово шта је Ваша могућност да решите то другачије.

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Сопственим снагама, не разумем мислим ни ја шта би то значило, значи снагама бригаде.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Снагама бригаде и то је тих двеста људи који су у том подручју о којима говорите у том тренутку?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: То ја одлучим.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: То Ви одлучујете?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Да, то ја одлучујем.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Ако одступите од овакве наредбе да се одређено подручје овлада сопственим снагама, да ли сте дужни да дивизију обавестите о томе и да дате разлоге зашто нисте поступили по јасном наређењу?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Условно да.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Добро. Да ли сте Ви то урадили?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Не знам.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Ево ја ћу Вас подсетити на извештај Ваше бригаде потписао га је Славе Стојанов, то је редовни борбени извештај од 11.октобра 372-1, «јединице Друге бригаде у току дана радиле су по следећем Прва тенковска чета, прва и друга чета Ваљево поселе су село Ловас, а претходно од 10-ог дивизија, претпостављам на основу Вашег извештаја, снаге дивизије Друга бригада извела је акцију ослобађања села Ловас која је успешно реализована», па Вас ја питам да ли је Друга бригада извела акцију ослобађања села Ловас?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: У оном домену о ком сам говорио.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: А шта значи ослобађање села?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Добро, ми би сад се могли расправљати шта значи, тим својим главним снагама сам обезбеђивао простор да

евентуално се не би могло интервенисати да ове снаге могу ући у село.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Те главне снаге имале су задатак да изведу обухватна дејства по Вашој наредби.

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Не пише.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Ево сад ћу Вам рећи како пише, «Одлучио сам извршити напад на село Ловас и то главним снагама обухватним дејствима блокирати Ј/И», шта то значи можете да нам објасните, «ивице села и дејствовати по објектима у истоме».

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Каже блокирати не напасти.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Шта су обухватна дејства, шта подразумевају?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Обухватна, блокирати обухватна, ајде да тако кажем, ово што сам вам рекао, дакле моја та јединица у ствари она је ту била, била је ту од раније и она је једноставно имала задатак да спречи евентуални напад са правца шуме Јелаш на снаге које улазе у село.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: А у односу на сам 09.10. односно 10.10.?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: То је то, тог датума.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Да ли можете само конкретније да кажете који су то задаци те ваше јединице?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Пише тамо даље.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Па ево питам Вас, Ви се доста не сећате овога.

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Молим, па пише конкретно тој јединици задатак. Значи да не отвара ватру на село, да не улази у село и да евентуално посебно да не отвара ватру на људе који се појаве у селу.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Е сад ми кажите, опет да се вратим, коме сте Ви издали ову наредбу, коме сте је објавили тачно у оквиру Ваше јединице?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Мојим јединицама потчињеним, значи Првом оклопном и вероватно хаубичком дивизиону, помоћнику за позадину, већ како то иде.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: А шта су у том тренутку помоћне снаге?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Помоћне снаге су биле та чета састављена од људи која је ушла у село.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Па ко је њих обавестио шта треба да раде?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Нико. Наиме нико, неко јесте, сад једноставно то је било договорено да они уђу у село.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Како то мислите нико, ако Ви Вашу наредбу јесте дали неком да их неко други обавести?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Не, ја њима нисам издавао задатке.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: А ко је издавао задатке помоћним снагама?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Не знам.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Ако у Вашој наредби стоји?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Ја Вам кажем да је наредба написана тако како је написана да покрије једноставно тај део.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Покривање једноставно таквог задатка што је освајање једног села, извините али стварно захтева неки одговор.

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Нисам разумео.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Да ли знате колико је људи страдало приликом овог задатка за који Ви кажете да је ситан?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Ми говоримо до дванаест сати.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Не, ми говоримо о 10-ом када је напад.

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Добро, 10-ог је од дванаест сати завршен напад, страдала су три браниоца, три човека из села и један нападач.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: А да ли сте Ви некад неког обавестили да су страдала три браниоца?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Не, ја употребљавам сад термин браниоца, претпостављам да јесам.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Па ја претпостављам да нисте јер у извештају дивизије стоји да је страдао један добровољац из Товарника, погинуо је добровољац из села Товарника, рањених није било, то је у извештају дивизије од 10.10.

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Дивизије?

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Да.

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Ви ме питате сад за дивизију?

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Питам какав сте Ви извештај дали, јесте давали извештај поводом овог?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Претпостављам да јесам.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Претпостављате или нисте сигурни, је ли јесте или нисте?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Па не могу сад да се сетим.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Да ли сте требали да известите?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Требао сам.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Добро. Сад бих Вас питала опет дивизија, наређење од 09.10., «09.10. строго пов.3-417 тачка 6, Драго Ромић начелник Штаба у потпису, одлучио сам припремити реализовати

акцију овлађивања села Ловас, Бапска, Шаренград, носилац задатка Друге бригаде у садејству са ШТО Шид», па ми реците да ли сте.

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Опростите, шта ме питате?

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Питам Вас да ли је приликом овог задатка да ли сте садејствовали са тим?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Не, не, није то, та јединица из Шида није уопште учествовала.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Да ли сте обавестили неког да није учествовала?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Па Ви говорите скроз нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овде је јасно, Ви нисте цитирали, цитирате нешто половично, овде пише село Бапска са Штабом, са ТО Шид.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Село Ловас, Бапска и Шаренград.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па не, па даље ко има са, овлађивању село Бапска са ТО Шид, немојте тако, па то је тужилац већ предочавао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте то и односи се само сопственим снагама на Ловас.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Судија, не предочавамо исто од 09.10.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па од 09.10. Ви предочавате, питате за ТО Шид да учествује у.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте, али то се односи на село Бапска.

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Не односи се на тај датум, то су неки други датуми.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Небитан је датум, битно је овде кад се нешто предочава да се предочава на прави начин, а не половично и само део који.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Добро, тачка 6, то сам прочитала, мислим ако ја не разумем. Мислим без икакве зле намере то сам прочитала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево од 09.10. је ли тако, «у току 10.10.1991. године бити у готовости за напад на село Ловас и село Бапска у садејству са снагама ТО Шид којима садејствовати у овлађивању села Бапска, а село Ловас решити сопственим снагама».

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Не, разумите, 3-417.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је извештај од.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Редовни борбени извештај да. Рекла сам Ромић у потпису, тачка 6.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: У вези ТО Шид?

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Јесте.

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Није, није ни близу био нити, појма немам.
Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Добро, ајте да се вратимо на овај период пре уласка у село. Да ли сте пре тога, пре сусрета са Љубаном Деветаком првим, кажете да је то било у Шиду.

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Да.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Да ли сте пре било каквог сусрета са њим имали нека дејства према селу Ловас?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Ја сам рекао, значи ја се налазим у тој јединици, а од 01-ог, Љубан је код мене дошао 03-ћег или 04-ог, ја се не сећам таквих дејстава. Међутим из села Ловас на Товарник су била свакодневна дејства.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Добро. Ја ћу Вам сад предочити Ваше наређење за напад од 03. октобра 1991. године, тачка 2, значи тачка 1 описујете стање у Ловасу, тачка 2 «одлучио сам извршити демонстративни напад на село Ловас дејством са дистанце са циљем у садејству са јединицом ТО Товарник и пријатељски настројеним становништвом села Ловаса, присилити снаге Зенги на предају и по могућности ослободити заробљени тенк и на тај начин омогућити снагама ТО успостављање система народне власти».

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: А који је то датум?

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: 03. октобар.

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: А ко је потписао?

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Потписао је Лончар Драган, и то сам хтела сам да Вас питам али бих рекла по овоме да је потпис Ваш, је ли постојао Лончар Драган командант Друге бригаде?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Не, не.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Ако могу судија само да потврди да ли је његов потпис?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Може, нека погледа. Није потписао Лончар Драган, него је машином откуцано Лончар Драган, а потпис је.

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Претпостављам да је мој потпис, а ово је написано али из разлога, наиме ово је био неки демонстративни напад на шуму Јелаш, овог напада није било.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: А на основу, а овај текст јесте Ваша наредба?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Јесте, ја сам потписао.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: А на основу чега сте донели овакву једну наредбу 03. октобра?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: На основу ситуације на терену.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Колико дуго пратите ситуацију на терену у Ловасу?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Зависи, можете у сату, можете у осам дана, зависи каква је ситуација. Наиме основни проблем је био што, наиме то смо ми тад звали демонстрација силе, једноставно не знате шта да радите, па се онда као појављујете нешто, недејствујете, само да се смири ситуација јер немате с чим да ратујете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само да се овде умешам да после се не бисмо враћали. Ви кажете није било дејства по овој наредби од 03.10., у оперативном дневнику Ваше бригаде пише «Први оклопни батаљон извршио марш до Ловаса, бела ленија, извршио гађање и вратио се у логор», то се односи на 03.10.1991. године, значи означено је да је било дејстава.

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Ради се, ја сам Вама рекао напред да сам добио ту војску коју сам вршио преобуку, ми смо гађали по шуми Јелаш.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па то ми сад ништа не објашњаваате, кажете није било дејстава, овде у оперативном дневнику.

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Не, не, по селу Ловас, по селу Ловас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи ипак сте гађали негде.

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Шуму која је удаљена три километра од, јер то је било то прво гађање тих преобучених посада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко вам је то наредио, ово гађање?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: То по плану вероватно постоји план, врши се преобука морнара за тенкисте и морају негде гађати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли то било кажете са дивизијом нисте имали никакве наредбе везано за Ловас сем ову 09-ог?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Да, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте, по чијем ово наређењу поступате?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Не морам ја имати наређење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него сте Ви онако, добро, као командант бригаде одлучили да то.

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Дакле, врши се преобука морнара за тенкисте и врше једно гађање и гађају по шуми Јелаш.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: А наредба се пише зато да можете правдати то, активност.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А у овој наредби је написано да ваш овај оклопни батаљон 03.10. гађа по Ловасу пољопривредно добро, фабрику обуће, ловачки дом, а не шуму Јелаш?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Ловачки дом вам је у шуми Јелаш.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А то је то?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ови други циљеви, пољопривредно добро и то?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: То је 2 километра од шуме Јелаш, не знам да ли су гађали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су гађали те силосе тамо?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Да мало убрзамо, значи то је било 03. па 04.10. пардон 06.10. опет имате одређена наређења у односу на спречавање убацивања пролаза снага непријатеља са правца шуме Јелаш, село Ловас, значи врло раздвајате шуму Јелаш од села Ловас, Вуковар, Немци и тако даље, и сад.

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Вуковар, Немци опростите је ли то моја наредба? То није моје.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Ово јесте. Ево могу 06.10. 321-1 командант Душан Лончар, хоћете да погледате? Молим?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Не, не, ради се о Вуковару и Немцима, далеко од мојег.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Је ли потез шума Јелаш, село Ловас, Вуковар цртице да кажем.

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: То је линија.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Линија или како већ, и сад ми молим Вас објасните откуд то да треба Љубан Деветак да дође да вам објашњава да нешто треба да се дејствује по овом простору 07-мог у Товарнику.

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: А где то пише?

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: То Ви овде причате, то причате код истражног судије.

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Не, не, он је само, он је 07.-ог активности бригаде се одвијају онако као што сам рекао, Љубан је дошао 07.-ог да каже да је људство спремно његово за напад.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Па је ли Ви знате у том тренутку ко је тај човек који Вас обавештава да има људство за напад?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Како знам ли ко је тај човек.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Па како долази тај човек код Вас да Вам каже да има људство за напад?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Тај човек је из села Ловас.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Добро.

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Који води те неке своје људе да се врате у село Ловас, и таквих активности у једном дану на тој територији је било на стотине.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: И он кад долази.

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Само ја сам имао несрећу да сам се ту налазио и да једноставно учествовао у томе.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: И како кажете он води те своје људе, је ли он долази сам или долази?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Сам.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: А где су ти људи које он води?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Не знам, није он довео људе мени тамо, него дошао Љубан и рекао да су ти, да су се организовали, да су спремни.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: И да ли Ви питате ко су ти људи, да ли проверавате те људе?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Не, не.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Да ли ти људи како да кажем, улазе, ако Ви већ организујете и издајете наредбу за напад, да ли они улазе у ваш састав?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Морају.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: У конкретном случају?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Нису ушли у мој састав.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: А да ли су ти људи помоћне снаге о којима говорите, у наредби?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Али нисам командовао са њима.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Ко је командовао?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Не знам.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Ко је требало да командује на основу Ваше наредбе?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Не знам, ја не знам то име нити човека.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: По функцији значи?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Не знам.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Је ли неко из ваше бригаде?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Не, не.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Ко је требао вашу наредбу да спроведе?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Наредбу моју су моји требали да, дакле нисам то усмерио ка тој јединици, наглашавам их као помоћне снаге и врло нелогично звучи, ја се са тим слажем али то је тако тада било.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Ко је поступио по овој наредби, да ли је неко уопште поступио?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: По тој наредби је поступио моја јединица, први оклопни и све ово даље што пише.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: А да ли Вам је у неком каснијем периоду било када било познато ко је помоћне снаге предводио?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Не.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Не знате, мало пре сте рекли колико је ту људи било?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Не, не.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Не знате ни састав?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Не.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Па баш чудно, као што и Ви сами.

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Јесте. И мени је чудно, али ја вам кажем посматрати сада, сада фокуса стварно је чудно, али вам кажем како је било на терену, не само тако него још много горе.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: И који део ваше јединице поступа из ове наредбе ко улази у Ловас 10.10.

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Нико, из те наредбе нико.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Па добро, онда ћете ми објаснити из оперативног дневника ваше бригаде, рећи ћу вам за 10.10. шта пише, значи сам напад како креће од 5 ујутру и сад ово што је мени интересно то је у 18 поподне, потпуковник Камбер одлази у Ловас да распореди тенковску чету Прве оклопне бригаде, и снаге Територијалне одбране?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Да.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Па ми објасните је ли он из Ваше јединице?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Јесте.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Па како.

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Али напад је завршен у 12 сати.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Добро.

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Ја сам не знам јесте ме пратили.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Јесам, јесам.

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Рекао да сам једну тенковску чету, та што је била испред само се померила и отишла на пољопривредно добро, да спречи евентуални испад хрватске снаге из шуме Јелаш, а пољопривредно добро је од села Ловас 2 километра.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: А мене интересује ове снаге Територијалне одбране које размешта Камбер из ваше бригаде?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: То су валда ове две чете ТО.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: И оне су значи ту 10.10.?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Нисам сигуран, али претпостављам да јесу.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Е сад ме интересује овај део из Ваше наредбе од 10.10. то је строго пов.364-1.12 ту кажете ТО Ваљево поседа следеће реоне, са првом и другом четом поседа село Ловас по ослобађању села и успоставља цивилну власт?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: То цивилну власт не разумем ни ја.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: А ја сам то баш хтела да Вас питам, како то када уђе тако чета, да ли с обзиром да кроз наредбе користите термин поседнута територија, да ли је то истовремено ослобођена територија или освојена територија?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Јесте.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Истовремено? Да ли поседнута?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Кад кажем поседнута?

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Поседнута, да.

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Па наравно чим ступа ногом тамо да валда је.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Али која нога, је ли војничка нога или цивилна нога то Вас питам?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Не, не, војска није нигде власт успостављала, дакле нигде.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Добро. Мало пре сте рекли да је једини представник ЈНА на тој читавој територији Друга моторизована бригада, је ли то тако?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Не, мислим ту у тој близини има их брдо још разних јединица.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: После кроз извештај видимо да је Прва дивизија преко ваше бригаде посела село Ловас, то сам цитирала да се не понављамо, шта то значи?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Значи да је једна јединица, конкретно те две чете да су ушле у село и тамо су размештене, али са власти немају везе.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Уреду, власт ћемо после. Да ли то значи да је то представник ЈНА да тако кажемо с обзиром видим да ме не разумете, посео?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Да ли је то део ЈНА?

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Јесте, то Вас питам?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Јесте.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Значи то значи то, и подручје које је посела ЈНА тог истог дана, да ли сте ви сигурни да је то освојено истовремено подручје, да ли је и даље зона борбених дејстава?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Јесте вероватно.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Па да ли у зони борбених дејстава може да се формира било каква цивилна власт?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Не знам право да вам кажем, могуће је и формира се одмах село мора да живи, сад како је то.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Е сад какву улогу имају ове ТО Ваљево које размештате по селу у формирању цивилне власти?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Никакве.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Шта то значи, зашто им наређујете? Поседа следеће реоне са првом и другом четом, поседа село Ловас, по ослобађању села и успоставља цивилну власт, како нема никакве везе?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Тврдим да нема и проверите да није ни имало.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Па ја ово читам из Ваше наредбе.

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Знам. Не знам како то да опишем.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Не знате како да опишете, е добро, сад када је власт у питању већ вам је судија предпочила неко мењање исказа, па морам и ја, данас говорите о Љубану Деветаку као представнику некакве власти у селу. Не вреди, углавном рекли сте данас да је Љубан некаква власт у селу и то представник неке САО Крајине ако сам вас добро разумела.

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Да.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: А ја ћу да Вас потсетим на Ваш исказ из 2007. године код истражног судије, то је страна 9 где кажете «после овог догађања од 10.10. Љубан мени после тога датума није подносио извештаје, опростите само желим да нагласим да од тог неког уласка у село ја сам Љубана доживљавао као неког привредника, неког директора задруге, јер он углавном се бавио том тако неком организацијом, одмах да се производња обави, сећам се једног тренутка и тако даље», да Вас не оптерећујем даље, зашто сте променили исказ, изјаву уствари Вашу у односу на Љубана Деветака и сад данас говорите о њему као о представнику неке власти?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Па условно тако и сад мислим, а и.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Не, то данас кажете, а 2007. године говорите о њему као о привреднику, директору задруге и тако даље.

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: И једно и друго је тачно, једно без другог није могло никако.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Ајде ми то објасните, истовремено власт ако сте директор задруге па просто објасните различити су Вам искази?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Па условно да, у оно време да, јер та материјална средства.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: И Ви значи Ваш је то закључак просто и једно и друго, нисте сигурни шта је он био у селу?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Па нисам, морам вам рећи да не могу рећи шта је конкретно, а нисам се стварно бавио селом са те тачке. Живело неким својим животом, успоставили власт, успоставили везу са тим својим органима власти и ту отприлике, кажем нисам се бавио а ускоро сам отишао одатле и.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: У истрази вас је Љубан питао за неки сусрет са вама када је долазио да тражи кесе и неку помоћ, да је долазио да тражи кесе Љубан код Вас, Љубан Деветак.

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: А врећице.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Вреће то сам рекла, кесице, врће, па сте Ви то негирали, а ја сад морам да Вам кажем да је овде саслушан сведок Вељовић који потврђује да су 12. он и Љубан били код Вас у Товарнику, када је, то је страна 24 његовог исказа на главном претресу, каже Вељовић «први пут сам сазнао за то и чуо код пуковника Лончара када је Љубан тражио те кесе, тада сам схватио да има погинулих у селу, да треба да се сахране, тражио му је кесе, није било никаквог разговора, имао сам утисак да је Лончар то знао»?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Шта да сам знао да има погинулих?

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Да има погинулих и да је Љубан био код Вас?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Ја сам рекао да су тројица погинула.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Говоримо о 12.10.

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: А то је то, нису дан одмах сахрањивали, претпостављам да је то тако.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Па је ли било овог сусрета са Љубаном и са.

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Молим?

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Да ли је било овог сусрета са Љубаном и са Вељовићем 12-тог?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Ја се не сећам да вам кажем, а вероватно ако је тражио вреће, ако смо имали да смо дали и то је исто тачно, а да се тог тренутка сећам не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже Љубан ту да сте му дали неко оружје и униформе?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Њему лично је ли?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па том приликом кад су дошли?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Не сећам се ни униформе, мислим да је Љубан имао униформу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одакле Љубану униформе?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Па сви су имали униформе, сви су носили униформе, ретко ко није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тамо у Ловасу је ли?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Не, свуда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Свуд?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: По читавој територији и народ и војска и сви.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је то њима дао униформе?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: У то време госпођо војни магацини су били преузети од тих разних цивилних структура једно од највећих складишта у том простору Врапчана, то је развучено, вожено ко је куда стигао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу имали и оружје сви?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу поред тих униформи имали и оружје?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Оружје је било такође и наоружавао је народ ко је стигао тамо, од Покрета за Југославију па до разних приватних војски, политички. Дакле, оружје на том простору у то време, и муниција и mine, било је на све стране. Моја војска, на име моја, пре него што сам ја дошао све је то оставила на терену и отишла, узимао је ко је шта хтео.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Питала бих Вас да ли сте имали Ви редовно реферисање са тог подручја где се налазила Ваша јединица?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Са ким?

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Па са ким је требало да имате?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Па реферисање буде свакога дана.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: О стању на терену, конкретно стању у Ловасу.

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Да.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Имали сте?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Не, конкретно о Ловасу не, него свеукупно.
Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: И да ли сте било када за период о ком говирите од 01. до 20. октобра сазнали да има било каквих проблема, да има страдања цивила, да има малтретирања цивила, затварања, било чега.

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Не знам од кога и негде пред тај, пред 18. да сам имао неки податак да се налази у селу 6 неких људи који су ван контроле и да их треба протерати из села. И с обзиром да сам рекао у каквој ситуацији сам био, не знам датума, знам да сам једном тражио од претпостављене команде да ми помогне да реши тај проблем.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: И шта је било са том шесторицом?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Ја мислим да су они протерани из села, е сад то протеривање је било врло често, али су се они опет враћали, то не значи ништа.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: А да ли Ви знате бројчано у том периоду од 10. до 18. колико је било укупно значи јединица и колико је било војника, условно да кажем свих врста?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: У селу?

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: У селу Ловас?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Не, не знам.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Отприлике?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Не знам. Знам отприлике да је била нека та полиција, сад да ли их је било 20 или тако нешто организирано онако као јединица, а остало не знам, нисам се тим бавио.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: А сад опет питам да ли је требало да знате колико има у Вашој зони одговорности наоружаних људи?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Па не, требао би знати али то се није могло знати, то је просто немогуће јер ти људи нису су увек у селу нити су у истом селу, одлазе у Србију, враћају се, то је једна општа флуктација, то је једноставно немогуће контролисати, јер једноставно кроз тај простор пролазе неке јединице јер испред ми све време говоримо овде у реону близина границе, испред се воде борбе у Вуковару, неке друге јединице дневно се смењују неке беже, неке се враћају, никакве ту контроле није било.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Добро, да ли сте у оквиру те своје зоне имали можда неку чету војне полиције?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Да ли сам ја имао?

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Да?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: По формацији да, али стварно не. Отишла је скупа са командиром чете, нису се никада вратили.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: А да ли сте икад се обратили дивизији, с обзиром да стално причате да Вам је јединица у расулу, да сте имали преча посла практично да се овим нисте ни бавили, да ли сте некада обратили дивизији надређеној са захтевом да вам се помогне?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Па наравно, па то је дневни посао био. У оно што су они могли такође они су били у сличној ситуацији као и ја, комадант дивизије о ком причамо је дошао пар дана пре мене, можда ми зато није ни могао дати задатак, јер га није ни имао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само да се ја умешам овде господине Лончар Ви кад год пишете извештај борбени извештај, претпостављеној команди Ви пишете захтеве према претпостављеној команди немамо, а сад причате нама о тим проблемима што те захтеве нисте писали у тим извештајима?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: То су опште познате ствари, јер кад би стално писао једно те исто, а случај те бригаде, то је опште познат случај, а друго та дивизија не може мени ни да реши, та попуна то је један стални задатак који тече и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: То сам баш хтела да Вас питам, када кажу да се настави са попуњавањем ваше бригаде, чиме се она попуњава, којим људима, којим јединицама?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Прво сам вам рекао сам да ли 04.-ог, 05.-ог, видеви каква је ситуација отишао за Ваљево јер и тај посао мобилизација бригаде је мој, кад се налазим у Ваљеву, али с обзиром да је то ни рат ни мир, једна беда од руковођења и командовања, ја се са ратишта враћам у Ваљево да молим тамо не би ли мобилисали људе што нису чинили и онда почиње попуна наравно.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Конкретно да Вас питам за Ваљево, да ли Вам је познато да је из Ваљева дошла једна група отприлике 11.-ог значи пре потпуковника Димитријевића у Ловас, која није ни не спада у ову ТО Ваљево коју Ви размештате?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Не, не знам.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Не знате за тако нешто?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Не верујем да је то, наиме ја не знам.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Ви не знате?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Да.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Добро.

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Ко је довео, кажем то се пролазило, можда је неко био на неком пропутовању ту.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Извините, је ли су постојели неки пунктови, како то сад стварно Вас не разумем пролазило се ту, је ли неко контролисао пролаз?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Знате колики је то простор.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Колики?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Једно на стотину квадратних километара.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Ја Вас питам конкретно за ово село?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: За село Ловас?

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: За село Ловас?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Не, има та полиција је држала пункт.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Која полиција?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Та милиција САО Крајине.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Је ли било војних пунктова?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Молим?

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Је ли било војних пунктова?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Војних у селу?

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Око села, пунктова?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Не, не знам то.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Да ли знате како су били распоређени тенкови у селу?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: У селу нису били тенкови, ја сам касније сазнао, морам рећи касније, да је тај командир чете то вече дошао у село са својим тенком, то је једини тенк који је е сад колико се ту задржао не знам. Ти тенкови у село нису улазили.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Добро. Да ли можете да се сетите па ћу Вас после питати буквално још два питања, овог 09.10. када издајете наређење, где се Ви налазите те вечери?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: 09.-ог?

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Да. Где сте Ви?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Не знам где сам се.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Пошто издајете ову наредбу.

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Наредба, кад се пише то наређење?

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Јесте.

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Мислим ја вама то исто морам рећи, ја њега потписујем, можда га нисам ни прочитао, то пише моја команда, ту постоје неки тимови који раде, неко нешто ради, неко пише ту заповест.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: А Ви то можда нисте ни прочитали, а потписали сте наредбу за напад села?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Можда се некад и тако нешто десило, не тврдим за ово.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Добро, е сад с обзиром да је Ваша процена била да тамо има одређене групе припадника ЗНГ-и и тако даље, да је процена била да се изврши напад, објаснили сте како и тако даље, сад уместо неког хватања ЗНГ-и ми имамо преко 20 цивила жртава?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Мени колико је познато Ви сад говорите о периоду после 12 сати или не знам негде сутра, прекосутра.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Не, ја говорим о 10.10.

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: А то, не знам шта Ви подразумевате под ЗНГ-ама.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Па ово што Ви пишете у наредби ништа више од тога?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Значи то су наоружани људи, паравојска, дакле једина нека тамо легална војска је била ЈНА и тако то која је била константно нападана и трпјели губитке стално и значи јединицу ранга бригаде кад неко разбије, знате, то су снаге врло респективне, знате да су тенкови избушени ракетама, да су људи кољем убијани у тенковима.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Чекајте.

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Само опростите кад то питате, значи Ви сад тај човек кад обуче, стави шешир на главу оног тренутка више није то што је био, то ја не могу ни проценити ни оценити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За које Ви то причате, је ли причамо о Ловасу, за који период?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Не, не, за ЗНГ-е кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сад што причате за где то?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Не, не, то то је ратовање како је текло тамо знате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А то је нека прича овако.

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Не није прича него то је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па вежите ми кад се то тако каже, не знам вежите ми је ли има то неке везе са Ловасом?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Па то су људи из Ловаса такође учествују у томе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Радили то?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где, кад?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Не мислим конкретно, ја не могу то доказати наравно, али људи су имали оружје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Људи су имали оружје и људи су нападали војнике.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, Ви сад причате нешто што не знамо ни који период, ни на које место се односи, ни где, помињете, причамо о Ловасу, па ми конкретизујте?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Не, али госпођа ме питала, ја тамо нисам био да ли је тај ко је неко тамо погинуо да ли је био ЗНГ или не, ја то не знам.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Па Ви сте рекли да је три бранилаца, то је први пут, али небитно је то, ја хоћу да Вам кажем да је у тој зони ваше одговорности, значи у том периоду од 10. до 20. да је страдало много цивила, значи то је нека цифра преко 60.

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Наиме Ви говорите о периоду од неке две године је ли тако.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Не од две године, него о 10 дана.

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: О 10 дана?

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Јесте.

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: То ми није било познато.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Ви немате никаво сазнање о томе?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Не, о страдању тих људи онда нисам имао уопште сазнања.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: А кажете да су сутрадан дошли органи безбедности из Прве војне области?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Говорите сада од 18. после минског поља?

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: После 18. јесте.

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Да, одмах је почела истрага.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Одмах је почела истрага?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Јесте.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: И шта Вам је познато у вези са том истрагом?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Ништа, знам да је текла и да су то радили.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: У односу на Вас није било никаквих поступака?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Не, не. Нити било кога из моје јединице.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Хвала Вам, немам питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите даље.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Дobar дан господине Лончар, ја сам Градимир Налић бранилац Милана Радојчића, адвокат сам. Ја ћу Вас кратко питати неколико питања, ко Вам је дао податке о процени непријатељских снага за сачињавање наредбе?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Рекао сам вам дакле добијете их део од претпостављене команде, део од мојих стручних органа, конкретно обавештајаца и онда се то цени и на основу тих података и на основу.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: У којој форми су они Вама господине пуковнице давали та обавештења, те податке?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Па дивизија писмено, претпостављена команда онда као што у својој наредби пише, а ови потчињени усмено.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Реците ми молим Вас да ли је вођена евидеција о војним и цивилним грађанским лицима да кажем или цивилима страдалим у ратним дејствима и да ли је било обавеза неком наредбом вишег органа вођења такве евиденције за јединице у зони одговорности њиховој?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: За припаднике.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: За сваког, тако је, да водите у вашој зони одговорности значи податка о страдалима?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Не, не, дакле ја нисам имао такву одговорност да.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Такву обавезу?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Такву обавезу.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Реците ми молим Вас у овој, ова јединица којој ви нисте видели никад команданта, која је била вама претпочињена или помоћна снага, где је наоружана она и обучена та пешадија што је ишла у освајање Ловаса? Ко је њу наоружао и ко је обукао ту јединицу?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Ја претпостављам да су они имали униформе.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Ми овде имамо исказе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта да су имали, нисам чула.

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Да су имали униформе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само мало немојте, окрените се овамо према микрофону јер кад се тако окренете према адвокату не чује се.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Ми смо овде поред овога што Вам је рекла судија везано за постројавање и тако даље, читање наредбе, ми смо овде имали и тврдње да су наоружавани и обучавани и да им је

одећа давана од стране неког капетана на извесној бензинској пумпи у Товарнику, је ли Вама то познато или није?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Не, али да вам кажем могуће је да неки капетан, мислим капетани сад чији је капетан био не знам.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: А реците ми чији су камиони били или возила којима је пешадија пребачен у реон очекиване зоне?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Ја не знам, а могли су бити и моји.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Ваши, је ли?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Да.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Да ли је Вама позадинац порипремао техничка средства и материјална за напад, је ли Вам и он даје елементе за наредбу?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Не, не.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Не даје Вам?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Не, позадинац, он добива задатке да.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добро. Реците ми молим Вас Ви сте данас рекли да сте примали дужност до 09.-ог?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Да, ма условно речено до 09.-ог.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Заиста условно јер колегиница Вам је рекла које сте све наредбе издавали које су борбеног задатка у међувремену, реците ми молим Вас је ли сачињен неки план напада и ко га је одбрио, ко га је сачинио, претпостављам да сте га ви одобрили?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: План ја правим, мислим условно речено ја правим, ја сам носиоц, мени би требала претпостављена у неким нормама условно.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Сећате ли се у тој ситуацији да ли је постојао сачињени план напада?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Не, не сећам се.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Да ли се сећате да ли је, Ви сте дали претходног дана наредбу за извиђање терена Ловас и у тој наредби, да ли се сећате те наредбе?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Не. Кома је наредба писана?

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Писана је вашим, има и скица читавог објекта, па сам хтео нешто ако дозволите, да ли се сећате, судија да ли дозвољавате да му предочим, сведоку, скицу и наредбу, ово је наредба и скица?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Команданско извиђање.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Ту вам је и списак, да ли је то ваша, да ли је препознајете као своју наредбу, тај текст као свој потпис такође?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Претпостављам да је.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Сећате ли се те скице можда?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Ово овде није мој потпис на скици.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: А реците ми да ли на тој скици негде видите тај бункер у центру села који сте гађали?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Не знам тачно шта је ово, али ово би требало да буде.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Да ли би он требало да буде на неки начин означен?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја не знам шта показујете кад кажете ово би требало да буде.

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Не, не.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Ми не можемо остали да видимо.

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Али не могу ни ја да вам кажем ту скицу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само да погледам. Само мало. Приђите овде господине Лончар па покажите то где кажете могло би ово да буде, то улази у аудио запис и ништа не значи.

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Не могу на основу овога да видим ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете је ли? Добро.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Не можете. Претпостављам да на бази командантског извиђања се сачињава касније план, односно на бази резултата?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Да, да.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Па како сте сачинили план о нечему што не разумете ни данас?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јесте ли уопште сачинили тај план?

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Јесте ли сачинили, је ли ово Ваше или није?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Не, нисам то потписао не могу.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Овде доле пише није потписано, али пише Камбери, али видим горе сте Ви потписали.

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Нисам, нисам.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Ово није Ваш потпис?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Потписао је Славе Стојанов.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Да, пардон, јесте. Реците када смо већ код тог Савеца, је ли кажњаван тај официр због нечега, је ли Вам познато у то време?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Не.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Не сећате се, не знате, или Вам није познато или није кажњаван?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Није ми познато да је кажњаван.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добро. Реците ми молим Вас да ли оклопни батаљон у напад иде сам?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Не. Не иде никад сам.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Ко иде са њим?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Иду пешаци кад их има.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Како се зову пешаци, пионири јел се зову?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Не, баш пешадија.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Јесте ли ви имали неки пионирски вод или одељење? Па што сте стављали у наредби те пионире да прате?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Не, не, пионири то је инжињеријска јединица која евентуално прави пролаз.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Колика је била та, који је састав био, колико људи је бројала та Ваша инжењеријска јединица која је пратила оклопни батаљон, отприлике? Утврђујемо број војника укупно па зато.

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Једно 10 људи можда.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: 10 људи колико тенкова прати?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Не, не прате они тенкове господине.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Него, стварају услове за пролазак тенкова, шта?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: На тај оклопни батаљон би требало бити једна чета.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Колико је то људи чета?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: 120.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Ви сте у наредбу ставили пионири прате.

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Не, не, говорите пионири су, то је инжињерија господине, а она не прати тенкове него она прави пролаз.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: А ко прати тенкове?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Пешадија.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Је ли извиђачка чета можда?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Не.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Не?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Не.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Јесте ли имали извиђачку чету?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Имао сам нека остатке извиђачке чете.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Колико је било тих извиђача?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Па не бих Вам могао сада.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Мислим у наредби сте ставили извиђачку чету, такође да садејствује зато Вас питам?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Да.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Шта да, не знате колико је бројала или је нисте имали?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Не знам, не знам, верујте ми.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Да ли можемо ми да овде дођемо, ја имам утисак господине Лончар да је Вама непријатно да кажете директно, ајте да пробам ја то да формулишем, а Ви одговорите да ли је то тако, да ли се овде ради о наредби која је служила само за покривање некаквих операција које нисте ви држали под контролом?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Не, него које ја нисам изводио. Не, не, изводио условно речено, него нисам дражао под, могло би се тако рећи.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Ви сте рекли да на неки начин Вам је и дивизијска и наредба бригаде нешто сте рекли, имали сте неке примедбе на њихов?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Имао сам, јер.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Је ли можете да нам поновите то или да нам кажете шта је тачно у питању?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Па видите на пример та дивизијска наредба ми је дошла, након, практично након напада.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: И требали сте 10.-ог до 18 часова да известите, је ли тако, о плану, о плану за напад? Значи, касније него што сте извршили, је ли тако, одлуку, наредбу више команде?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: То је већ било тад урађено.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Је ли Вам некад неко предочавао кад су Вас испитивали у ВБА или код тужилаштва или не знам где сте већ испитивани, је ли Вам предочавао неке те наредбе да Вам каже господине Лончар ово је наредба за коју се тврди да сте Ви потписали па да Ви препознате текст итд?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Једну сам видео.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Коју, не сећате се?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Ту за напад, нисам видео, предочена ми је само.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: А што нисте тражили да Вам се предочи све ово што данас сатима причамо итд., питамо Вас, како то да Ви, можда је нешто мењана, додавано без Ваше? Потписивали сте. Реците ми, ево ја ћу само још две ствари ако колегиница није

питала заиста. Да ли Вам је познато да су постојали некакви затвори у селу Ловас?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Не.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Није Вам познато? Да ли Вам је познато да је организован неки принудни рад у селу Ловас?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Не.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Да ли Вам је познато да је становништво обележавано белим тракама и плахтама куће њихове и остало?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Не.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Да ли Вас је икад ико о таквим појавама у селу Ловас известио?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Не.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Да ли је Ваш орган безбедности и Ваш обавештајни официр да ли су одлазили у село Ловас?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Не знам, не бих Вам то могао сад.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Да ли је војна команда издавала пропуснице за кретање?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Не.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Да ли сте упозоравали?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Опростите, где, у село Ловас?

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: На уласку, изласку из села итд. и уопште за кретање ван села становника села, пошто, ајте изволите?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Не, не, у селу Ловас моја команда није издавала никакве пропуснице.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Да ли је био полицијски час у селу Ловас?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Не знам за то.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Да ли је био полицијски час у ширем реону?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Не.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Да ли је владало тако нешто? Да ли су постојали војни судови на терену?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Не.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Да ли сте упозоравали некаквим својим наредбама своје офицере да тамо упознају ове, о постојању војних судова о томе да не сме се вршити кривична дела јер ће бити изведени пред војни суд, не сме се пљачкати, не сме ово, не сме оно, јесте ли такве наредбе писали?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Ја да ли сам?

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Да. између осталог кад сте говорили о моралу, о питању?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: А коме кад сам се обраћао.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Ви кад пишете наредбу, ја не знам коме се обраћате пошто изгледа Ви пишете наредбе за непознате људе али ово просто у Вашим наредбама стоји да треба упознати тамо војнике, старешине и остале или јединице које су претпочињене, како Ви то кажете са обавезама да се не смеју пљачкати тамо, да се не сме ово, да се не сме оно јер постоје војни судови и тако даље? Јесте ли Ви вршили власт у зони одговорности своје бригаде или нисте, у пуном смислу те речи која подразумева полицијску власт, војну власт, истражну власт итд. и наравно војну?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Полицијску не.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Јесте ли имали ви органе војне полиције?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Имао сам део чете за обезбеђење команде.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Јесте ли имали једну чету или део чете, колико људи је било ту?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Па можда једно 10. Чета је отишла са терена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где су били ови остали?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: У Ваљеву.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли је постојала у Шиду нека чета војне полиције?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Али то је већ ван моје надлежности, разумете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, али Ви у неким Вашим наредбама, извештајима приказујете чету војне полиције да иде тамо да се очисти Илок па онда напад на Бапску, значи егзистира нека чета војне полиције којом се Ви служите?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: То је тих 10 људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тих 10 људи?

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Извините. Кажите ми, да ли знате можда за име, да ли Вам је познато име неко Шпирић Недељко, капетан?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Да.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Ко је он био?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Командир чете везе.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Везе? Добро. А кажите ми, ево још, споменули сте данас неку комисију потпуковника Еремију, везано за ту комисију, о чему се ради да ли можете да нам кажете?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Испитивање случаја минског поља.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Каква је то комисија, ко је формирао, којом одлуком, чијом одлуком?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Под командом дивизије.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: И шта је радила та комисија, шта је утврдила, да ли је сачинила неки извештај, да ли Вам је познато?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Претпостављам да јесте јер је покренут кривични поступак, наиме вођење истражног поступка, не знам како се то каже.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добро. А реците ми да ли је било неко суђење пред војним судом, Вама познато?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Не знам.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Јесте ли Ви позивани негде некада у својству сведока у та времена, говоримо о деведесетим годинама?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Не, нико из моје јединице.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Реците ми молим Вас шта за Вас значи уопште паравојска? Шта је то значило према тадашњим законима, да кажем, државе и војске?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Значи, све оно што не припада оружаним снагама а то је оружане снаге тад у оно време.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: По Уставу дефинисано?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Да, то је била ЈНА, ТО и милиција у рату, све остале структуре.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: А реците ми да ли је било некаквих наоружаних одреда било хрватских, било српских у зони Ваше одговорности да Вам је познато? Не говоримо о појединцима које Ви говорите одлазили, долазили?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Па да ли су се појављивали?

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Тако је.

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Јесу.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Да ли Вам је неко од тих имена познат од тих одреда, да ли можете нешто да нам кажете?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Не.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Да ли сте чули можда за 204. вуковарску бригаду?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Нисам.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Да ли сте чули, како беше, зна овде тужилац, Марчек, Мерчеп?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Мислите.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Знате ли за Мерчепове неке групе за тиху ликвидацију, да ли сте упозорени да постоје такве групе на том терену?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Да, било је то.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Да ли можете нешто о томе да кажете?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Не могу Вам ја ништа конкретно о томе, нити сам ја те групе видео.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Колико је бројало људи по информацији коју сте Ви дали, да ли је то бројало више стотина људи или пар десетина, те Мерчепове групе?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Ја сећам се у оно време, није везано сад за Ловас, на телевизији се вртело, постројавање те јединице, ја верујем једно 150 људи је постројено тад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, рекли сте то није везано за Ловас.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Ја бих судија ако Ви дозволите неке ствари можда и јесу и нису везане, ми морамо да утврдимо овде да ли је неоправдано итд., нападнуто ненаоружано, небрањено село, без икаквих разлога су одједном скочили Срби да некога кољу, убијају и остало, па ако, ево Ви сте згодни, Ви сте живели тамо у том и командовали сте негде северозападније мало итд., каква је била ситуација у Хрватској 1990., 1991. године од почињања сукоба и остало, посебно како је прошло цивили српске националности тамо, говоримо о Славонији, западној, источној? Шта Вам је о томе познато, можете ли нешто да нам кажете?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: О Западној Славонији?

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Па и о једној и о другој?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Ја сам из Западне Славоније, могу начелно говорити нисам био тамо, знам само.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Заиста да сад причамо о западној, ово је Источна Славонија, ово где је Ловас. Ако имате неких сазнања везано за Ловас и окружење, реците нам? Ми сад можемо да кренемо од 1990. па да испитујемо даље.

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Имам само да кажем ово. Пре ове ситуације због тога што је то становништво дошло на овај простор.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: А што је дошло?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Негде 80 села око Славонске Пожеге српских.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Шта је било са?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Јер у августу, почетком августа попаљено и становништво протерано. Велики део тог становништва је преко Босне дошао и управо се нашао на тим просторима. Ја кад сам вам говорио, то је требало и хранити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, реците ми какве је то везе са Ловасом?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Зато што они траже простор, животни простор, али можда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А је ли неко омогућавао тај животни простор и на који начин?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: На овај начин што се улазило у та села из која се протерало и враћали се људи кући.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па како улазило се у та села, а како налазите простор за те неке Србе који су?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Нисам ја налазио госпођо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је налазио тај простор?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Па то су се бавили људи, те цивилне структуре са тим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што су им зидали куће или како, како су им налазили тај простор?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Нисам се бавио тиме.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Могу ли ја да наставим испитивање судија, да ли дозвољавате или да сачекам још?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само што је предмет оптужбе и везано за Ловас да се не удаљавате?

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Господине Лончар, боравили сте на том терену, јесте ли Ви схватили да је тај Ловас једно село које је пало негде с Марса, ван времена и простора и невезано за догађај у околини. Да ли су постојали тада медији који су застрашивали народ и један и други итд., како су извештавали медији о тим догађајима? Да ли је било убиства, колико је погинулих војника, старешина?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То како су извештавали медији, мене не занима, човек је са терена, што сад како су извештавали медији?

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Нисам разумео судија, забрањујете ли то питање или како?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбија се одговор на то питање, питамо сад човека који је био ту око Ловаса, како су извештавали медији. Па дајте да чујемо његова сазнања, то смо читали по медијима сви ми.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Шта од мог питања нисте допустили, само то око медија?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па то како су извештавали?

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Да, можете овај први део, да ли је Ловас пао с Марса?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбија се одговор исто и на то питање.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добро. А друго питање да ли се налазило ван времена и простора тај Ловас?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбија се одговор на то питање.

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Могу ја одговорити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете кад одбијемо одговор, онда Ви неможете.

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Извињавам се.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Реците ми молим Вас, да ли сте Ви имали притужбе од становништва једног или другог око тога како живе тамо у свим тим ратним догађањима? Да ли је постојало застрашивање, да ли је постојало нечега што спада у редовне ствари тада и можете ли нешто од тога да нам кажете, нешто из живота да нам кажете пуковниче?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: На тим просторима је била општа појава поделе међу становништвом. Хрватска села су се затворила, српска за себе и почела је међусобна борба. Наиме, јесам ли Вам причао о неком времену.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то причате уоштено. Мене занима јесте ли имали информације за Ловас пре напада и тих дана шта се ту дешавало у селу?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Из села Ловас су протерани српско становништво које се налазило ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, од кога сте ту имали ту информацију?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Живели су тамо у Товарнику.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко Вам је то рекао конкретно да је протеран?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Не могу се сетити тих детаља ко је рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко их је протерао, јесу ли то рекли?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Па јесу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Те хрватске снаге из села.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете баш ниједан пример да наведете да јенеко протеран да чујемо?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Не, не, ја не могу јер то се дешавало пре мог доласка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, пре Вашег доласка?

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Главни претрес СЕ ПРЕКИДА у 12:35 часова и биће настављен у 12:55 часова.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Главни претрес СЕ НАСТАВЉА у 13:02 часова.

Изволите даље.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Реците ми господине Лончар да ли Ви поседујете радну бележницу Вашу, војничку?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Не. Радне бележнице се враћају команди.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Јесте ли Ви вратили и где сте вратили Вашу радну бележницу? Да ли је то службени документ официра тадашње Југословнске народне армије, се под бројем задужује?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Претпостављам, не претпостављам, Ваљево или, много сам променио.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Штаб у Ваљеву у команди града или где?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Не, не у команди бригаде.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: У команди бригде? Добро. Реците ми молим Вас, Ви сте овде од ових из Ловаса спомињали господина Деветака. Да ли сте Ви упознали можда из Ловаса Ђуру Продановића?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Не.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Нисте?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Ја дозвољавам ликом или да он мене познаје али нешто тако презиме не знам.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Да ли сте Милана Радојчића упознали?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Радојчића сам упознао касније.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Када касније?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Па у тим тако контактима који су били након.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Вашег одласка из те бригаде или након чега?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Па и док сам био у бригади касније, кажем једном приликом сам долазио и тако. Знам, врло ми је присутно то име и презиме.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: А знате ли како изгледа тај човек? Како је био обучен, можете ли се сетити?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Како је сад обучен?

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Како је био тада обучен?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Не бих могао то рећи.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Како се он Вама представио?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Ја можда да човека видим, можда бих онда могао да кажем, бојим се да не грешим, не сећам се сад лика.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Да ли судија дозвољава да се суочи са Миланом Радојчићем да би га евентуално подсетили?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Може.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Милане, хоћете да изађете?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нека устане Радојчић.

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Сећам се Милана.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Шта је Милан радио?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Па био је ту у том неком штабу или тако нешто тамо радио.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Кад је то било, кад сте га виђали?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Касније сам га видео.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: После минског поља, пре минског поља?

Рекли сте да пре минског поља нисте долазили у село?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Рекао сам кад сам био давно, касније сам био, али сам виђао тог човека и раније.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А у ком то штабу где сте га виђали?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: У тој команди, не знам како бих назвао, у селу, руководство села.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чеге штаб?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Па села, не знам да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је штаб села, шта је то? Да ли је имао он неку униформу?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Нешто се не сећам, сви су носили униформе, то сам рекао, дакле све, ко год је тамо се појављивао носио је униформу. Сад да ли је имао чин или да ли је, то се не сећам

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какву униформу је имао, војну, полицијску, шта?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Не бих могао, чак и униформе моје бригаде су биле различите. Већина војника је носило оне чојане неке шарене, тако су и они, неко је имао панталоне војне, неко кошуљу, неко нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли се сећате да је Деветак, рекосте и за њега да је имао униформу, какву је он униформу имао?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Чини ми се шарена да је била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли ону маскирну мислите?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли имао неку ознаку нечега на тој униформи?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Нису се носиле ознаке тад. Због дејства снајпериста ознаке нису ношене.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: У Вашем наређењу за напад број 9, строго пов. Број 350-1 од 09.10.1991. године, на страни 2 кажете одред ТО који се претпочињава бригади прихватити и организовати и припремити извршење задатка. Који је то одред ТО који се претпочињавања бригади?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Не знам, ако нема имена.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: А реците ми шта значи, шта Ви схавате под појмом претпочињавање?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: У том задатку који се извршава да је у саставу јединице.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: У саставу јединице? Да ли то значи онај ко командује јединицом командује и овим снагама које су претпочињене? Да ли је то принцип једностарешинства?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Отприлике тако.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Да ли је отприлике тако или заиста тако? Ви сте потпуковник.

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Зато што тако увек није било.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Како је било у овом случају?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Тако би требало да буде. Опростите о ком се одреду ТО ради?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ево овде су у истој тој наредби само у овој тачки под 3 означили одред ТО села Товарник и милиције, о њима се ради.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Шта знате о томе какав је то одред ТО Товарник? Да ли је то легални одред?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Легални.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Легални одред?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Да. Јединица то је била ТО Товарника је имао ту неку јединицу.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добро. А јуче смо, где се налази?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само мало, ја Вас молим, да не би после се враћали. Кажете легални одред, ко је формирао тај одред, коме је припадао тај одред?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: То је, ја сам рекао у почетку пре доласка војске на те просторе тамо су постојале јединице ТО. То су практично јединице бивше ЈНА. Наиме, не ЈНА него Хрватске Територијалне одбране које су, оне које су биле на хрватској страни, постале су хрватска војска, а ово је ТО који су припали на ову страну, то је организовала та српска војска Крајине и тако некако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па у ком смислу онда подразумевате да је то легалан одред ако имамо у виду да Република Хрватска, која је иначе према позитивним прописима је задужена за територијалну одбрану није она њих?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Ја сам рекао, напред сам рекао да једина легална војска, односно била је ЈНА и ТО и милиција у рату.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из Србије, је ли?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта је са овим ТО Товарник, кажете да је легални, па сад демантујете себе?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Добро, али условно речено легално зато што је он функционисао пре мог доласка тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Функционисао значи? То не мора да значи да је легално? Ви то кажете да су они припадали овој САО Славонија, Барања и Западни Срем?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Опростите, само да Вам кажем, то је био један субјекат тамо руковођења јер они су били увек преговарачи и са међународном заједницом, са хрватским властима, са ЈНА.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где су они имали свој неки штаб ти?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Јесу, имали су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је то било?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Да ли је био у Вуковару, ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли постојао у Шиду неки штаб Територијалне одбране САО Славоније, Барање и Западног Срема?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Нека испостава је била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ја се извињавам, да се не враћамо после на.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Видимо Ви сте овај одред ТО Товарник сматрали за легалну јединицу. Да ли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сад је објаснио другачије.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Кажем, он је сматрао, не кажем ја да је она, ја сам просто хтео да питам да ли је било у зони дејстава Ваше бригаде, односно у зони одговорности Ваше бригаде неких јединица које сте Ви сматрали нелегалним или нелегитивним?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Јесте.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Можете ли?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Ја им не знам име и презиме, али ту су се појављивале војске разних партија и некакве паравојне и то је протеривано, па су се враћале којима је био вероватно једини циљ да нешто пљачкају, да нешто украду.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Нешто сте спомињали покрет неки за Југославију, шта сте спомињали?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Говорило се о оружју.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Да су они шта, достављали?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Достављали, али то је било давно раније негде тамо.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: А коме су достављали, Југословенима, Хрватима, Србима?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: И једнима и другима.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Југословенство. Реците ми молим Вас да ли онда можемо да сматрамо ове снаге ТО Товарник као помоћне снаге из Ваше наредбе овде? Да ли су то те помоћне снаге?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Оне су тако добиле име, оне су према мени, како је речено, то је била некаква окосница.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Просто то је у Вашој наредби, да ли је написано помоћне снаге, да ли су то те помоћне снаге из Ваше надлежности?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А каква окосница? Само довршите то сад?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Мени је тако речено да су то ти људи са те територије око тог ТО Товарника.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Речено, то је у пасиву. Ко је рекао, ко Вам је то рекао?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Не могу да се сетим у тим припремама.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: А кажите ово кад су кренули, значи кренуле су Ваше основне снаге под којима ми видимо третирате само оклопни батаљон отприлике и ту нешто мало и помоћ.

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Он се није кретао.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Није се кретао, он је остао у месту?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Ту се налази.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Одакле је кренуло ове друге помоћне снаге?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Са које тачке?

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Са које тачке је кренула и где је дошла на очекивани положај да прими борбу, односно да започне борбу?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Одакле је дошла не знам, а требали су пре ту негде испред села.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Не знате где? Да ли су имали средства везе некаква са Вашом командом?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Не.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Никаква средства везе с Вашом командом?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само ја опет морам да се умешам јер ми се намећу питања. У овој наредби пише «на свим степенима командовања поставити и одржавати поуздане и квалитетне везе». То је ова наредба за напад која се односи и на помоћне снаге и на главне снаге, па с обзиром да Вас је бранилац питао за та средства везе, Ви кажете нису, па је ли то противно овоме што сте Ви наредили?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Односи се само на јединице бригаде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А што Ви не контактирате са овима који су помоћне снаге, који учествују у нападу под Вашом наредбом?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Зато што сам ја то само формално радил.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта то значи формално?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Шта значи формално? Значи та моја јединица практично није учествовала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Можете ли да објасните, наређује се артиљеријско дејство, наређује се оклопном батаљону дејство и сад неке помоћне снаге тамо немају везу, можда се деси да њих тамо погоди тенк?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Могло се десити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Могло? Нема средстава везе? Господине Лончар, ово је сад што Ви причате прилично несхватљиво.

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: И мени је то несхватљиво али је то тако било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је оно што сте иза чега Ви стојите као командант ове бригаде и неко ко је наредио овај напад?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Таква је тад била ситуација тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Да поновим. Господине Лончар, какав је био задатак тих помоћних села, по, да кажем, ослобађању или заузимању села, помоћних снага?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Они се враћају својим кућама.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Они се враћају?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Својим кућама.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: А реците ми, пре него што се врате кућама, да ли раде нешто, је л' предају неком оружје и где је то учињено?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Како је ли?

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Да ли су се они вратили својим кућама и пре враћања кућама да ли су предали неком оружје?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Није ми познато.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Није Вам познато? Ове две чете ТО Ваљево, које су биле такође претпочињене, колико су бројале људи свака или заједно?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Ја мислим негде око 40 људи.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Две чете 40 људи?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Не, свака од њих по 40, колико се сећам, нисам сигуран, али не верујем да је више било.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добро, хвала, ја немам више за Вас питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите даље, даље изволите.

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: Добар дан господине Лончар, ја сам Бранко Лукић и браним потпуковника Димитријевића и Радована Влајковића. Имаћу неколико питања за Вас.

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Опростите, Димитријевић?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Гласније, не чујемо Вас.

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: Потпуковника Димитријевића.

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: А господин Влајковић, не знам ко је.

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: Радован Влајковић, он је био један, он је био командир чете, против-диверзантске чете Ваљево, који је део одреда Територијалне одбране Ваљево. Ја ћу да Вам цитирам нешто из Вашег исказа и само ћу Вас питати да ли и даље остајете код тих делова свог исказа који сте дали код истражног судије. На страници 11 рекли сте «Ја нисам био претпостављени потпуковнику Димитријевићу», да ли је то тачно?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Остајем код тог исказа.

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: Хвала. Ту сте такође, јуче нам је генерал Васиљевић то покушао да објасни, рекли, можете претпочинити јединицу ТО ЈНА, али не можете да претпочините штаб. Остајете код тога?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Остајем.

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: Истражни судија Вас је такође на страници 11 питао након дешавања на минском пољу, да ли сте са потпуковником Димитријевићем разговарали о несрећи која се десила на минском пољу, Ви сте рекли «не верујем да сам са Димитријевићем о томе разговарао, са Вељовићем јесам». Остајете ли код тога?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Остајем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Предочила сам Вам изјаву коју сте дали 25.05.2006. године?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: На то сам упозорен и задњи пут не могу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тога се не сећате, је ли?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Да будем децидан да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: Такође, на истом испитивању код истражног судије, заменик тужиоца Вас пита да ли Вам је неко и ко од старешина достављао писмени извештај, Ви кажете «писмено не, само је долазио капетан Вељовић, чини ми се два пута, дозвољавам три пута, али то су била питања у вези са снабдевањем исхране и одевања». Ја бих Вас питао да ли можемо да закључимо да Вас потпуковник Димитријевић никада ни о чему није известио?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Потпуковник Димитријевић и кад је долазио са Вељовићем он је овако седео по страни и он је углавном ћутао.

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: Хвала Вам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А што је он долазио код Вас Димитријевић?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Па не знам, мислим логично је да дође.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Потпуковник је и сад он долази ту код Вас?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Али је логично да дође са тим човеком који је из његове јединице а који сад мени нешто предочава и тражи и он долази са њим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па зар није и за Градимира Вељовића логично да долази са неким из своје јединице јер он је из штаба?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Али он је непосредно потчињен тим претпостављам те две јединице, ради се само о те две чете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви кажете били сте надређени овоме Градимиру Вељовићу, је ли тако?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сте рекли?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Како да кажем, он је био одговоран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте га претпочинили, јесте ли му били надређени?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Нисам ја Вељовића претпочинио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него шта?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Вељовић је као и Димитријевић опет из једног штаба, али није командир тих јединица, само што је он у име њих долазио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не контактирате директно с тим јединицама?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Нисам контактирао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него са овима из штабова?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Само Вељовић је то тако, он је ваљда примио од њих тај извештај па ми пренесе шта треба, исхрана итд., или неки евентуални проблеми и то, али с обзиром да јединица за које је непосредно био везан потпуковник Димитријевић, тад није било на том простору, није ми ништа доставио нити смо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте за Димитријевића рекли да је био претпостављени старешина Вељовићу?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Он је био из вишег штаба, сад каква је та субординација била, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: На страници 30, адвокат Живановић Миладин Вас је питао да ли Ви знате шта је био задатак Димитријевића и да ли га је извршавао, Ви сте одговорили «не, не знам, претпостављам да му је његова претпостављена команда дала». Ја Вас питам да ли остајете код овога да не знате шта је био задатак потпуковника Димитријевића?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Да.

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: Хвала. Ове две јединице о којима говорите, ове чете Територијалне одбране, да ли су оне биле, у ствари прво ћу Вам показати документ. Показаћу господину редовни борбени извештај команде Прве пролетерске гардијске моторизоване дивизије од 11.10.1991. године, 3-427, изволите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А само реците молим Вас како то, реците шта предочавате и да бисмо ми могли да пратимо. Ви овако дате сведоку, ја не знам шта ћете да питате и шта да предочите. Прочитајте ако нешто треба да не бисмо губили време да он чита све то.

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: Да, да, ја сам подвукао зеленом, тако да је врло лако наћи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ми не знамо, суд не зна шта ћете Ви да га питате, Ви нешто подвукли. Вратите му то па прочитајте то што сте Ви подвукли? Господине Лончар, дајте браниоцу, ако треба нешто да пита нека прочита па после тога свега може и да Вам покаже.

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: Ја сам рекао да се ради о редовном борбеном извештају команде Прве пролетерске гардијске моторизоване дивизије од 11.10.1991. године, број 3-427 под тачком 3, распоред јединица дивизије, доле под следећом тачком 2, пише Друге пролетерска гардијска моторизована бригада са одредом ТО Ваљево и онда каже Чета ТО Ваљево и Лајковац у селу Ловас, ради се о 11.10.1991. године. Да ли су то те чете о којима Ви говорите да су биле у селу Ловас?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Да, да.

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: Онда нема потребе да Вам предочавам. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево, мислим на прави начин да то презентирамо. У овом извештају Прве дивизије, у њиховом редовном борбеном извештају који они шаљу команди Прве области помиње се да су у саставу Ваше друге бригаде противдиверзантски одред из Ваљева који је размештен у селу Чаковци и ове две чете лајковачка и нишка које су у Ловасу?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Те две чете да, тај одред, нити га је кад довео, нити ми га је дао. Постоји могућност.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како господине Лончар, ово је извештај дивизије, а и у Вашим документима се помиње да је одред ТО Ваљево у саставу Друге бригаде и да чак тамо нека чета тог одреда врши, распоређује се да врши напад на село Бапска и сад Ви причате да тај одред није у Вашем саставу. Да ли имате објашњење за то?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Не, уопште не знам да је тај одред за село Бапска.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сотин?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: А претпостављам да је тог тренутка било наређено, с обзиром да је он био у тим Чаковцима, ту је била нека друга јединица, можда су они тог тренутка то дали у задатак да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није то ствар тренутка, то је у свим овим извештајима помиње се да је овај одред противдиверзантски одред територијалне одбране Ваљево у саставу Ваше друге бригаде од момента кад је из Србије крочио на подручје ратних дејстава,

борбених дејстава и сад Ви кажете не знате. Да ли то не знате данас или нисте ни онда знали?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Ни онда нисам знао јер га никад видео нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па зашто у Вашим извештајима и извештајима претпостављене Ваше команде, дивизије то стоји, како то објашњавате?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Не могу да то објасним. Никад ми се нити јавио, нити сам га видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: Господине Лончар, уз допуштење суда, показао бих Вам документ команде Прве војне области од 10.10.1991. године, број 1614-92 под тачком 2А1, Прва војна област, стигли су следећи одреди и каже одред Територијалне одбране Ваљево 300 људи, у Друге пролетерску гардијску моторизовану бригаду. Хоћете да погледате? Да ли сте видели овај документ раније?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Нисам га никад видео.

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: Господине Лончар.

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Ја се извињавам. Да ли су ти уопште људи били активни?

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: Јесу, зато су неки.

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: 400 људи?

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: 300 људи.

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: 300 људи?

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: Да. Ово је команда Прве војне области, њој је неко морао да јави бројно стање, не зна команда војне области колико неко броји. Како Ви објашњавате да команда војне области зна бројно стање одреда Територијалне одбране Ваљево ако их неко није известио?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Зато што је онда вероватно њима наредило да они ту крену. Е, сад да ли су дошли код мене ја то не знам, не могу сад да тврдим и они су на вези са зонским штабом, односно линија територијалне одбране и ова Прва армијска област, а не знам ови људи су ту присутни, да ли је тад икад било тамо 300 људи.

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: Имамо још докумената која ћу да Вам покажем, такође који говоре о томе да је ова јединица била распоређена у другу бригаду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да се не би задржавали појединачно на сваком документу и губили сад време, значи више војних докумената који

указују да не би сад губили време, човек каже не зна. Сад можемо да му предочавамо, овде има десет неких извештаја где се помиње једно те исто.

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: Команда прве, само да наведемо команда Прве дивизије 09.10. у свом акту 851-25, на страници 2, каже одред Ваљево улази у Ваш састав 09.10.1991. године, ангажовати га као целину или поделити по ОКБ или МБ, рачунати га као формацијску јединицу и доле у моралном обезбеђењу каже разматрати их својом јединицом. Јесте ли икад добили од Прве дивизије документ у коме каже да Ви овај одред треба да сматрате својом јединицом, одред?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Не сећам се, али пракса није била нити су то смели направити да ту јединицу дамо оклопној јединици, ни случајно, нити смо то икад радили.

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: 09.10. такође Прва дивизија команде Прве војне области у редовном борбеном извештају јавља да су у току дана у дивизију дошли, између осталог одред Ваљево у састав друге бригаде, документ 3-417. Да ли је Ваше сведочење данас да Ви никада од Прве дивизије и од Прве војне области нисте добили документа која Вас обавештавају да је одред Територијалне одбране Ваљево распоређен у Вашу бригаду.

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Ја се не сећам таквог наређења, да су те јединице долазиле не верујем у том броју, никад нисам чуо да на том простору из Ваљева пристигну.

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: Добро, хвала Вам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само у вези тога што се не сећате, Ратко Ђокић сведок је 24. септембра 2009. године саслушаван у овом суду и рекао је да сте му Ви рекли «Мени је рекао противдиверзантски одред да иде у Чаковац», да ли сте то Ви рекли?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Не, не, то није тачно. Дакле, ја чак за тај противдиверзантски одред дуго нисам знао да се тамо налазио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, значи ни ова писмена документа ни овај исказ ништа то није тачно, а Ви се не сећате шта је тачно?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Тај Чаковац је скроз, ја тамо нисам никад ни био, то је тамо удаљено од мене, на ког се тамо ослањао, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: У документу команде Прве дивизије од 18.10.1991. године, а у току овог поступка знамо да се тако и десило, говори се о распореду јединица дивизије и каже се под јединицама друге бригаде да је одред ТО Ваљево у Опатовцу,

Ловасу и Чаковцима. Да ли знате да је 18.-ог дошло до премештања неких јединица за Ловас?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Видите колико је та наредба контрадикторна. Ја сам тад добио другу наредбу да из тог реона сутрадан одлазим, да не наводим у које време, али отишао сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није то наредба. Бранилац Вам предочава редовни борбени извештај Прве дивизије који она шаље 18.10. Првој војној области и у том редовном борбеном извештају, пошто дивизија наводи своје снаге, Ви сте једна од снага дивизије, друга бригада, помиње се састав друге бригаде, између осталих јединица све и помиње се одред ТО Ваљево, Опатовац, Ловас, Чаковац?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Тај Опатовац, Чаковац, немају везе, а друго тај Опатовац је доле поред Дунава везе ја ту никакве ја нисам имао нити сам икад ишао нити моји органи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ко је распоредио овај одред?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Па знате како претпостављам да шаљу такав извештај једноставно, с обзиром да сам ја ту ваљда најближи па напишу да је то моје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је распоредио овај противдиверзантски одред из Ваљева, једну чету да иде тамо у Ловас?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Не знам, то не знам, нити ме је ко известио и ко му је наредио да дође у Ловас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, Ви сте овде на записнику из истраге, на 28. страни рекли Димитријевић као координатор регулише та питања и могао је довести неку другу јединицу, могао је јединицу одвести, а сад то нешто нема оно што сте малопре причали да он не може из штаба тамо да наређује и сад како он.

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Не, не, он.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само сачекајте да чујете питање. Како он у зони Ваше одговорности ту може да шета те јединице?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Па може.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то било?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Нажалост може, може и одвести, довести. Али господин Димитријевић зна ко му је наредио, па то није спорно. Ако каже да сам ја нека каже, али ко му је наредио да дође из Чаковца, то је врло једноставно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: Хвала. Господин Димитријевић не каже да је он довео из Чаковца никога нити да је имао те овласти и Ви сте рекли да не знате шта су била његова задужења па се ја нећу на

томе ни задржавати, али предочио бих Вам документ команде Друге гардијске моторизоване бригаде Ваше од 16.10.1991. године, борбени извештај који сте Ви доставили Прве дивизији, где у тачки 4 кажете «Мировна мисија извршила је обилазак следећих места: села Шаринград, село Мохово, село Опатовац и село Ловас. У свим местима биле су старешине из команде бригаде». Да ли имате податке да ли је неко из одреда ТО Ваљево био присутан код ових обилазака?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Не.

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: Хвала Вам. Само један моменат, при крају смо. Да рашчистимо једну ствар. Јединице за које Ви знате и које сте помињали ове чете из одреда ТО Ваљево, да ли су оне биле Вама претпочињене?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Да.

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: Ако је нека јединица Вама претпочињена у периоду док та претпочињеност траје, да ли може неко други да одређује куда ће те јединице да иду?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Не би требало, али општа пракса је била. Јединице мог састава, дакле, та јединица није мог састава, онда је тај који је довео тај и одводио, то је једно врло осетљиво питање са тим јединицама, неки ће да се наљуте и оду па ништа.

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: То је друго дезертерство, о томе не говоримо.

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Не, не, није то, читава јединица оде, чим јој не одговара, припуца се или нешто. Ево ту људи нека кажу који су тамо били.

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: Да ли можемо да се сложимо да је претпочињавање један формални акт?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Формални да.

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: Је ли тако?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Да.

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: Како формални акт представља, да ли може неформално да престане формални акт?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Под нормалним условима не, али овако може, ја сам рекао кад читави резервни састав бригаде у који сам касније дошао, а напушта технику, дошао председник општине са аутобусима и одлази и ником ништа, отишло је из ТО а ово што је остало старешина сналази се ко како зна и уме.

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: То је било у времену пре него што сте Ви дошли?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: И то је трајало све док је рат трајао тако.

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: Да ли Ви имате сазнања личне природе да се то десило док сте Ви били на терену?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Да, читава митровачка бригада је једног дана кренула тако.

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: А да ли имате сазнања док сте Ви били на терену да је неко од Ваљеваца напустио?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Имам ТО Лозница отишао из мог састава без поздрава.

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: Када се то десило?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Па не сећам се тачно датума, таквих случајева имате безброј.

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: Где би могли да нађемо тај податак да ли можете да нам помогнете?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: У документима Прве војне армијске области, јер те јединице ТО нису ни биле намењене за нека борбена дејства, оне су биле распоређене у том селу, једноставно контролисање простора.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли то можемо господине Лончар да схватимо оно што сад причате, да су они формално били претпочињени, а фактички се дешавало да Ви тамо нисте њих контролисали?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Нисам био у стању да контролишем а имали су исто своје старешине, јер видите, бригада је једна велика јединица, кроз моју јединицу је прошло 10.000 људи и ако тамо на те две четице постоји неки мајор и потпуковник, ја уопште не размишљам о томе, него не могу, једноставно то је једна широка делатност којом се бавите и у тим тренуцима ако господин прича, ја сам већ дубоко извиђао наредни реон неразмишљајући о Ловасу, Опатовцу као да не постоје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта сте, значи тим људима препуштали да они ту командују тим јединицама?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Па наравно, они су тамо старешине, али немају борбени задатак, они су тамо као на бивоковању, јер тамо нема рата, нема догађања, они се тамо хране, спавају, пију воду и у том смислу сарађују са тим неким у селу, а све друго није било, нико надлежан да их ангажује.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: И те јединице су се, то је тамо била таква циркулација, на пример ово што ми данас прочитате сутра не значи, јер одлазе, долазе, мењају се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите?

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: Ако прихватимо да Ви нисте знали да је одред ТО Ваљево био на Вашој територији, чији је то пропуст да ли можете да нам кажете, чија је грешка што Ви не знате за то?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Видите, кад кажете моја територија.

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: Зона одговорности?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Да. Је л' тад и мислимо зону одговорности?

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: Само моменат, ту ћемо да станемо. Која јединица најмања има зону одговорности?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Бригада.

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: Дакле, да ли је Ловас у зони Ваше одговорности?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Може да буде.

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: Ја ћу да Вам кажем, био је Ловас у зони Ваше одговорности.

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Да Вам кажем само, то је исто тако формално писано, ја Вам говорим, да ми зону одговорности у којој нису моје јединице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта ради овај Први оклопни батаљон, тенковска чета Првог оклопног батаљона?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Не, али гледајте, али на пример батаљон у Вуковару.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте ми Вуковар сад мешати с овим. Ви распоређујете чету, тенковску чету Првог оклопног батаљона, бар према овим документима и шта они раде ако је тачно то што сте малопре рекли?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Они се налазе између села Ловас и. Опростите, на чије питање одговарам?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, само сам хтела ово само да поводом Вашег одговора.

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: Председник већа кад Вас пита одговарате на њено питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли село Ловас у зони Ваше одговорности или шта?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Па да кажем условно да јесте, мада да прекинемо што кажу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који је сад услов, шта је то, или јесте или није, по документима јесте, шта кажете?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Ја се не сећам да смо добили јер наше јединице су остале тамо где су се затекле, а конкретан задатак добијамо тек негде око 15.-ог или 16.-ог, у ствари јединица се нешто

попунила идемо на другу локацију. Тад добијамо први неки конкретан задатак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. И према војним документима инжињеријски, ови људи из инжињеријског батаљона тамо постављају нека минска поља.

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Јесте по наређењу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То припада Вама тај батаљон?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Не, минска поља они могу ван моје зоне постављати по наређењу команде дивизије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само ми реците овај Радивој Савковић је из Ваше бригаде?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Моје бригаде, добија наређење од начелника инжињерије дивизије да за рачун дивизије постави та минска поља.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро и имају у документима бригаде, имају документ дивизије и шта, да ли он може у нечијој туђој зони одговорности да поставља минска поља?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Може по наређењу претпостављене команде. Управо је то о активностима које причате било наређење претпостављене команде које је једноставно извршавано тог неког простора на коме су боравиле моје јединице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: Ја ћу мало само на теорију да одемо. Познат Вам је принцип једностарешинства, је ли тако?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Да.

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: Да ли је у зони одговорности Ваше бригаде функционисао тај принцип?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Јесте, требао би.

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: Да ли је тачно да јединице које нису под Вашом командом, уколико су у зони Ваше одговорности, сматрају се непријатељским јединицама?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: То би било неко теоретско питање, не разумем га.

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: Уколико у зони Ваше одговорности јесте теоријско питање, постоји јединица која није под Вашом командом, војна правила кажу да се то сматра непријатељском јединицом?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Да Вам кажем господине, у селу Товарнику је било на пример пет, шест јединица које нису моје, разних команди. На неком другом простору неке друге јединице команде, не из исте дивизије, него из различитих армија тадашњих. Дакле, то

је таква реална ситуација, ви на том простору сте имали јединица нишке области.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, идемо даље да се не замарамо са Товарником и оним што се не односи на предмет оптужбе.

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: Само бих кратко вратио се. Нисте експерт, ја бих молио да покажемо ову наредбу о којој смо данас разговарали са господином Лончаром о нападу на Ловас. Мени изгледа да са њом нешто није у реду, да Ви покушате да видите да ли је ово садржај наредбе уколико се сећате или ако не, реците да се не сећате, а ја ћу да Вам укажем на делове који мени изгледају измењени. О томе сам дискутовао са неким својим колегама. Дно и врх друге странице не поклапају се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, чекајте, Ви сад нешто ту причате, мени изгледа. Дајте му наредбу као човек, Ви направисте конструкцију па сад тражите.

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: Да ли је то наредба коју сте Ви написали, уколико се сећате?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Ја се форме не могу сетити, а ако уопште то шта помаже, ја не бежим од ниједне наредбе коју сам потписао, често пута у току дана ујурите у команду, тутну вам нешто, потпишете, одете, а како је докуменат изгледао појма немам, јер не бих могао то ни оспорити, не бих могао ни оспорити.

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: А садржај да ли бисте се сетили или ни тога не можете да се сетите?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Па не могу ништа, јер та документа сачињавају разни органи.

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: Добро, хвала Вам господине Лончар, то је све што сам имао за Вас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите даље браниоци.

Адв. СЛОБОДАН ЖИВКОВИЋ: Мало пре сте рекли да је минско поље су поставили Ваши људи али не по Вашој наредби него по наредби дивизије, колико сам ја разумео?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Јесте.

Адв. СЛОБОДАН ЖИВКОВИЋ: Да ли су били у обавези да Вас обавесте да су то урадили и како је могуће да се прескочи ланац командовања, мени то никако није јасно? Значи, ја сам у Вашем саставу, сад мени дивизије наређује да ја нешто радим мимо Вашег знања. Да ли је то уопште могуће?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Могуће јесте.

Адв. СЛОБОДАН ЖИВКОВИЋ: Зашто?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Само, опростите да Вам кажем, претпостављам ја сад, не могу докуменат да предочим, да се ради о, не знам датум, вероватно 15., 16. или тако нешто.

Адв. СЛОБОДАН ЖИВКОВИЋ: Мислим да је 14.-ог, 13.-ог.

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Тринаестог. Тад је већ команда дивизије одлучила да изврши престојавање јединица, ја добијам наређење да идем на једно друго место, а у тај простор вероватно предвиђају неке друге јединице као што су касније дошли кад сам ја отишао и сад дивизија уређује тај простор да што једноставније јединице запоседну.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте само мало. Према извештају Ваше команде 12.10. је постављено минско поље, а 13.10. страдао војник приликом, значи два дана они тамо на четири локације постављају нека минска поља и 13.-ог страда тај војник и ваљда је троје повређено, сада све то стоји у овим документима и сведок Милорад Петровић, да ли знате тог сведока?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Не. Знам, знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тврди да је у сали за састанке Ваше команде у Товарнику постојала карта на којој су била убележена та минска поља?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Ја мислим да тај сведок није имао приступ карти, али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је он био Вама, неки возач тамо?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Он је био човек за све, ја не знам ни коме је у ствари припадао, није мене возио, овако по потреби одрађивао неке послове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тврди да Вас је возио?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Па можда ме је једном повезао, не знам с чим, он је возио неки «пицгауер», заправо некад нешто је возио. Он је један од тих ретких који није побегао, он је остао тамо и није имао неке конкретне задатке, а да је улазио у оперативну салу, не верујем. А да је било уцртано минско поље, могуће је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Било у тој сали, је ли тако?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Да, могуће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па је ли Ви то не видите?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Да ло тог тренутка да је било уцртано, не знам, било је много минских поља, није то једино, безброј тога.

Адв. СЛОБОДАН ЖИВКОВИЋ: Да ли је господин, односно Ваш, господин Савковић био у обавези да Вас обавести да је извршио постављање мина, с обзиром да сте Ви у тој зони одговорности

Ловас, значи ако су они постављали мине, значи да су се и Ваши људи, под Вашом командом кретали на том подручју да би могли да предузмете одређене мере и каква је процедура када се постављају мине, с обзиром да је то заузета територија, заузето село, значи постоје Територијална одбрана Ваљева, крећу се и друге јединице, да ли се врши обележавање таквог минског поља?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Мени Савковић није био непосредно потчињен, начелник инжињерије је вероватно уцртао та минска поља и ја не видим, ако га се ја и не сећам, да остали моји органи нису знали за минска поља, ја наравно од толиког простора и не могу знати сва минска поља.

Адв. СЛОБОДАН ЖИВКОВИЋ: Добро, да Вас питам да ли када се постављају, пошто сте Ви ипак војно лице, ако сам запосео територију, па сам поставио минско поље, да би ме заштитио, да ли ја са контра стране морам да имам неки знак да се ради о минском пољу да ја не бих лично ушао у то минско поље, али мора да се обележи то минско по правилима која сте Ви учили у војсци тој?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Ја претпостављам да су била обележена и да су јединице у чијој су непосредној.

Адв. СЛОБОДАН ЖИВКОВИЋ: Да ли знате и да ли морају да буду обележена и да ли знате да ли су били? То да ли су била то.

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Не знам, не сећам се.

Адв. СЛОБОДАН ЖИВКОВИЋ: А да ли морају да буду обележена?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Наравно морају. Дакле, јединица у чијој је он зони, ако је то нека чета или неко се тамо налази.

Адв. СЛОБОДАН ЖИВКОВИЋ: Па добро то је била Ваша зона, сад смо закључили из ових извештаја да је то Ваша зона била, значи да су се ту кретали и Ваши људи, значи из Ваше јединице је погинуо човек на том минском пољу ко је то постављао, значи они су се ту кретали. Сутрадан је могао да дође неко други из Ваше јединице па да исто погине тако. Ја Вас питам да ли по војној доктрини и правилима такво минско поље мора да буде обележено и како се врши обележавање и да ли се постављају страже испред минског поља и ко је то дужан да уради?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Страже се не постављају, обележава се.

Адв. СЛОБОДАН ЖИВКОВИЋ: На који начин?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: На разне начине, постоје заставице, постоје разни начини, неки не буду, јер ако би га тако сви обележили онда би непријатељ врло лако, то минско поље не би имало своје сврхе.

Адв. СЛОБОДАН ЖИВКОВИЋ: И сад још једно питање. Ја сад овако слушајући Ваш исказ, Ви сте командовали једном великом јединицом, је ли тако, у том неком ланцу командовања, значи под Вашом командом је било јако пуно људи. Ја слушајући Ваш исказ, овде закључујем да једноставно никакву одговорност Ви у том тренутку када сте то радили нисте имали. Ви тврдите стално да је дивизија давала нека наређења Вашим људима да Ви то нисте знали, да сте Ви формално писали писма како би покрили неке радње, како је то могуће, ми смо сви овде служили војску, ја никад нисам знао да је мени десетар наредио а да није пре тога разговарао са старешином? Ја сам 1976. године био у морнарици и пет дана био у рову и на броду зато што смо имали екцесе у Италији. Па није то мени наредио десетар и није могао тај командант да каже то је мени неко леви наредио. Ви овде стално причате како ништа не знате и фактички Ви никакву одговорност из овог Вашег исказа не постоји везано за људе за које сте командовали. То је просто невероватно. Ја Вас питам како је, која је Ваша била одговорност у време када сте од 10.-ог до 18.-ог били на том подручју, која је Ваша одговорност била?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Формирао сам јединицу која није постојала, попуњавао, најчешће ту нисам ни био.

Адв. СЛОБОДАН ЖИВКОВИЋ: Па где сте били онда, како је неко Вас могао да пошаље да Вам каже идите оформите јединицу и онда каже иди сад тамо у Београд попиј кафу тамо у Генералштаб да причамо а ова овде јединица, мислим како је то могуће уопште?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Ја сам рекао, ја сам на пример ишао, враћао се у Ваљево да вршим мобилизацију. Нема логике никакве.

Адв. СЛОБОДАН ЖИВКОВИЋ: Јесте ли Ви пуковник, вршите мобилизацију, даћу овим испод мене да раде мобилизацију, па неће пуковник да ради, па није Панић вршио мобилизацију и тамо генерали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да сад не. Конкретно га питајте.

Адв. СЛОБОДАН ЖИВКОВИЋ: Која је његова одговорност била од 10.-ог до 18.-ог у ово време, јер он ништа не зна, господин сведок он ништа не зна, јер каже све што је он писао и ово што су му предочавали колеге око ових дневних извештаја, ратних извештаја итд., то изгледа да је чиста форма дивизион да да налог, он њему као одговори, он не зна, овај поставља мине да нико не зна да је поставио мине и сад ја Вас питам која је Ваша одговорност била ту?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате неко објашњење за многе ове ствари и не знате, не сећате се и тако?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Госпођо, само да Вам кажем.

Адв. СЛОБОДАН ЖИВКОВИЋ: А ти извештаји су, увек се воде под «строга пов.», како је то могуће? Значи, Ви као командант морате тај извештај добити ако је строго пов.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да чујемо шта ће да објасни.

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: У зони одговорности те неке, како је зовете, могло је бити 500, могло је бити 1000 минских поља, нема шансе да командант бригаде зна, нити то, ја не знам како уопште господин замишља да бих ја требао знати 500 минских поља и да сам видео да ли се они тамо бележе.

Адв. СЛОБОДАН ЖИВКОВИЋ: И још једно питање само. Како је могуће да Ви дате подршку ослобађању села Ловас а да пре тога не знате које ће јединице ући у то село Ловас? Малопре сте то изјавили.

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Не, знамо које, него колике величине.

Адв. СЛОБОДАН ЖИВКОВИЋ: Па чекајте, малопре нисте знали да одговорите на питање ни тужиоца ни суда.

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Како се зове тај?

Адв. СЛОБОДАН ЖИВКОВИЋ: Које су, Ви кажете нису моји људи ушли у село Ловас. Ко је то ушао у село Ловас? Како је могуће да ја дођем код Вас и кажем господине Лончар, ајте Ви дајте мени подршку а ја ћу са мојим људима да уђем, а Ви мене не питате ко сам ја? С чим ћу ја да уђем? Ви кажете наоружана армија, па није то побуна, није то Први српски устанак.

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Много горе од Првог српског устанка је било.

Адв. СЛОБОДАН ЖИВКОВИЋ: Онда можемо да закључимо да Ви све што сте радили тамо радили сте без икакве одговорности и без икаквог наређења било кога и могли сте да предузмете било које радње без икакве одговорности? Јер пазите како сад Ви дођете код мене и кажете дајте ми 100.000 евра и ја Вама дам 100.000 евра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оставите те коментаре, губимо време.

Адв. СЛОБОДАН ЖИВКОВИЋ: Па добро, ево ја питам зашто је дао подршку и ко је ушао у село Ловас, ето? Није одговорио на то питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нема логично објашњење, шта ћемо сад да се враћамо на једно те исто, можемо овако да вртимо у круг цео дан. Изволите даље.

Адв. БРАНИСЛАВА ФУРЈАНОВИЋ: Кад користите термин снаге непријатеља везано за село Ловас и шуму Јелаш, шта под тим подразумевате?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Подразумевам паравојне јединице хрватске.

Адв. БРАНИСЛАВА ФУРЈАНОВИЋ: А које су то паравојне јединице Хрватске?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Све што није припадало ЈНА или ТО.

Адв. БРАНИСЛАВА ФУРЈАНОВИЋ: Да ли је постојао неки други термин за те паравојне јединице?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Мислите званичан?

Адв. БРАНИСЛАВА ФУРЈАНОВИЋ: Да.

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: За оружане снаге СФРЈ не.

Адв. БРАНИСЛАВА ФУРЈАНОВИЋ: Не питам за паравојне јединице Хрватске.

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Него?

Адв. БРАНИСЛАВА ФУРЈАНОВИЋ: Па питам управо за паравојне јединице Хрватске како су се називале?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Било је разних назива.

Адв. БРАНИСЛАВА ФУРЈАНОВИЋ: Да ли хоћете да ми кажете неки назив?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Па на пример Збор народне гарде, различита имена су имали.

Адв. БРАНИСЛАВА ФУРЈАНОВИЋ: У реду. Овде сте у Вашим наредбама, да не читам све наредбе, али ево непријатељ у село Ловас стациониране су снаге зенга јачине око једне чете. Како знате да су то снаге зенга?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Процена је.

Адв. БРАНИСЛАВА ФУРЈАНОВИЋ: Чија?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Претпостављене команде, моја, обавештајних органа, а прикупљених података.

Адв. БРАНИСЛАВА ФУРЈАНОВИЋ: Да ли је неко некада видео неког, да кажем, неко лице из зенга ти који су Вам давали таква обавештења и податке?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Не бих то могао Вам устврдити да ли их је гледао и како да их види, где да оде тамо да их види.

Адв. БРАНИСЛАВА ФУРЈАНОВИЋ: Па како су дошли до закључка да су то снаге зенга у Ловасу и у шуми Јелаш? Да ли су те снаге наоружане, да ли су, како су обучене?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Наоружани, свакако различито обучен, зависи од ситуације до ситуације.

Адв. БРАНИСЛАВА ФУРЈАНОВИЋ: Да ли су у униформи или у цивилним оделима?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Комбинирано.

Адв. БРАНИСЛАВА ФУРЈАНОВИЋ: Да ли знате шта је било са овим тенком који су заробиле снаге зенга?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Он је углавном шетао, налазио се у Ловасу, у Илоку, за Ловас знам, за Илок сам чуо касније да је био тамо, али не знам шта да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је пронађен?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је пронађен тај тенк?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Према извештају Ваше команде од 18.10.1991. године тенк Т55 из бригаде, који је превежен у Илок враћен је у јединицу у Шаренград.

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Није то из моје бригаде, тај тенк није био из наше бригаде него из прве бригаде.

Адв. БРАНИСЛАВА ФУРЈАНОВИЋ: Хвала, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите даље. Од оптужених? Само ми реците у вези овог сад што Вас је колегиница питала, кажете били су наоружани. Имате ли Ви, какав је био састав тих зенги, које јачине, које снаге, којег броја, чиме су наоружани, где су лоцирани тачно?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Где то у Ловасу или уопште?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, да.

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Ја сам према тим нашим проценама и према дејству, лоцирани су били, значи тежишно је било у улазу у село, ту је био неки бункер и касније је био, а између шеме Јелаш и на комуникацији су држали ту, а економија, гробље, то вам је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то смо чули. Колико је бројало, чиме су наоружани, да ли имате то?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Углавном то је било стрељачко наоружање и минобацачи су се појављивали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта се десило сазнадoste ли Ви?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сазнадoste ли Ви шта би с њима?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Они најчешће напусте тај простор код напада, преместе се у неки други.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви њих гађате 01.-ог, 03.-ог, 05.-ог, 10.-ог и они су још увек ту?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Наравно. Да Вам кажем кад је конкретно та шума Јелаш, сад да ту не разглабу, они су имали укопане контејнере док су моји војници спавали у блату, врло организовани. Ја кад сам Вам почео причати Ви тврдите да није тема, а знате које су то снаге кад нападне једну бригаду која тад има у колони 300 борбених возила и растури је јер у то време ту је већ била, већ било много оружја које је стигло из западне Хрватске. Наиме, то сад овако, ми стално спомињемо село, мени је жао људи у селу јер није никад мој циљ био. Ја, ако дозволите само тренутак неке моје истине, ја сам пре тих људи протеран из мог стана и моја кућа урушена је и запаљена у оном другом делу Хрватске.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овај сведок Ратко Ђокић рече да 09.10.1991. године је био тамо на Вашем командном месту, да оно што сам Вам већ цитирала да је противдиверзантски одред распоређен у Чаковац и он одлази тамо са њима, а да сте Ви у 23 часа 09.10.1991. године послали чету Територијалне одбране Љиг у Ловас и да су се они сместили ту око силоса?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Ја се не сећам тачног датума. Дакле, ради се поново о чети Лајковац и Мионица или Љиг Мионица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ову једну сте послали у 23 часа 09.10., тако он тврди, а ова чета друга је 10.10. ушла у Ловас јер 09.-ог су неко прасе пекли тамо?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Ти територијалци, је ли?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Товарнику?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: У Товарнику?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Ја да сам пекао прасе?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, то он прича, ја Вам само напомињем. Да ли је тачно то што је рекао да 09.10. да сте упутили чету ТО Љиг у Ловас?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Деветог?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Па како могуће кад у Ловасу, то једноставно технички је неизводљиво јер тамо се налазе хрватске снаге.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вам предочавам шта он тврди?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Па знам. Ја тад њега нисам ни познавао, ја не знам да је он уопште био тамо код мене тад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како не знате, командант Четврте оперативне зоне, Територијалне одбране Србије, је ли није то сад неко дошао са стране?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Прво, није био командант, био је Ђокић један пуковник, можда се он тако представљао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па Вама ја предочавам Ратко Ђокић он то тврди, он је саслушан као сведок.

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Може он да тврди, али схватате Ви да је напад био сутрадан, па није могла ући јединица у село пре.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је то у свом исказу причао да сте његову љишку чету распоредили 09.-ог увече и да артиљеријска припрема није била ни потребна због тога?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Па добро може да прича, али морате га питати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је питан, одговарао је овде, био је дуго, а сад питамо Вас?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Ја бих волео да се нас двојица суочимо, једноставно можда би могао господин овај да каже да ли су они уопште 09.-ог били тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Јер колико ја знам они су дошли 10.-ог или можда чак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево према овим документима овде исто пише 09.10. да су ови Ваљевци, да улазе у састав 09.10.1991. године?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Они вероватно улазе ту негде у зону, али први контакт мој са тим људима је био са те две чете и они се обично мени нису ни јављали јер то се ту пролазило а то што Ђокић тврди да је он 09.-ог био на силосу, то је просто нестварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро ајде. Извините господине Деветак, одузела сам Вам мало времена. Угасио се микрофон, шта и један и други.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Добар дан.

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Добар дан.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Од познатих догађаја у Борову Селу, значи 02. маја 1991. године, Душане да ли си боравио са делом осигурених јединице у том селу?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Три месеца.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: С којим чином тада?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Потпуковник.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Са каквим борбеним средствима?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Разним, снаге отприлике два батаљона.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Два батаљона? Јесу ли се и они разбежали?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Ко?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Па та твоја два батаљона у Борову Селу?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Не, то је била регуларна војска.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: До када си био у Борову Селу?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Од маја негде до половином јула, можда, пардон јуна, дакле 02. маја и закључно негде са 15., можда 20., не сећам се.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Да ли се тада враћаш у Осијек после тога или идеш негде даље?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: У Осијек.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Када излазиш из Осијека?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Мислиш лично или јединица, како?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Па ти са јединицом, лично ћу посебно питати?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Негде почетком септембра.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Командант је претпостављам био пуковник Ивановић, је ли тако?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Јесте.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Докле сте ишли заједно?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Ишли смо заједно све до мог доласка, одласка у ову бригаду.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Јесте ли се нашли у висини «Оре» једног момента у том повлачењу?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Шта је то Ора?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Економија, она између Ловаса и Сотина према, значи према Дунаву?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Не, никад, ниједан војник Дванаесте бригаде ни старешина није био на том простору. Растали смо се, ако је битно, да не говорим сад места која.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Кад излази породица, супруга и деца из Осијека?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Син у мају, ћерка негде са унучетом у јулу, супруга негде у септембру.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Хвала. За време боравка у Борову Селу, да ли си икога упознао из Ловаса који се налазио у избеглиштву у Борову Селу?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Не.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Сигурно?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Сигурно с никим нисам се на тај начин упознавао.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Само питам.

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Не, разне ликове сам тамо сретао, али ако је битно да кажем ово да тад као официр ЈНА, углавном нисмо имали контакте са цивилима.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Кога сте чували тамо у Борову Селу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па дајте молим Вас Борово Село прескочите, да Вам не одбијам питања и тако даље. Уколико Ви имате неких сазнања изнећете то у неком свом делу.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Добро, хвала. Помињао си раније презиме Граховац данас?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Да, по неком мом сећању.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Да ли се ради о Слободану Граховцу?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Не знам, не бих могао знати, запао ми је за.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: У току дана си присетио територијалне одбране, дела Територијалне одбране Вуковара са седиштем у Шиду. Да ли тај Граховац Слободан није био командант Територијалне одбране Вуковара?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Љубане, ја да кажем оно, можда веће не зна, али ти знаш.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Ма питам тебе да ли знаш или не знаш, ништа друго?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Не знам, не знам ту чињеницу јер су ти људи од нас, од ЈНА.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Одакле ти сазнање да се ТО, да ТО Вуковар има седиште у Вуковару кад знаш добро да су пре него што си ти дошао у Товарник увелико биле борбе у Вуковару, одакле седиште главно ТО-а Вуковара у Вуковару?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: У касарни је била војска ЈНА и та команда.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Да ли имаш сазнање?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Да.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Ко је био командант ТО Вуковара?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Немам појма.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли имали у Шиду неку испоставу?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: По мојој процени ја нисам одлазио код њих да су имали и тај човек који је као ту навраћао, а само претпостављам да се зове, по мом сећању звао Граховац, био је

један млад човек, маркантан, имао је необично возило за те прилике, џип неки, он је и тако се представљао као представник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То причате о овом периоду кад је Ваше командно место било у Шиду?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: У Товарнику.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Товарнику?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А имали сте командно место и у Шиду?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: И у Шиду, то се врло, чак наине, прво је било испред Шида два дана па у Шид, па из Шида и тако то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево сад ћемо, ја морам да Вам се извиним да пређемо у судницу 4. Значи, можемо тамо да наставимо јер у овој судници друго веће има своје суђење па да им не би заузимали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само да видимо одакле ће оптужени да поставља питања. Ево можете овде где су браниоци.

Оптужени ЉУБАН ДЕВЕТАК: Душане да ли се сећаш да си преко викенда једном приликом с породицом долазио код мене у Ловас? 5-6 година пре 90.

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Не.

Оптужени ЉУБАН ДЕВЕТАК: Да ли се сећаш да ти се део породице населио у село Ловас концем 91 године?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: 91? Мислим да је то било касније. 92.

Оптужени ЉУБАН ДЕВЕТАК: Онда је почетак 92. Јел тако?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Опрости, дакле, не део породице, него нека даља родбина из Западне Славоније.

Оптужени ЉУБАН ДЕВЕТАК: А месна заједница је ту кућу чувала мало подуже за тај део твоје породице, јел тако?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Можда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који то период кажете?

Оптужени ЉУБАН ДЕВЕТАК: 91., човек долази.

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Не, не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре ових дешавања или?

Оптужени ЉУБАН ДЕВЕТАК: Па 11., 12. месец 91. долази код Ђуре Продановића и резервисао кућу, прегледао и овај чувао пар месеци док та породица није дошла.

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: А то није тачно, не ради се уопште, само делимично тачно, породица је стварно дошла негде 92., не знам у ком месецу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Ђуру Продановића никад видео нисам.

Оптужени ЉУБАН ДЕВЕТАК: Тог 7.-ог данас што си спомињо 10-ог да сам дошао код тебе у Товарник.

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Ја сам рекао орјентирно 7.-ог ја датум.

Оптужени ЉУБАН ДЕВЕТАК: Добро, добро, не спорим то, само оћу да те питам, јел се сећаш с ким у друштву сам дошао код тебе у команду?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Не.

Оптужени ЉУБАН ДЕВЕТАК: Да ли је био Крњајић и Баста Милорад?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Не знам, тај Баста ми не значи ништа, никад чуо то презиме нисам.

Оптужени ЉУБАН ДЕВЕТАК: Да, да. Да ли сам те тада информисао у њиховом друштву да сам довезао одређени број аутобуса добровољаца?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Не.

Оптужени ЉУБАН ДЕВЕТАК: Не?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Никад добровољци ван тог простора нису спомињани.

Оптужени ЉУБАН ДЕВЕТАК: Хвала, хвала. Немој да се мучиш џабе. Спомињо си нешто данас 10.-ог да сам ја дошао код тебе око 20 сати јел тако?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Да.

Оптужени ЉУБАН ДЕВЕТАК: Да ли је било то можда пола сата, сат раније, тог датума истог?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Можда.

Оптужени ЉУБАН ДЕВЕТАК: С ким у друштву?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Не знам. Не сећам се.

Оптужени ЉУБАН ДЕВЕТАК: Сећаш се да је био то Мирко Јовић и Баста Милорад?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Ово сад морам бити груб једна оригинална лаж, никад Басту нити Јовића, никад нигде видео нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Откуд знате? Кад кажете не знате с ким је долазио.

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Молим? Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате с ким је долазио.

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Он није ни с ким долазио, долазио је сам. То сам ја рекао.

Оптужени ЉУБАН ДЕВЕТАК: Да ли ти је познато с чиме сам се ја вратио, сам отишао у Ловас тог дана? То вече?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Не знам, није ми познато, знам да си отишао, с чим не знам.

Оптужени ЉУБАН ДЕВЕТАК: Не сећаш се да си дао «пинц гауер» за мене и за њих двојицу да нас одвезе у Ловас?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Не, не. Ја Вас молим само та два имена да се не спомињу, јер та два имена не постоје за мене. Нисам их никад видео.

Оптужени ЉУБАН ДЕВЕТАК: Видели су они тебе а друга је ствар што ти нећеш да се сетиш. Да ли се сећаш 12.-ог са капетаном Вељовићем да сам био код тебе?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Не сећам се, можда је то тачно али не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 12.10.-ог?

Оптужени ЉУБАН ДЕВЕТАК: 12.10.-ог 91.године, да. Јел се сећаш том приликом да те је човек овај, односно капетан Вељовић информисао о стању у селу и да има доста мртвих и да смо изразили овај, потребе да се дају ове вреће за укопавање мртвих, да сам ја тражио јер смо се нас двојица претходно договорили ради сигурности одласка у атар, 50 униформи, да си одобрио, да су твоји издали и 5 карабина за потребе обезбеђења овај, задружних објеката.

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Прво, нисам никад од неког старешине примио било какав извештај у присуству Љубана и не знам за такав извештај. Око врећа, могуће, рекао сам у вези она три погинула да се сахране људи, а то да има много погинулих у селу, не знам за то.

Оптужени ЉУБАН ДЕВЕТАК: Јел се ти сећаш да си овај, одмах звао официра овај, тамо ја не знам који је и како се зове, да се обезбеди овај, багер за копање овај, рова да се овај, мртви могу сахранити.

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Не знам.

Оптужени ЉУБАН ДЕВЕТАК: Па си остао са овим Вељовићем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само сачекајте, немојте да сведочите. То смо чули у Вашој одбрани, знам ту Вашу причу, али он се не сећа.

Оптужени ЉУБАН ДЕВЕТАК: То је истина госпођо председнице.

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Опростите, да ли је тај багер копао?

Оптужени ЉУБАН ДЕВЕТАК: Шта је, него копао, то је потврдио и има у једној наредби извештај Прве гардијске дивизије где каже да је овај, багер извршио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Сад немојте господине Деветак да сведочите.

Оптужени ЉУБАН ДЕВЕТАК: Па да му одговорим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви питате за тај багер, он каже.

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После кад будете стављали приговор, Ви можете да кажете, није тачно оно или да те подсетим или шта ја знам.

Оптужени ЉУБАН ДЕВЕТАК: Зна ли за операцију чишћења шуме Јелаш која је обављена 17.-ог од стране дела Шајкашке, овај бригаде.

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Не. Шајкашке?

Оптужени ЉУБАН ДЕВЕТАК: Шуму Јелаш знаш где је јел тако?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Наравно.

Оптужени ЉУБАН ДЕВЕТАК: Илузорно да питам да ли зна да је овај наставак операције чишћења винограда у околици Ловаса у наставку те акције чишћења шуме Јелаш.

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Не разумем питање.

Оптужени ЉУБАН ДЕВЕТАК: Нисам питао, констатирао сам. Питао би, овај Душана, како је могуће да Славе Стојанов, тог човека познајеш јел тако? Пуковник.

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Потпуковник.

Оптужени ЉУБАН ДЕВЕТАК: Потпуковник. Шта је био код тебе?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Начелник штаба.

Оптужени ЉУБАН ДЕВЕТАК: Начелник штаба? Он шаље строго поверљиву информацију, 361- овај 1 од 18.10.1991.године. Под тач.3 овај, значи, између осталог, под тачком 3 наводи да сам ја самовољно извео мештане села Ловас на разминирање минског поља 18.-ог кад се догађај везано за минско поље догодио. Како може он да шаље извештај а да ти ниси упознат с тиме?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте били упознати са тиме?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Да он шаље извештај? Извештај је сигурно послат, али опростите то је, то је линија дежурних оперативних, могуће је то, да се ја уопште ту не налазим, а они комуницирају.

Оптужени ЉУБАН ДЕВЕТАК: Твоји у бригади све знају, а ти не знаш ништа јел тако?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Јел то питање?

Оптужени ЉУБАН ДЕВЕТАК: Па питање, да.

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Па ја кажем да је извештај отишао, то је сигурно, дал сам тог тренутка за њега знао, не знам, али мого је отићи без мог знања, јер ради се о таквом систему руковођења, дежурни оперативни претпостављени, дежурни оперативни потчињени размењују информације. Само тај Славен није никад био дежурни оперативни, вероватно је неко други.

Оптужени ЉУБАН ДЕВЕТАК: Твоја подметачина јел тако?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Молим?

Оптужени ЉУБАН ДЕВЕТАК: Твоја подметачина?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, није то. Немојте такве коментаре.

Оптужени ЉУБАН ДЕВЕТАК: Да ли се ти сећаш 18.-ог навече с потпуковником Димитријевићем у то време да сам ја дошао са твојим «пиц гауером» који си послао у Ловас, код тебе на рапорт, а ја тражио да изађем и ти остао сам с њиме у просторији.

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Ја никад Димитријевића нисам позивао на рапорт, човек је ту па, дакле, никад га нисам с њим водио такав службени разговор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли се сећате те ситуације? Кад су обојица и оптужени Љубан Деветак.

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Заједно код мене улазили нису.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Један по један?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Могуће је то, давно је то било, не могу ја да сад тврдим, али да сам позвао потпуковника на рапорт, нисам. Сигурно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тврде и један и други да су били код Вас.

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Можда су били појединачно, али нешто скупа или да су нешто, могуће је то све.

Оптужени ЉУБАН ДЕВЕТАК: Јел могуће да смо заједно дошли? А да нисмо заједно примљени?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Не знам уопште како сте дошли, нити ја гледам ко с ким и кад.

Оптужени ЉУБАН ДЕВЕТАК: Да ли постоје дневници кретања тих возила оклопних борбених као што је «пиц гауер» и шта ја знам?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Дакле, ја не тврдим да они, да су они можда дошли заједно, код мене заједно нису били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да. Оптужени Љубан Деветак у својој одбрани тврди да сте Ви послали тај «пиц гауер» по њих.

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Ја не верујем то. Потпуковник је имао возило, могао је доћи. Зашто би баш?

Оптужени ЉУБАН ДЕВЕТАК: Имам примедбе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

Оптужени ЉУБАН ДЕВЕТАК: Ово што сведок Лончар Душан спомиње мој неки сусрет 5.-ог или 6.-ог кад већ наводи, у Шиду, могу да кажем да је неистинито, просто измишљено, да би ме увезао у нешто са некаквом влашћу овај, ове Крајине и тако даље. Овај, што се тиче ових контаката његових са нешто је поменуо као из далека се сећа овај Граховца, одлично га је описао, управо ради се о том

човеку Граховац Слободану, ја у то време човека нисам познавао, после пар месеци сам га упознао, препознао сам му родитеље, а сам оптужени Крњајић је спомињао да је Граховац долазио у Товарник, овај, у вези координације напада на најприје на Бапску а после након један дан ил два је променио па је рекао да ће се ићи овај, на Ловас. То је једно, она забуна око које је покушао и да разјасни овај тужилац овај, у вези напада 11.-ог што пише у оним папирима, вероватно долази од тога што ја знам 7.-ог да је мени у присуству овога Крњајића и Басте тада пуковник Лончар Душан саопштио да ће напад на Ловас бити 11.-ог. Ја мислим да сам то и рекао у својој изјави, и отуда сам се ја нашао 10.-ог у Товарнику, иначе, сва срећа да је тако било, иначе би најбо још више. То сам и реко раније.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел то све?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Опростите молим Вас, само.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете да одговорите.

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово је примедба.

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Па кад није, нису биле, ја би само питао Љубана, ко је Баста?

Оптужени ЉУБАН ДЕВЕТАК: Баста је један од сведока овде, иначе.

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Не, не. Шта је тај човек?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел можете на ове примедбе да одговорите пошто Ви немате право да постављате питања.

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Извињавам се, ал мислим да он тврди да није долазио код мене у Шид у школу. Љубан, јел то треба да коментаришем?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ово што је сад рекао, да сте Ви рекли тако и тако, а то није, ово што је сад изговорио.

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Да напад буде да сам то ја одлучио? Ја нисам сватио.

Оптужени ЉУБАН ДЕВЕТАК: Ти си 7.-ога.

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Не опростите.

Оптужени ЉУБАН ДЕВЕТАК: 7.-ог си најавио, рекао другим речима дословце да ће напад бити 11.-ог, а нама си навече мени Басти и Мирку Јовићу си рекао напад је завршен из неких разлога морали смо ићи дан раније у напад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел то тачно?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Скроз нетачни подаци. Дакле, упорно спомињање Мирка Јовића не знам која је сврха, то је човек кога

никад у животу ни видео, чуо сам оно у новинама се вртело некад давно, Баста немам појма ко је то.

Оптужени ЉУБАН ДЕВЕТАК: Стварно ни не поцрвениш кад овако нешто изговориш. Како те није срамота?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Господине Деветак, нема никакве користи од таквих неких.

Оптужени ЉУБАН ДЕВЕТАК: Па знам, доћи ће људи па ће рећи, ја не измишљам.

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Наравно.

Оптужени ЉУБАН ДЕВЕТАК: Ја немам потребу као ти да измишљам ствари. Имам још само да кажем овај, ово што сам почео, поред значи тих врећа и ових пушака и униформи, ја сам отишао то да подигнем, овај са неким од његових официра, овај, имали су иза куће то смештено у коме је имао штаб, а капетан Вељовић је остао још с њим на разговору, да би при изласку овај, рекао да се сви људи који се копају да се уредно заведу у овај матичне књиге, овај и да лекар констатује смрт а људи погинули већ 48 сати пре тога, а он данас спомиње попа, кад си толико велики верник што ниси попа у Товарнику сачувао, јер он док си ти дошао у Товарник поп Бурик је био жив.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. То је све? Шта кажете на ову примедбу да су Вам биле познате околности о страдању тих људи.

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: На минском пољу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не на минском пољу, господин Деветак говори о оном дану напада и 12.-ог код Вас.

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Не, не. У том контексту.

Оптужени ЉУБАН ДЕВЕТАК: Док он прича, моменат један.

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Опростите. Било би логично ово неко записивање тако, а да сам ја то наређивао, а ту делатност можда је то одрадио мој помоћник за морал и тако нешто.

Оптужени ЉУБАН ДЕВЕТАК: Нисам рекао да си наредио, него си саветодавно то рекао све што се дешава.

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Али, то, то, то је рекао Вељовић.

Оптужени ЉУБАН ДЕВЕТАК: А твог помоћника никаквог нисам видио, не, не, него ти.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Оптужени ЉУБАН ДЕВЕТАК: Само мало, ово намерно говори о сахрани везано за минска поља, немају никакве везе, већ смо чули и једног и другог сведока из 46 партизанске јединице из Крагујеваца

да су они вршили овај, организацију покопавања људи који су страдали на минском пољу, значи, човек лаже. Мења.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сте чули од сведока Божицара Николића.

Оптужени ЉУБАН ДЕВЧАК: Па обадва официра и Ковачев и Николић јел тако? Значи, лаже намерно, он никакве везе нема са сахраном после минских поља.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Изволите даље од оптужених?

Оптужени МИЛАН ДЕВЧИЋ: Док се не представим, да питам господина Лончара да ли ме познаје?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Да, враћа ми се лик.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Да, враћа ми се лик.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је то?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је то?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Не знам по имену и презимену, али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одакле Вам се враћа лик?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Сусретали смо, сусретао сам човека на тим просторима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Не могу тачно да знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из овог периода?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Из тог периода.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који је предмет оптужбе?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Након тог, након тих догађаја када је кренуо живот у селу и.

Оптужени МИЛАН ДЕВЧИЋ: Да ли ме знате пре тога?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Ја не знам.

Оптужени МИЛАН ДЕВЧИЋ: Добро. Ја сам Девчић Милан.

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Познато ми сад презиме.

Оптужени МИЛАН ДЕВЧИЋ: Добро господине генерале.

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Оппростите, Љубанов рођак јел тако?

Оптужени МИЛАН ДЕВЧИЋ: Јесмо, да, рођаци смо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте.

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Знам.

Оптужени МИЛАН ДЕВЧИЋ: Ја би ако могу да даље наставим, да питам господина Лончара да ли му је познато пошто је он спомињао ту ловачки дом, па се то односило на овај дио у Јелашу, тако је рекао бар колко сам ја схватио. Дал му је познато ловачки дом дал је био у селу?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Не.

Оптужени МИЛАН ДЕВЧИЋ: Дал сте Ви имали неке информације да у том ловачком дому овај, постоје неке снаге Збора народне гарде, МУП-а Хрватске у том периоду?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Ја сам изнео можда негде тамо постоје, али мени је у сећању ако понављам по стоти пут, рампа, шума Јелаш, уз комуникацију пољопривредно добро на силосима, улаз у селу бункер, положај у реону гробља, спомиње се творница ципела, а да ја и не знам где је уствари. Она се често спомињала, а ја верујте ми ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Те локације све знате где је шта.

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Ово гробље знам и ово знам, али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одакле то знате?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Па то се могло осматрити знате, то смо осматрали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Па са наших положаја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одакле?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Па ту је био један репетитор овај, на излазу из Товарника и попнете се на њега и видите, уочавате тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте били у Шиду кад сте неке од ових локација издавали наредбе да се гађају.

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Командант и не може и не треба све да види, добијете информацију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ја Вас зато питам одакле Вам те информације?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Па органи команде, то је један широк, широк.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко? Реците ми конкретно.

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Обавештајни официр, ја се сад не могу сетити ко је то тачно рекао, али је то, то је један групни рад. А од претпостављене команде сваки докуменат који ми доставља такође напишу своје виђење. Дакле, не знам како, никад нисам био у дому, нити га нисам уочио тада.

Оптужени МИЛАН ДЕВЧИЋ: Не. Ја сам хтео да питам овај, било је питање да ли сте имали информацију да се у том ловачком дому налазе снаге МУП-а Хрватске и Збора народне гарде, дал сте имали такву информацију пре напада на село Ловас?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Нисам.

Оптужени МИЛАН ДЕВЧИЋ: Нисте имали?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Не, не. Ја.

Оптужени МИЛАН ДЕВЧИЋ: Не знате ни где се налази?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Не, не знам, не знам.

Оптужени МИЛАН ДЕВЧИЋ: Налазио се поред цркве да Вам кажем.

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Можда али.

Оптужени МИЛАН ДЕВЧИЋ: Католичке цркве у селу Ловас.

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Можда је то тачно, ја га нисам уочио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А је ли та црква гађана?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Не знам кад је црква гађана и дал је погођена. Знам да касније кад сам можда након годину дана или тако нешто био у селу, цркве није било, ко је цркву урушио и како, немам информацију.

Оптужени МИЛАН ДЕВЧИЋ: Значи, такве информације Вам нису предочене?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Ко је урушио цркву јел?

Оптужени МИЛАН ДЕВЧИЋ: Не то, него да су у школи, у дому овоме ловачком налазе снаге.

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Ловачки дом бар мени уопште не значи ништа, нисам имао прилику.

Оптужени МИЛАН ДЕВЧИЋ: Да ли му је познато где се налазила команда тј., његов штаб у Товарнику када се долази од Шида према Мирковцима.

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Чији штаб?

Оптужени МИЛАН ДЕВЧИЋ: Ваш штаб, команда. Значи, команда ЈНА где сте Ви били овај смештени. Значи, прва, извињавам се, извињавам се, само да питам, први дио или други дио Товарника ајде да тако кажем?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У ком објекту сте били у Товарнику?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Приватна кућа једна, приватна кућа и били смо на спрату у тој кући, али кад је команда у питању, то није једна кућа, очито, човек пита где сам ја био.

Оптужени МИЛАН ДЕВЧИЋ: Тако је.

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Јер, јер команда подразумева простор од пар квадратних километара, а ја сам био у једној приватној кући, људи су живели на име, ту је и раније ваљда нека јединица имала команду и кад сам ја дошао ја сам продужио, а људи су живели у Шиду, долазили су редовно и.

Оптужени МИЛАН ДЕВЧИЋ: Да ли је Вама познато чија је то кућа била?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Не.

Оптужени МИЛАН ДЕВЧИЋ: Није Вам познато?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Не. Знам да је једном приликом била нека жена и човек, седели, да су попили кафу.

Оптужени МИЛАН ДЕВЧИЋ: Да ли је та кућа била од жуте фасадне цигле?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Молим?

Оптужени МИЛАН ДЕВЧИЋ: Од жуте фасадне цигле?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Не знам, верујте.

Оптужени МИЛАН ДЕВЧИЋ: Заборавили сте? А да ли је то кућа била од неког шумара?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Не знам, не знам, јер знате како, мени се кућа, имају органи који се тим баве, пронађу место и чија је кућа ја знам да су људи били у кући па смо седели, попили кафу једном приликом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да не губимо време око тог сад. Него, само да питам у вези овога да ли је ту негде близу била ова милиција Товарника, близу Вас?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Верујте да ја не знам где је била. Близу мене, ја сам био, та моја команда је била на неком ћошку кад се улази у Товарник са десне стране, а Товарник у ствари је скроз напред, тамо се налазе те структуре, школа, била је, дал је то била месна заједница ил тако нешто, трговине и вероватно тамо негде је била, ја је нисам видео, јер команда је била овако мало смакнута у једној улици дал је прва или друга улица са десне стране од суда кад се одмах уђе у село. Јел се слажете?

Оптужени МИЛАН ДЕВЧИЋ: Није тачно. Није тачно господине пуковниче, генерале, шта сте по чину, заборавио сам, били сте у оно време пуковник, сад дал сте генерал.

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Потпуковник.

Оптужени МИЛАН ДЕВЧИЋ: Потпуковник? Знам да сте унапређени у кратком периоду тада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро не морате.

Оптужени МИЛАН ДЕВЧИЋ: Добро. Извињавам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питања? Примедбе и остало.

Оптужени МИЛАН ДЕВЧИЋ: Извињавам се. Реците ми ко је вршио преговоре од Ваших официра са кризним штабом у Ловасу? Ко је био задужен за те преговоре?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: У моје време нико.

Оптужени МИЛАН ДЕВЧИЋ: У Ваше време? Ви сте дошли којег 13.-ог септембра?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Првог сам освануо.

Оптужени МИЛАН ДЕВЧИЋ: Првога? Значи, ниједан преговор није вршен за Ваше време?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Не.

Оптужени МИЛАН ДЕВЧИЋ: А да ли је у Вашој команди био господин потпуковник Радосављевић или Цветковић?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Цветковић је човек из једне друге бригаде.

Оптужени МИЛАН ДЕВЧИЋ: Добро. А господин Радосављевић?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Радосављевић је био, они су исти род претпостављам да, знам, знам, ради се о једној другој београдској јединици, која је исто била ту у селу.

Оптужени МИЛАН ДЕВЧИЋ: Да ли је он био задужен за преговоре?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Не знам. Он је исто командант бригаде као ја. Дал је преговарао, у моје време више се није преговарало, почела су та непријатељства, почела дејства и више није било контакта.

Оптужени МИЛАН ДЕВЧИЋ: Па добро, јел Вам познато колко је пута овај, да кажем, артиљеријски вршен напад на село Ловас пре 10.-ог?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Не.

Оптужени МИЛАН ДЕВЧИЋ: Не знате ни то?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Не.

Оптужени МИЛАН ДЕВЧИЋ: Пошто је под Вашом командом било?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Не, не, само да Вам кажем. Дакле, по неком мом наређењу и по команди у селу Ловас, у селу Ловас није дејствовано.

Оптужени МИЛАН ДЕВЧИЋ: А реците ми по силосима економије?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: По силосима јесте, постојало је наређење команде дивизије да сви објекти са којих се дејствује на војску, да се узврати ватром и по могућности да се елиминише.

Оптужени МИЛАН ДЕВЧИЋ: Господине Лончар, имам ја другачија сазнања, знате, да су значи, артиљерија да је дејствовала пре 10.-ог и да су неке куће погођене у селу Ловас, па рецимо Бекчевић Тадија, значи, пре, пре 10.-ог, пре напада на село Ловас.

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Шта значи Бекчевић?

Оптужени МИЛАН ДЕВЧИЋ: Бекчевић Тадија, то му је име и презиме. А има још неки објекта сад да не набрајам, није битно, али ово је евидентно. А реците ми да ли Вам је познато колко пута је обављен тај разговор са кризним штабом?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Не. Ја сам рекао да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Потпуно је јасно, рекао је да за време његово није, он је дошао 29.9.91.године, бар према овим подацима у списима, данас је он рекао 1.октобра за команданта Друге бригаде.

Оптужени МИЛАН ДЕВЧИЋ: Добро.

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Али, опростите ако дозволите.

Оптужени МИЛАН ДЕВЧИЋ: Преговори су обављани касније госпођо, па онда зато.

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: А преговори са селима јесу вршени али то је било забрањено на нивоу командовања на ком сам ја, ти контакти, то је вршила да ли команда армије или команда дивизије, имала је групу, не сећам се како се звао пуковник, на челу са њим, он је био овлаштен за преговоре, дакле, из бригаде није нико.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Оптужени МИЛАН ДЕВЧИЋ: Нејасно, ал добро. Дал Вам је познато шта је обављао у Вашој бригади Вукелић Милан официр?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Ништа.

Оптужени МИЛАН ДЕВЧИЋ: Ништа није обављао? Вукелић Милан.

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Шта је по чину био? Шта, како?

Оптужени МИЛАН ДЕВЧИЋ: Па ваљда Ви треба да знате, био је официр.

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Ја имам 300 старешина.

Оптужени МИЛАН ДЕВЧИЋ: Па рекли сте да сте имали 500 војника као бригада.

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Старешине нису побегле.

Оптужени МИЛАН ДЕВЧИЋ: Старешине нису? Па добро, зато питам.

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: А Вукелић, нешто се не сећам да је Вукелић из моје јединице.

Оптужени МИЛАН ДЕВЧИЋ: Вукелић Милан.

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: А шта је радио Вукелић Милан?

Оптужени МИЛАН ДЕВЧИЋ: Добро. Нећу Вам ја говорити шта је радио ако Ви не знате, нећу Вам ја говорити. Мислим, могу да објасним ако треба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па не знамо ни ми, право да Вам кажемо, шта питате.

Оптужени МИЛАН ДЕВЧИЋ: Па, добро, ево.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јер помињете ту неког Вукелића.

Оптужени МИЛАН ДЕВЧИЋ: Вукелић Милан је официр био код господина Лончара у бригади, био је у артиљерији код господина Милутиновића, јесте, Милутиновића, тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел сте Ви тога сећате?

Оптужени МИЛАН ДЕВЧИЋ: Да ли га познаје?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Не, не. Вукелића не познајем.

Оптужени МИЛАН ДЕВЧИЋ: Имао је чин мајора.

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Не. У моје време, можда некад раније, или можда из неке друге јединице.

Оптужени МИЛАН ДЕВЧИЋ: Ма, у Вашој јединици брате мили.

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Не, Вукелић, опростите само да кажем, у том дивизиону који Ви спомињете само је један мајор био а то је био командант дивизиона али није Вукелић, не могу сад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Овога се не сећате идемо даље, да не губимо време.

Оптужени МИЛАН ДЕВЧИЋ: Добро, добро. Дал је постојала рампа пре доласка до команде ЈНА у Товарнику до Ваше команде, да ли је постојала рампа, дал су постојали неки војници који су обезбеђивали ту Вашу команду. Колко је вас било уопште официра у тој Вашој команди, где сте Ви били смештени?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Па не знам, можда 20. У том, у том реону.

Оптужени МИЛАН ДЕВЧИЋ: Значи, била је рампа, постојало је обезбеђење.

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Био је полицајац испред овај, рампе су биле са обе стране и од поља и од.

Оптужени МИЛАН ДЕВЧИЋ: Тако је. Значи, није се могло прићи до команде без.

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Да. Без најаве.

Оптужени МИЛАН ДЕВЧИЋ: Добро. Реците ми да ли је овај тенковска чета ушла у село Ловас 10.10.-ог?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Не. На економију је ушла, а колко сам касније сазнао да је само командир чете са тенком дошао у село.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па чекајте, та економија се ваљда налази у селу Ловас?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Не. Она се налази испред села Ловас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добро, припада селу Ловас?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Али физички, знате шта то значи ући тенковима у село, или доћи у њиве испред села.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви тако објасните, овако испада.

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Зато је суштинска разлика.

Оптужени МИЛАН ДЕВЧИЋ: Господине Лончар, да Вам ја кажем, да је ушло 5 тенкова у село Ловас негде ајде да кажем између 18 и 20 часова, 5 тенкова и управо ми из села смо били на неким локацијама од тих тенкова где смо на неки начин ето, ајде да

кажем, људи су били уплашени и тако даље, пошто се пуцало још увек по селу, па смо били ето да не кажем нека сигурност тим људима јер су хтели да напусте, а иначе, ушло је 5 тенкова и био је господин неки тамо, чини ми се Јоца, шта је био, капетан у том периоду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта кажете на ово?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Ја такву информацију немам.

Оптужени МИЛАН ДЕВЧИЋ: Ја сам био присутан господине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Оптужени МИЛАН ДЕВЧИЋ: Зато питам. Ништа, само питам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже, немам такву информацију.

Оптужени МИЛАН ДЕВЧИЋ: Добро, океј, океј. Добро. Реците ми пошто ја нисам био у судници овај, када је господин адвокат Налић питао овај везано за Шпирић Недељка, па сам хтео да питам само шта је он обављао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте отишли? У тоалет?

Оптужени МИЛАН ДЕВЧИЋ: Јесте. Био сам у тоалету.

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Командир чете везе.

Оптужени МИЛАН ДЕВЧИЋ: Везе? А реците ми да ли је он овај, био атлетичар?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Јесте.

Оптужени МИЛАН ДЕВЧИЋ: Јесте? А ја колко моја сазнања су да тај Шпирић је био командир војне полиције.

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Не.

Оптужени МИЛАН ДЕВЧИЋ: Да ли је он био Вама у обезбеђењу?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Не. Дакле, никад, нема везе његова делатност.

Оптужени МИЛАН ДЕВЧИЋ: Господине Лончар, ја њега добро познам.

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Па не сумња, можете да га познате, али податак.

Оптужени МИЛАН ДЕВЧИЋ: Па са Вама је долазио често.

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Нетачно је, нетачно овај.

Оптужени МИЛАН ДЕВЧИЋ: Добро, нетачно, нетачно.

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Дакле, желим нагласити, Шпирић Недељко као командир чете везе, нема везе са обезбеђењем, нема везе са.

Оптужени МИЛАН ДЕВЧИЋ: Добро, има војна књижица може се упоредити шта је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Даље.

Оптужени МИЛАН ДЕВЧИЋ: Да ли је имао у бригади чету извиђача и ко је био командир те чете?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Командир чете извиђача је био Џемо му је име, не могу да се сетим, Хаџимамић, тако нешто.

Оптужени МИЛАН ДЕВЧИЋ: Да ли су они имали неке податке и сазнања, да ли су они Вама достављали везано за извиђање терена?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Јесу наравно.

Оптужени МИЛАН ДЕВЧИЋ: А дал Вам је.

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Мислим. Опростите, само, кад Ви обично говорите да ли су мени, мени нису, мени командир вода.

Оптужени МИЛАН ДЕВЧИЋ: Па добро вама у команди, мислим на команду.

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Да, да, да. Он је имао свог.

Оптужени МИЛАН ДЕВЧИЋ: Ви сте командант.

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Да. Ал он је имо свог надређеног старешину који је онда то обрађивао, прикупљао то, а он је, он је непосредни реализатор, јер у бригади има негде стотинак чета и врло тешко је да, да би ја примао извештаје.

Оптужени МИЛАН ДЕВЧИЋ: Добро. Реците ми, да ли сте у бригади имали официра по презимену и имену Зорић Ивица? И шта је обављао?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Не, Зорић Ивицу нисмо.

Оптужени МИЛАН ДЕВЧИЋ: Не Зорић, него Зориц.

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Зорић?

Оптужени МИЛАН ДЕВЧИЋ: Џ, џ, џ.

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Ћорић?

Оптужени МИЛАН ДЕВЧИЋ: Тако је.

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Колко се ја сећам, не.

Оптужени МИЛАН ДЕВЧИЋ: Добро.

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Ако би све старешине, шта је био по чину, шта је радио?

Оптужени МИЛАН ДЕВЧИЋ: Па нећу Вам сад то, нема потребе да Вам ја објашњавам. Кад не знате Вукелића, шта ћу Вам објашњавати и ово. Реците ми да ли Вам је познато да је дошло до неког екцеса испред команде, оно вече 9.10.91. када се требало кренут на село Ловас?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Не.

Оптужени МИЛАН ДЕВЧИЋ: Значи, Ви нисте ту били присутни?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Не, уопште испред команде нисам био.

Оптужени МИЛАН ДЕВЧИЋ: А јел сте били то вече у Товарнику? У команди?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Јесам.

Оптужени МИЛАН ДЕВЧИЋ: И тога се не сећате?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Не.

Оптужени МИЛАН ДЕВЧИЋ: А реците ми дал се сећате да је том приликом значи, испред те Ваше команде су певане неке четничке песме, па је излетио један Ваш официр па је љутито тамо растерао у ствари, покушао да растера, у ствари, те појединце који су певали, па сте онда и Ви изашли па сте смирили ситуацију и тако даље.

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Не.

Оптужени МИЛАН ДЕВЧИЋ: Тога се не сећате?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Не, не, не да се не сећам, него сигурно нисам излазио, дал су певали, нисам чуо.

Оптужени МИЛАН ДЕВЧИЋ: Онижи онако официр, ја мислим да је Николић био у питању.

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Ако су певали четничке песме, вероватно би неко интервенисао, ја нисам чуо.

Оптужени МИЛАН ДЕВЧИЋ: Јесте, чак је и рекао да су му оца убили четници и због тога је љут и тако даље.

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Шта треба да изговорим?

Оптужени МИЛАН ДЕВЧИЋ: Па не, не, Ви одговорите онако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећа се, идемо даље, да не губимо време.

Оптужени МИЛАН ДЕВЧИЋ: Добро. Ја само питам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако се човек не сећа.

Оптужени МИЛАН ДЕВЧИЋ: Да ли сте често одлазили у Шид службено, прелазили пункт преко Товарник-Шид на овој страни Товарника?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Релативно.

Оптужени МИЛАН ДЕВЧИЋ: Јел сте свакодневно одлазили?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Не.

Оптужени МИЛАН ДЕВЧИЋ: Нисте свакодневно?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Не. Ишао јесам, али свакодневно.

Оптужени МИЛАН ДЕВЧИЋ: А реците ми кад је војна полиција овај, заузела тај пункт да тако кажем, преузела.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли га је преузела?

Оптужени МИЛАН ДЕВЧИЋ: Да. И када?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Не знам, не знам.

Оптужени МИЛАН ДЕВЧИЋ: Не знате ни то?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Не знам.

Оптужени МИЛАН ДЕВЧИЋ: Јел то у зони Ваше борбене одговорности?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Знам, али тај пункт је био више значајан, и то су држале чини ми се да ли јединице дивизије или армије, и ту су се пуштале те све неке колоне и.

Оптужени МИЛАН ДЕВЧИЋ: А реците ми да ли је био пункт на прелазу код Шида, значи на улазу у Шид?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Не знам.

Оптужени МИЛАН ДЕВЧИЋ: Не знате ни то? А реците ми да ли је дељена муниција и бомбе и тако даље испред овај, команде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко ме?

Оптужени МИЛАН ДЕВЧИЋ: 9.10.-ог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко ме?

Оптужени МИЛАН ДЕВЧИЋ: Јединици која је требала да иде на напад на Ловас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Помоћним снагама?

Оптужени МИЛАН ДЕВЧИЋ: Тако је.

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Ја не знам да, да, а могуће да јесте. Ја делио нисам, нити сам био присутан.

Оптужени МИЛАН ДЕВЧИЋ: А јел знате неке старешине испод ајде да кажем, испод Вас овај, који су били потчињени па да су они то урадили уместо Вас а да су Вас известили што је и обавеза.

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: То може бити, неки подофицир, неко ко то дугује или то.

Оптужени МИЛАН ДЕВЧИЋ: Не сећате се јел?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Не.

Оптужени МИЛАН ДЕВЧИЋ: Добро.Реците ми колико пута сте долазили у Ловас пре овај, 18.10.91.?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Ниједном.

Оптужени МИЛАН ДЕВЧИЋ: Никада? Господине Лончар, ја имам другачија сазнања, ја знам да сте дошли у најмању руку два пута у село и то лично сам ја видео јел сте улазили у управну зграду где је био Деветак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта кажете на ову примедбу?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Нисам долазио у село, ја не сећам се уопште села Ловас, не могу из тог доба да се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел се не сећате или нисте долазили ту?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Дал сам долазио.

Оптужени МИЛАН ДЕВЧИЋ: Реците ми господине Лончар да ли Ловас у том моменту кад су заузеле та јединица, да ли је то било запоседнуто, освојено или ослобођено? И да ли се могла да формира цивилна власт у том селу Ловас рецимо кад је запоседнуто?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Од 12 сати надаље, јел?

Оптужени МИЛАН ДЕВЧИЋ: Па Ви знате колко је кад се уђе у село, или место или било шта, значи, борбена дејства колико трају и сад да Вам не објашњавам Ви сте официр ипак.

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Шта? Не разумем дал је?

Оптужени МИЛАН ДЕВЧИЋ: Разлику између тих назива, значи, запоседнуто, освојено, ослобођено.

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Ја сам, ја сам рекао ушле јел тако? Ушле су. Српска јединица је ушла у село.

Оптужени МИЛАН ДЕВЧИЋ: Да. И колико је то још увек у зони борбених дејстава? Колико часова после уласка?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: То је сада у сфери теорије.

Оптужени МИЛАН ДЕВЧИЋ: Није теорија, то је.

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Не. С обзиром да се више није дејствовало, да није било по мени је то тад било завршено и почео је живот у селу.

Оптужени МИЛАН ДЕВЧИЋ: Јел сте питали Ви официра тога који је ушао то вече, да ли је било дејстава и у каквом обиму и тако даље?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Па јесам.

Оптужени МИЛАН ДЕВЧИЋ: Тај, тај Ваш официр оклопног овај батаљона, у ствари, чете.

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Чете, чете.

Оптужени МИЛАН ДЕВЧИЋ: Чете оклопне.

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Он уопште није долазио код мене и то, он има опет свог команданта и нисам имао такве информације, нити да су дејствовали, ни да је било неке гужве, ја сам рекао у почетку кад сам говорио, моја сазнања су била да село сутрадан живи једним нормалним животом, кажем, можда небитно, али дозвољавам да и код мене многе ствари нестају, да је било говора да ради берберница, да бербер нормално ради и село функционише.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел прављена нека анализа борбених дејстава, тог напада на Ловас, шта је било тамо, како се десило на нивоу Ваше команде?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Знате шта? То је у тим збивањима као што сам Вам описао, то је за мене била завршена ствар. И бављење

селом, не, не само у том селу Ловас, него у свом селима то сад преузима та, та полиција, нека та крајинска власт почиње да функционише, имали су своју вертикалу и у принципу војска није смела да се меша у власт.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Али ја, ево да Вас питам овако, која је Ваша била идејна замисао напада на Ловас?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Значи, за моје снаге, кад говорим ЈНА, они су практично помогли овим људима да уђу у село, то је замисао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Којим људима?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Ти који су улазили, тај ТО неки, домаћи људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Помогли им да уђу у село?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И добро. Значи, то је био циљ напада на Ловас?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: То је циљ мојих дејства условно речено. И ту су се уласком њиховим у село.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте мало, Ви као командант кад планирате неки напад који је при том наређен од дивизије, морате да саставите неку идејну замисао напада на Ловас тих напада, шта Вам је циљ?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Циљ је да се Срби врате у село, да се спрече даља дејства са тог простора на јединице бригаде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И? Само је то био циљ?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је са овом четом Зенги, то се изгуби нешто у тим Вашим циљевима?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Ја сам рекао, они, они, углавном с обзиром на развој ситуације напуштају село и кад се створе услови, враћају се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Враћају се или се не враћају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Па ти људи који су били у селу наоружани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта? Јел су они пружили отпор или нису пружили отпор?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Ја нисам улазио у село, према овом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Лончар.

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Не, не, опростите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви као командант не морате уопште да уђете у село, била борбена дејства, завршила се. Вама имате Ваше

потчињене јединице, шта Вам, јел Вам направе неку анализу, циљ напада је био тај, остварили смо циљ. Ко Вам полаже те рачуне? Кажете циљ Вам је био да омогућите овим снагама, јел Вам неко реферисао јел остварен циљ?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Кад сам дошао на командно место, речено ми је да су борбена дејства завршена, а да с обзиром на губитке 3 човека и једног у нападу, оценио сам да и није био неки велики отпор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није био велики отпор?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: С обзиром на мале губитке, да је већи отпор, веће борбе, вероватно би обострано били већи губици.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел вршена асанација терена после неког борбеног дејства јел се врше асанације терена?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Асанацију у смислу та три човека.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Уопште, комплетно. Заврши се неко борбено дејство, овладали територијом, да ли та јединица врши неку асанацију терена? Шта је срушено, угинула стока, ко је страдао? Да није страдао неки цивил? Шта се десило?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: У то време не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте то радили?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Не.

Оптужени МИЛАН ДЕВЧИЋ: Питаћу господина пуковника, дал му је познато да у запоседнутом месту се не може формирати цивилна власт?

Чак ни војна, 48 часова, Ви као официр то вероватно знате, ал нећете да кажете нам или прикривате. Или је позадина нека друга?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Не, није. Нема никакве позадине, не знам за то.

Оптужени МИЛАН ДЕВЧИЋ: Не знате за то?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Не.

Оптужени МИЛАН ДЕВЧИЋ: А у освојеном месту? Шта се може формирати? Дал се може формирати војна власт или цивилна власт?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он прича шта је формирано. Према томе.

Оптужени МИЛАН ДЕВЧИЋ: Знам, госпођо, не може да се формира цивилна власт, кад је два километра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да расправљамо шта је сад по прописима, како је, он прича шта се десило и то нам највише и треба право да Вам кажем.

Оптужени МИЛАН ДЕВЧИЋ: Ево, само да до краја завршим. Како може да се формира цивилна власт ако је два километра даље су, овај, непријатељске снаге, како да кажем, није ослобођено село Опатовац, Мохово, Стариград, Бапска, овај, Илок. На основу чега закључак да је формирана цивилна власт? Мислим, нема логике уопште.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел то, јел сте то Ви добили информацију да је то тамо заживела цивилна власт, ради берберница и тако даље?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Да институције села условно речено, раде.

Оптужени МИЛАН ДЕВЧИЋ: Добро. Хтео сам још да питам господина ако је добио такву информацију, како није добио информацију да су рањена два још војника у току борбених дејстава, тада тај дан 10.10., осим тога, погинулог једнога који колко видим, само се он ту врти, а ова два рањена овај, војника нико не спомиње.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте ни Ви спомињали.

Оптужени МИЛАН ДЕВЧИЋ: Добро. Нисам спомињао, па.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте спомињали у Вашој одбрани, па сад одједном.

Оптужени МИЛАН ДЕВЧИЋ: Па ето.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта? Јел то сад нешто допуна одбране?

Оптужени МИЛАН ДЕВЧИЋ: Накнадна присећања кад има господин пуковник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел то нека допуна одбране? Како да схватимо?

Оптужени МИЛАН ДЕВЧИЋ: Па не, ја питам само како господин овај, има овај, информацију да ради берберница а не зна да су два војника рањена још у току акције у Ловасу 10.10.-ог? А то ето.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А то Ви тврдите па га питате, а он је рекао које су његове информације.

Оптужени МИЛАН ДЕВЧИЋ: А није имао информације да у Ловачком дому постоје неке снаге непријатељске и тако даље, мислим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Такав је његов исказ.

Оптужени МИЛАН ДЕВЧИЋ: Па нећу даље да питам. Имам питања још, али не желим даље да питам, видим да човек неискрено одговара и не желим да улазим даље у неку дискусију, имам примедбу овај, и оно што сам рекао у својој одбрани, значи, да смо били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Опет је трака, ја не знам шта је. Паузу ћемо да направимо, за колико минута? За тридесет секунди? Па онда није проблем.

Оптужени МИЛАН ДЕВЧИЋ: Јел могу да седнем?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па да те примедбе кажете и да завршимо. Изволте. Реците.

Оптужени МИЛАН ДЕВЧИЋ: Ево, хтео сам да кажем само да имам примедбе везано на излагање господина пуковника који је био командант бригаде у том периоду, значи, ја остајем при ономе делу где сам и рекао у својој одбрани да смо ми били постројени у две врсте испред команде, да је господин Лончар. Господине Лончар не морате се смијати, ја Вам кажем озбиљно, ту је било много људи, Ви можете да тврдите шта год хоћете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не морате сад да му то. Само реците те примедбе.

Оптужени МИЛАН ДЕВЧИЋ: Значи, да је био ту господин Лончар, да је рекао у кратким цртама што је рекао, што сам ја рекао у својој одбрани да се не понављам, да ће они нормално уз артиљеријску подршку нам дати од 6-8 часова, после тога да ми улазимо, значи помоћне снаге у село Ловас, ради чишћења и тако даље, сад да не набрајам, и ако освоји се пола села, пошто асфалт долази до пола села, значи, приступ оклопним возилима и тако даље, да ће нам помоћи у том делу, ако не будемо даље могли напредовати, ако буде рањених и тако даље. То је господин све заборавио, колко ја видим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Јел то тачно?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Нетачно, уопште нисам излазио те вечери из команде, уопште.

Оптужени МИЛАН ДЕВЧИЋ: Срам Вас било господине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Девчићу, ништа не добијамо са тим срам Вас било, овај оптужени је такође тврдио и да сте Ви читали наредбу ту. Шта на то кажете?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Па нетачно.

Оптужени МИЛАН ДЕВЧИЋ: Нетачно? Да, због таквих ја лежим овде госпођо председнице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Седите, немамо сад ништа од овога што Ви ту сад.

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Ја ћу се суздржати од коментара на ово.

Оптужени МИЛАН ДЕВЧИЋ: Господине пуковниче, треба имат част и поштење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Девчићу, не морате никакав коментар. Даље од оптужених? Изволте.

Оптужени ЖЕЉКО КРЊАЈИЋ: Добар дан. Добар дан господине пуковниче. Жељко Крњајић. Пито би Вас 1.10.-ог до 10.10.-ог, да ли

сам ја икада био код Вас у том Вашем штабу, односно дал сам био код Вас у Вашој канцеларији и са Вама причо?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Не.

Оптужени ЖЕЉКО КРЊАЈИЋ: И друго, да ли ја и Мићо Девчић и Милан Радојчић, да ли имамо ми икаквог учешћа у планирању те акције Ловас?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Са мном не.

Оптужени ЖЕЉКО КРЊАЈИЋ: Па Вас питам, Ви сте били командант, значи, Ви сте ту акцију дал лично или неко, Ви сте одобрили, дал смо ми ичим оманули или помогли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одговорио је сведок са мном не. Мислим да је то довољно.

Оптужени ЖЕЉКО КРЊАЈИЋ: Немам више питања. Једино би рекао ово што је рекао господин Деветак, и ја сам реко то у својој изјави, никада нисам био код господина пуковника, нисам чак ни знао да је он у Товарнику, а камол да сам ишо с њим и оном двојицом Мирком Јовићем и Бастом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, оптужени Милан Девчић и Љубан Деветак износећи своју одбрану, су тврдили да они имају сазнања да сте Ви оптуженог Жељка Крњајића поставили тамо да он командује тим нападом? Овим снагама?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Не. Није тачно. Рекао сам да ја тад Жељка нисам познавао и њих појединачно, ја сам као тад руководиоца тамо уочљив и вероватно су они по том мене знали или су можда прошли поред мене, ал да смо ми сад нешто контактирали, нешто радили, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је поставио командира, команданта тих помоћних снага да иду тамо?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је одредио, с обзиром да се јединице ТО Товарник и милиције под Вашом командом иду тамо у чишћење села и да им се пружа артиљеријска подршка у том.

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Нисам. Не знам ко је командовао, верујте, врло чудно ми то делује и небулозно али је то тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви не знате?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Не. Ко, ко тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је командовао тим помоћним снагама, односно ТО Товарник и милиције.

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јесте ли питали ове Ваше Славка Камбера, Славе Стојанов, начелник штаба, помоћних начелника штаба за оперативно-наставне послове, јел сте питали њих да ли су они неког тамо одредили?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Па нису сигурно, јел нисам се, ја сам ту, ту условно речено сватио да је то готова нека формирана јединица која ће ући, а то, та бригада је то помогла условно речено, својим положајем и планирањем дејства на терену. А није се бавила конкретним нападом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па како је, јел имате неко објашњење шаљете у неко чишћење села неке људе за које не знате ни ко су, ни шта су, ни ништа и још им дајете у овој наредби да они процењују које је становништво непријатељски настројено.

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Та, то, ту наредбу они нису добили ни видели, нит сам им ја то дао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта су они то добили и видели и шта им је дато?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Од мене ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли од неког из Вашег штаба?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како они то иду тамо? Објасните ми. Овде се води да је то било под Вашом командом и циљ Вашег напада кажете да се тим снагама омогући.

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Да се врате Срби у село.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Објасните, јел имате неко објашњење?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Па немам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Идемо даље. Од оптужених? Нема више нико? Има. Сачекајте мало, сад не можете Ви то тако.

Оптужени АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Оптужени Николајидис Александар. Како сте смели да шаљете тамо и да распоређујете људе а нисте знали где су минска поља?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Опростите, ко сте Ви?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је оптужени Александар Николајидис. Поставио је питање како сте смели да шаљете људе тамо а нисте знали где су минска поља.

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Тад кад су ти људи тамо ишли, тих минских поља тамо није било.

Оптужени АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Уопште, како сте могли да шаљете било где људе а не знате да на тим просторима постоји минирано и где су та минска поља?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: О чијим минским пољима говорите?

Оптужени АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: О било чијим. И о нашим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како Ви знате да тамо нису била та минска поља?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Не знам, ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па зато што сте причали малопре у свом исказу да Ви уопште не знате за та минска поља.

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Не, не. Али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само мало сачекајте, како онда знате да нису била оног дана када излазе људи.

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Нису наша, нисмо ми поставили јер је немогуће технички јер тамо се не налазимо. Ја не знам на која Ви минска поља говорите.

Оптужени АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Било која у том реону, Ви долазите у Товарник, ваљда знате где има mine, дал можете да шаљете људе овамо и онамо, него Ви их шаљете а не знате где је шта минирано, ни да ли је минирано. То је Ваша зона одговорности. Значи, самим доласком дал сте упознати где долазите. Јел сте питали неког где идете, шта је тамо, ко је био пре Вас, дал је нешто постављено, дал није?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Опростите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците, реците.

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: А које питање је то?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: На које питање да одговорим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питање је како шаљете, упућујете људе, распоређујете, тамо а не знате шта ће да их затекне тамо.

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Где су хрватска минска поља.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Где су минска поља хрватска.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Било чија. Нису битна само хрватска и нека друга. Да ли је неко Ваше инжењеријско одељење ишло то да претражи и прегледа пре распореда снага?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Не, не, ја нисам имо ни податке да су тамо минска поља.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Оптужени АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: И смели сте у шуму да шаљете у претресе терена људе без тога?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: А ко је слао људе у претрес терена?

Оптужени АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Па напад на Ловас ко је организовао? Ја или Ви?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Не, не, али какву шуму?

Оптужени АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Па куда је требало да се иде за Ловас ако не кроз неке шуме, њиве и ово, оно. Куда? Ваздухом? Јел сте имали податке кад сте послали да се нападне Ловас да ли ту може да се прође слободно да не одлети неко у ваздух? Како да Вам кажем, не знам.

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Рекао сам да нисам имао податке, а нити сам Вас ја тамо слао.

Оптужени АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Па ево наредба Ваша овај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само мало, овде у Вашој тој наредби помиње се то инжењеријско обезбеђење. Посебну пажњу посветити заштити од минско-експлозивних препрека, пионирско одељење првенствено користити за разминирање путева и реона. Јел то било? Јел имате сазнање или је ово само стављено тако у наредби?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Не. То, то увек се ставља то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли ишло то? Јел било то инжењеријско обезбеђење?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Јесте. Ал није било минских поља никаквих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не. Од 9.

Оптужени АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Госпођо председавајућа од 6.10.-ог има наредба, да је он што сад пита која шума, послао у просторе јужно од шуме Јелаш да се постави овај минско поље и тако даље. Ја га сад то питам, он каже, која шума?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Нисте Ви мени рекли шума Јелаш а јужно од шуме Јелаш нема везе са Ловасом, то је скроз на другу страну.

Оптужени АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Дал овде има нешто за Вас везе с Ловасом?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Па не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вас молим да не коментаришемо јер не добијамо ништа.

Оптужени АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Дал познајете Љубу Јелића?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Да.

Оптужени АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Одакле?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Официр у команди бригаде.

Оптужени АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Да ли је он учествовао у Товарнику с Вама око припреме за напад на Ловас?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Не. Он је помоћник за морал.

Оптужени АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Да ли знате Славка Ступара?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је био официр, какав је то официр био тај Љубодраг Јелић?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Таквог нема официра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па не, Љуба Јелић?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Не, ако мисли на Јелића мог помоћника за морал, био је мајор.

Оптужени АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Ја сам питао, Љубу Јелића да ли познајете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пита Вас за Љубу Јелића.

Оптужени АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Нисам рекао ни мајор, ни ово, ни оно, Ви сте рекли да.

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Не, не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Онда то није тај официр.

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Очито да није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На кога Ви то мислите? На ког официра? Како се зове тај Јелић?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Не могу тачно сад да се сетим, име Јелић му је презиме, био је помоћник за морал.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Ви сви војна лица, не знате имена.

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: 20 година ја нисам с њима контактирао, ја сам.

Оптужени АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Госпођо председавајућа, ја сам га питао да ли познаје Љубу Јелића, значи, не Љубодрага, не мајора, не војно лице, и он је рекао да. После тога се исправља и као Љубодраг, мајор, ово, оно. Мислим, јасно сам га питао и јасно је одговорио.

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Љубу Јелића не познајем.

Оптужени АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Ја га после тога питам да ли је учествовао с њим, зато што знам да Љуба Јелић јесте учествовао с њим у доношењу, у планирању напада и поново га питам за то, е онда он одговора мајор и ово оно. Да ли је могло у Товарнику у то време кад сте Ви били тамо да се рецимо наоружа 100 Зенги и да узме ваше камионе и да оде негде? Да Ви то не знате?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: То је у сфери теорије.

Оптужени АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Дал је то могуће?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Могуће је и то.

Оптужени АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: И то је могуће.

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Да се упадне у село и направи се дар мар.

Оптужени АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Не да се упадне, да се узме, да се наоружа, с вашим оружјем, вашим камионима и да се окрене и да оде из Ловаса, из Товарника и Ви да не знате?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Мислите неко, неко?

Оптужени АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Група од 100 људи.

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: А претпостављам да би неко напао.

Оптужени АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Па како смо се ми онда тако то урадили ту и Ви то не знате?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Могуће је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је рекао могуће. Није рекао да.

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Ја сам рекао да је могуће. У Товарнику је било.

Оптужени АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Могуће а да не зна.

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: У Товарнику је било више јединица и ко је кога наоружо, ко је где узо оружје, могуће је.

Оптужени АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Мене овде тужилац напада, терети за напад на село небрањено, значи, нису били наоружани људи, ја сам, баш ми било драго, дочеко сам Вас да дођете, да објасните тужиоцу пошто Вас не терети нико за то, пошто сте Ви донели напад, одлуку о нападу на село и гранатирали то село. Да дате доказ да је тамо било наоружаних људи и тих Зенга и Усташа и кога већ, да оправдате тај Ваш напад, доношење одлуке о нападу. И то гранатирање и да оправдате и нас. Јер ми одговарамо, Ви не. И Ви сте убили човека у том гранатирању има и рањених и материјалне штете и за све то ми одговарамо. Ви ништа овде, ја очекујем тај доказ да Ви, да докажете да нисмо напали ненаоружано село, да је тамо било војске нечије, да нас тужиоц ослободи.

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Ја сам то тврдио.

Оптужени АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Па неки доказ конкретно, ја то тврдим ал он не верује у то. Конкретан доказ да му дате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте Ви то тврдили. Ви сте у Вашој одбрани рекли, само је могло колима да се уђе.

Оптужени АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Ја сам мого и ја да сам то радио, ја би тако ушо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никакве Зенге, ништа, колима је могло да се уђе.

Оптужени АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Ја да сам то радио, ја сам Вама рекао да је нама речено да има 400, још у Пазови.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И тврдили сте да сте преварени јер сте ушли у село у коме нема тих снага.

Оптужени АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: На то место тако је могло да се уђе, ја сам Вама исто реко да је погино наш човек. Није погино сигурно од нас, то што, то је за мене било безначајно, не знати да је за Бачића било и за овог. За мене је било, ја би на тај начин урадио, ја би на тај начин ушо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Јел има.

Оптужени АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Па пито сам га.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је рекао да је испричао данас шта је било.

Оптужени АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Кад сте видели да је силос погођен?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Силос је био погођен кад се већ дошло на те терене, сви су били избушени. Већ негде 1.-ог раније, раније су били.

Оптужени АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: А кад сте Ви, кад сте видели то Ви?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Па не могу Вам кад сам видео, не знам ког дана, кад је био можда тако терен, али силос је био гађан пре, пре доласка на тај простор мог и не знам шта ту треба да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па како знате да је гађан силос? Кад сте видели пита Вас оптужени.

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Па виде се, виде се оштећења на силосу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па кад сте то видели?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Па не могу Вам рећи тачан датум кад сам обилазио, кад сам примао дужност и тако, да су ми показали те, ја мислим да су била два силоса, то је било погођено и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где су Вам то показали?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Па са ове, рекао сам Вам тамо после неки репетитор да се ту попнете и видите силос.

Оптужени АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: И види се да је погођен?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Да.

Оптужени АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Рекли сте да је после тога, да је, да су војни органи овај, цео тај случај око Ловаса испитивали темељно и одговорности и да су то све радили. Како то да Вас нису, јер то је Ваша зона била одговорности. И све то што у оптужници пише десило се у време када сте Ви били тамо и у Вашој зони

одговорности и сад ту неко да води неке истраге, а Вас да ништа не питају о томе, дал је то могуће?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Морате њих питати.

Оптужени АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Немам више питања, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите, само треба редом да се иде, Ви знате како сте по оптужби.

Оптужени РАДИСАВ ЈОСИПОВИЋ: Добар дан господине Лончар, ја сам Радисав Јосиповић оптужени. Ја бих имао само пар питања за Вас. Интересује ме ко пише дневни борбени извештај бригаде?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Оперативни дежурни.

Оптужени РАДИСАВ ЈОСИПОВИЋ: Оперативни дежурни? На основу чега се он пише?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Прикупља податке од јединице, од дежурних јединица.

Оптужени РАДИСАВ ЈОСИПОВИЋ: И претпостављам у њему се значи морају унети неки реални догађаји нешто што се тога дана дешавало јел тако?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Да.

Оптужени РАДИСАВ ЈОСИПОВИЋ: Ја имам само примедбу, данас када сте предочавали дневни борбени извештај од 14.10.91.године, прочитано је да је противдиверзантска чета територијалне одбране Ваљево учествовала у нападу на Сотин.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него да је задатак био, ја сам прочитала како је написано у том извештају.

Оптужени РАДИСАВ ЈОСИПОВИЋ: Онда сам ја само погрешно разумео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Задатак јединицима, не знам, Први оклопни батаљон, чета војне полиције, противдиверзантска чета.

Оптужени РАДИСАВ ЈОСИПОВИЋ: У реду, у реду, ја сам онда погрешно разумео да је речено да је учествовао значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисам ја рекла, ја само сам прочитала шта пише ту.

Оптужени РАДИСАВ ЈОСИПОВИЋ: Значи, противдиверзантска чета се из Чаковаца није померала, то је само, само сам хтео ту примедбу. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Оптужени још нема нико више питања? Ајдете сада.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Иритира ме овај повратак Срба, да ли је сведоку познато колко је то Срба било у Товарнику који треба да се врате у Ловас?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Не.

Оптужени ЉУБАН ДЕВЕТАК: Па што онда потенцира то стално? Јел сведоку познато колико уопште у Ловасу живило Срба?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Не.

Оптужени ЉУБАН ДЕВЕТАК: Значи, да није то разлог, него наредбе виших команди да би се све очистио до Вуковара, од Шида, преко Илока до Вуковара. Јел тако?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Не, не.

Оптужени ЉУБАН ДЕВЕТАК: Онда је твој ђеф Душане.

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Не мој ђеф него да се ми.

Оптужени ЉУБАН ДЕВЕТАК: Па чему би долазила војска у Вуковар, букти оружане борбе, долазила војска од Шида, преко Илока, уз Дунав до Вуковара и овамо цестом овај, од Товарника према Винковцима, и да се спушта тамо код Маринаца и Нуштра, овај, и везује тамо са Осијеком. Ко је луд овде? Ти си специјално едукован, да дођеш да правиш да смо сви овде луди.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Седите господине Деветак. Нема, нема.

Оптужени ЉУБАН ДЕВЕТАК: Стварно госпођо председнице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево господине Лончар, пошто се Ви многих ствари не сећате, ја ћу сад да Вам предочим, шта су други рекли па да Ви кажете, овај Ваш Савковић Радомир из Ваше бригаде је на претресу од 19.6.2007.године, рекао пошто Ловас уопште није пружио отпор, људи су се предали и није наговештавало никакву несрећу.

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: А ко је опростите рекао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је рекао Ваш овај, командир инжењеријског батаљона. Овај што је 12.-ог био у Ловасу да се минирају ова, односно поставе минска поља на четири локације.

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Ја, ја не знам одакле му та сазнања, он се ту није налазио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви имате у наредби инжењеријско неко обезбеђење, ја Вас питам је ли било? Кажете јесте.

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Не, али пазите, он је командант батаљона, то је неки тамо неки пионирски вод, има тих разних структура, где се он у то време налазио ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знам, можда он комуницира са својим потчињенима.

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Можда и дал је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И таква сазнања има па.

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вам ја то предочавам. Шта Ви на то кажете?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Да није пружан отпор? Нисам био у непосредној близини, нисам имао извештај да није пружан, ја сам рекао да сам ценим да није био велики отпор чим су тако мали губици.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Један од оптужених Милан Радојчић кога Ви тврдите да га знате, рекли сте на питање његовог браниоца.

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Да. Видим, видим људе сад ликом да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је рекао да сте Ви били начелник штаба Војске Републике Српске Крајине. Да ли је то тачно?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У ком сте то периоду били?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Од марта 1995. до, не пардон, не знам, неких шест месеци, тако, али значи негде пред пад Крајине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли тамо добили неки чин?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Од српске војске Крајине, да, који није верификован у војсци Југославије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који сте то чин добили?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Генерал мајор, тако је положај тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, у више ових извештаја како Друге команде, Друге бригаде, односно, затим у извештају дивизије, па чак и Прве војне области помиње се територијална одбрана Ловаса. Шта је то, да ли можете да нам објасните?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: То је, дакле, након уласка у село, таква јединица је формирана у формацији те српске војске Крајине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је поставио команданта те територијалне одбране?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Не знам, претпостављам та нека структура и не знам да је постављен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А реците ми, је ли имате представу, колико је тај ТО Ловас, колико је то имао припадника?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Рекао сам већ да не знам, знам да је полиције било око двадесет.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Полиције?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Милиције, тако се тада звало.

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Милиције, да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то исто милиција САО Крајине?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Њих је било око двадесет?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ове територијалне одбране?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Не знам, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате ли сазнање, да су неки добровољци «Душан Силни» евентуално ушли у састав те територијалне одбране Ловаса?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Не, ту, моје сазнање је било и то датира негде око 16.-ог чини ми се или тако нешто, да имају четири, четири или шест људи који су дошли у то село и да отприлике се лоше понашају, да пију и да, отприлике тако нешто и ја сам чини ми се, већ у следећем том борбеном извештају тражио да се ти људи удаље из села.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који су то људи, о коме причате?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Ја им не знам имена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта су они?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Обични људи, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислим, шта су, неки униформисани људи дошли који су.

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Нисам их видео да ли су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако сте имали неку информацију да чујемо о коме се то ради? Од кога сте имали информацију, да ли знате који су то људи?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Не могу, не знам им имена, нисам их видео ја, само да постоје људи који се не понашају како то треба тамо у селу и да их треба одстранити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко то Вама јавља?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Верујте да ја не могу сада да се сетим ко је то мени јавио, али је чињеница да су ти људи одмах након тога протерани. Да ли су се поново вратили, ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта су радили?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Шта су радили у селу? Не знам верујте шта су радили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате који су, не знате ко Вам јавља, не знате шта су радили.

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Знате колико, двадесет година је прошло да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знам, али нешто остаје у сећању у глобалу неке ствари. Ево ја Вас сада нешто питам, предочавам и Ви ничега да се сетите. Шта су радили ти људи када је Вама то сада остало

четири до шест људи, не знате ко су, не знате ко Вам јавља, а не знате шта су радили. Шта сте ми рекли онда?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Ја Вам могу рећи оно што ја сада знам, чега се сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците.

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Сећам се да су правили неке проблеме у селу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какве, то Вас и питам?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Не знам, не могу се сетити шта су они то радили у том селу, само чини се да су били људи са стране које је требало одстранити. Наиме, тада је почела једна акција комплетног протеривања тих разних структура са те територије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А какве то они проблеме праве, тих четворо, шесторо, убијају људе, малтретирају, туку, телесно повређују, шта раде

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: За убијање нисам имао информацију, радило се о малтретирању, колико претпостављам, за убијање немам податак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где су они то малтретирали људе?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Конкретно су, ради се о селу Ловас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где, кажите ми, да ли имате информацију где то раде?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Не, не могу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте то сазнали?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Рекао сам, да ли је то, не могу тачно да се сетим датума, негде 15.-ти, 16.-ти или тако нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Десети 1991. године?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто нисте тада реаговали ако сте имали ту информацију?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Ја сам реаговао, одмах је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На који начин?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Одмах је претпостављена команда, пошто нисам имао чету војне полиције, извештена и одмах је подузела мере и колико се сећам, они су били удаљени са тог простора.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја немам овде Ваш неки, имам пуно тих извештаја из овог баш периода, немам тај извештај где Ви наводите, ја видим да сте Ви имали на располагању десет људи из војне полиције и имали сте овамо у Шиду, помиње се нека чета војне полиције и видим да се користи.

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли могли ту чету војне полиције да пошаљете тамо да интервенишу, да похапсе те људе.

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Ту из Шида ја нисам могао, то је моја претпостављена команда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ових десет које имате?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Али, ја сам се сигурно обратио претпостављеној команди и они су то одрадили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја не видим овде у Вашем извештају.

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Можда нема, али сигурно је то урађено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево овај Ратко Ђокић, знате човека?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он човек каже био код Вас 09.-ог – «нисам знао да је напад планиран 10.10. на Ловас. Резервисти ушли у току ноћи што је ван свих прописа и правила».

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: То је нетачно, то једноставно не стоји, 09.-ог да је нека јединица ушла, остало би ту после људи, да ли су видели некога. 09.-ог да је јединица нека ушла у село Ловас, то нема шансе или да сам их ја послао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекосте на почетку Вашег исказа долазио Вам Љубан па каже, све је спремно, неки моји људи иду тамо.

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Не, да има људи, да је то као негде договорено, да се та акција изведе, а да су то људи из околних села и Товарника и Шида, пардон, из Ловаса и да желе људи да се врате у село.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то он рекао, моји људи или шта, како је рекао?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Не, опћенито о људима, не његови људи, такав израз није употребио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је рекао да има неких из Србије?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Не, људи из Србије нису спомињани никада предамном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте некада сазнали да су у чишћењу учествовали људи из Србије, неки добровољци да су били тамо?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Када је тај кривични поступак почео да се води, онда су те приче кренуле да то, уствари, да је ту било људи са стране и тако даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тек тада сте сазнали да је тог дана било неких људи?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево овај сведок Ратко Ђокић каже: «Лончар ми је рекао, Љубан Деветак је главни и одговорни тамо за Ловас». Јесте ли му тако рекли?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Када, када је то било?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хајде сада да не кажемо, било када, да ли сте му рекли да иду тамо његове јединице, да неће бити проблема, Љубан Деветак је главни и одговорни тамо?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Ја на пример се не сећам да је Ђокић тог дана о ком ми причамо, када је јединица ишла у Ловас, уопште био код мене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То се не сећате ни да је свратио?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се уопште? Јесте имали неки контакт?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Ђокић јесте свратио код мене, али неким другим приликама, са те две јединице о којим ја говорим, Ђокић није долазио. Ђокић је долазио врло често.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он човек је причао да је дошао управо оног дана када је претпочињавање, када треба да уђу неке чете у Ваш састав Ваше бригаде и тако даље и тако даље. Па и одред, он прича о томе. Да ли се Ви тога не сећате или није био или шта је било?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Ја сам Вам рекао, Ђокић јесте код мене долазио са те две чете, ниједном око одреда диверзантског, са мном Ђокић није разговарао, нити ми било шта о њему причао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пошто је потпуно неспоран податак у овом поступку да је тај одред упућен у Чаковац, да ли знате, ко га је упутио?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Не, то Ђокић врло добро зна ко га је упутио, он га је вероватно тамо и одвео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оптужени Миодраг Димитријевић је износио своју одбрану тврдио да је та милиција у Товарнику била на педесет метара од Вас, тамо где сте Ви били стационирани.

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Не, милиција је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате ли где је била милиција?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Не знам, никада тамо нисам био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како знате да није била на педесет метара од Вас?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Зато што тај део, ту имате рампу на педесет метара, скретање са цесте и то је рејон моје команде, ту никаква милиција није била. А да је милиција у селу, била јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оптужени Миодраг Димитријевић у својој одбрани 20. маја 2008. године такође тврди да је 09.10.1991. године била упућена ова чета у Ловас.

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: 09.-ог?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Нека каже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже, негде у неком прикрајку су чекали ваљда?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: А где, господин је ту па нека каже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То да сте Ви упутили, те чете Вам се претпочињавају и Ви сте их тамо упутили.

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Али оних деветоро нису ни дошли тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вам предочавам шта они причају, да су дошли, а у овим документима борбеним, помиње се такође 09.10.

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Да је дошао у мој рејон? Ја то не знам, односно не верујем једноставно да је то тачно. Та јединица је послата 10.-ог или 11.-ог, тада је дошла и тада је упућена у Ловас, а неки прикрајак и то, то појма немам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оптужени Миодраг Димитријевић тврди да је тамо био после овог догађаја који се десио на том такозваном минском пољу, био је код Вас и да сте Ви рекли да се Љубан ухапси.

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Не знам тако нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се не сећате тога или није било?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Не сећам се таквог разговора, хапшење Љубана, јер једноставно те вечери информација о неком насилном извиђању или терању људи у минска поља, није постојала, није циркулисала, него је било речено да је несретан случај, да су људи ишли у бербу грожђа и случајно упали у минско поље и једноставно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То су две верзије Вашег исказа, пошто има једна верзија у исказу пред ВБА која је потпуно другачија.

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: И тада као тако несретан случај, почело се са помагањем тим људима, евентуално неко извлачење људи и тако даље. Каснија ситуација, развој ситуације сасвим даје једну другу слику, тако да тог момента о неком хапшењу и том, није било говора или позивању на рапорт Димитријевића, јер ја тада нисам имао информацију, јер ми смо се, команда се касно вратила са извиђања и сазнали смо за такав случај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Онда је рекао такође оптужени Димитријевић да Ви, каже, «Лончар није знао уопште ко се брани тамо ни колико их има тамо, уопште није знао», прича за Ловас и за ово Ваше причање, «зенге» и тако даље.

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Потпуковник Димитријевић ту уопште није био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он тврди да је и он дошао са овима, са Ратком Ђокићем и са овима када је. Шта Ви кажете на то?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Ја кажем да није тачно, мислим Димитријевић може, ја Димитријевића тада нисам ни видео, нити знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био неки Родољуб Марковић у Вашој другој бригади?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Не, Родољуб Марковић се појавио као добровољац у бригади негде годину дана касније.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Годину дана касније?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није био те 1991. године?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оптужени Миодраг Димитријевић помиње, чак и овај сведок Ратко Ђокић помиње да је тај Родољуб Марковић био у саставу Ваше Друге бригаде и да је био, јесте био добровољац из Ваљева, али да је био ту код Вас.

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: То они изврћу чињенице, тај Родољуб Марковић је њихов припадник, припадник штаба ТО, а био им је тамо у штабу, не знам, имао је неки чин и он им је, да ли је био у команди или командир неке јединице. А код мене се појавио када су они отишли са ових терена, као добровољац био у једном батаљону, никакве везе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када се он то код Вас појавио?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Па негде 1992. године у пролеће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После годину дана?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи 1991. године није у Вашој групи бригади?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Такав човек за мене није постојао, нисам га никада видео. Ево ако Димитријевић је ту, нека каже. Дакле, нисам га никада видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он у својој одбрани, оптужени Миодраг Димитријевић каже да су тамо сва војска и добровољци, и ТО села

и тај «Душан Силни», да су сви били под Вашом контролом и под командом?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Под мојом контролом нису били, тамо је са њима био Димитријевић, Вељовић, њихови командири чета, а ово мени, наиме доласком Димитријевића и тог противдиверзантског одреда за мене на један чудан начин, ове две чете су се примерно понашале. Дакле, ниједан екцес, не знам да ли ту постоје људи из села, вероватно распознају те људе, они су вероватно били и по кућама размештени, никакав проблем са тим јединицама нисам имао, никакав проблем и немају везе са догађајима у селу, налазили су се на ивици села и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, господине Лончар, везано за овај напад на Ловас и ову акцију, да кажем, чишћења која је изведена, зашто нисте употребили војну полицију да уради такав један деликатан задатак, то је ипак деликатан задатак, акција чишћења подразумева уласке у нечија дворишта, куће, наоружање и тако даље.

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Нисам имао ја чету војне полиције.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто нисте затражили од Ваше претпостављене команде, с обзиром да сте од ње и добили задатак да идете у напад на Ловас?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Сада не могу одговорити зашто нисам тада то тражио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мени је потпуно остало нејасно, да ли Ви имате сазнања, да ли је бригадна артиљеријска група дејствовала по Ловасу или није дејствовала?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Ја која сазнања имам, добијам од својих потчињених.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Мени је речено након одређеног времена, неко је преговарао како нисмо дејствовали. Ја сам проверавао и добио сам извештај да нису дејствовали, јер нису могли да дејствују због густе магле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овде у овом Вашем оперативном дневнику пише да су дејствовали, пише епо, саслушан је у истрази овај сведок кога смо данас вратили, јер се са Вама бавимо цео дан, он је рекао да су дејствовали, Милосав Милутиновић, начелник артиљерије.

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Мене је известио да нису.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вас је известио, има овај Оперативни дневник. Да ли Ви можете да овај Оперативни дневник погледате, да тако други саставља.

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Наравно да га могу погледати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Могу га погледати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислим тамо када је то било, како он Вас известио да нису дејствовали.

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Ја сам извештен да нису и тај, опростите само још да кажем, када кажете то по селу, ја опет говорим о тачкама улаза у село.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте ми то извртати, о селу, не по селу, питам Вас, да ли су дејствовали или нису, било где?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Известили су ме да нису.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Известили да нису?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте им дали у наредби да дејствују по средини села, југоисточна падина села и у овом Оперативном дневнику пише – отварање ватре по дубини и тако даље.

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Није било отварање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Преношење ватре по дубини, то је таква терминологија, али није било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ми смо овде од неких сведока чули, јесте било дејства, кажу и ови Ваши, начелник артиљерије, причају људи, ови мештани села да је било. Један човек је погинуо, Милан Латас, једна жена Марија Видић је рањена, управо од овог Вашег што кажете, није било дејстава. Шта кажете на то?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Ја сам рекао да сам извештен да није, а ако је тако, онда је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Онда шта, онда је било, али вас нису обавестили или како?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Нису ме обавестили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто да Вас не обавесте, Ви дали ту наредбу за напад, тамо сте у тој наредби написали куд све да се гађа. Да ли имате шему ватре бригадне артиљеријске групе?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте погледали ту шему, да ли је имала Друга бригада ту шему?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: То има начелник артиљерије, ја је начелно не гледам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зар Вас није занимало, како се завршило то све? Тамо иду неки непознати које Ви не знате, са неким човеком, познаником Љубаном Деветаком и сада Ви ништа не знате, дај да погледам шему, шта се десило, како се заврши?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Логично би било да је тако, али није то одрађено тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вас је занимало шта се десило са акцијом чишћења терена у коју иду неки људи које Ви кажете да нисте знали ко је?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: За мене је тај напад завршен до 12 часова и то неко, то моје ангажовање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вас је обавестио Слободан Камбер, то је овај Ваш оперативац у Другој бригади?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: О чему?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вас је он обавестио у 18 часова када је ушао са тенковском четом тамо и другом четом ТО Ваљево, односно лајковачком четом, шта је затекао у селу?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Ја не знам да ли је долазио у село, ако је довео чету.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мора ући у село ако ћете тамо, по овом Оперативном дневнику стоји да распоредите јединице и тако даље и ове чете ТО? Да ли Вам је он реферисао сутрадан или то вече или наредних дана шта би?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Не сећам се, верујте тога, таквог податка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви се не сећате, али ови други нешто причају. Љубан Деветак и овај оптужени Милан Девчић причају да је ту успостаљена нека војна управа.

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: А ко је успоставио ту управу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: А ко каже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пошто се Ви не сећате, они сада причају да је то била нека војна управа, да је све било под контролом војске, да је војска све одређивала, наређивала и тако даље, да је увела полицијски час, увела радне обавезе, да је све било под војском.

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Која, опростите, која војска?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Она чија је зона одговорности.

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Опростите, то уопште није тачно, дакле, војска, ниједан војник или тај неки, није се мешао у организацију живота у селу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тврди да је чак тамо, да су нека, нека војна полиција отварала неке затворе и тако даље?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Која?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате Ви неких сазнања о томе?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Не, не, то је сигурно нетачно, јер та војна полиција, кажем, ја сам имао неких десет људи који нису побегли, обезбеђивали ту командно место.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли имали Ви неке контакте у Шиду када сте били са овим штабом САО Славоније, Барање и Западног Срема?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Можда у команди дивизије, долазио је њихов представник на реферисање, па да смо се ту виђали, на реферисању, на ту координацију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На координацију, добро. Када је то било?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Па то је све време било тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тих дана када сте били у Шиду?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Мислите, који дан је то било?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не тачно који дан, то значи када Вам је било командно место у Шиду?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Сада говоримо о командном месту дивизије које се налазило у ловачкој кући у Шиду. Тамо су долазили потчињени по позиву или по некој потреби и када би се решавала та нека општа питања, питање збрињавања, исхране, а пошто је то било у надлежности те више команде, тада је понекада присуствовали су и представници те САО Крајине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта се тамо причало, о некаквој координацији, каквој координацији, шта?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Ја се не сећам тачно о чему се причало, али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте сада рекли, о координацији?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Ја то тако зовем, претпостављам да су они координисали, јер нису ваљда могли им наређивати, не знам већ како је то ишло, али је било безброј питања неживота, збрињавања, идхрана људи, као нешто што се морало решити

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било некада нешто приче о цивилима, шта са цивилима и уопште, да ли је било какве приче било и оно када сте ишли, када сте дали наредбу за напад, бипо када да је помињано, шта са цивилима? Ево рецимо ови којима сте дали

наредбу да иду у чишћење терена, како да се понашају са цивилима?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Са тим из ТО Славоније или на нивоу команде дивизије?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Уопште везано за цео период, па и за напад, па и даље?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Цивили су остајали код својих кућа, нису нити одвођени, нити затворени, нити, једноставно село.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тужилац је овде у оптужници ставио, двадесет цивила у нападу страдало, па онда ових неких 27 у том периоду побијено по селу којекуда, по неким подрумима, гаражама, затворени, мучени, тучени?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: То су једна разбојништва која нисам ја могао контролисати, разумете, то се дешавало. Изразито је то ружна ствар у том Ловасу се десила, али то нема везе са војском и војним дејствима, то је криминал, разбојништво, пљачка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ја овде уопште не кажем због војних дејстава него питам за ово, за ове податке.

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Да ли је то расправљано о томе? Ја сам рекао, оног тренутка када се сазна за одређене размере, да је комплетно то испитивано, обрађивано, рађено, испитивани људи, притварани, вођен је поступак докле је дошло, ја стварно не знам, а сигурно је доведено до неког краја, где је то сада запело. Знам да је МУП Ваљево такође учествовао у томе да претпостављене команде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овај Милорад Петровић, рецимо, возач тамо Ваше бригаде, ево човек спомиње да је био оног дана када се био десио тај догађај на минском пољу, да су они наишли колима и тако даље, да је био присутан, да је одлазио тамо до Шида, пратио тај камион који вози рањенике.

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: То је могуће да је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је могуће, јесте Ви сазнали за то?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Не, не знам да је он био, ја знам да је део моје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каква је Ваша информација?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Оростите само да Вам кажем. Ја сам у уводу Вам рекао, да збрињавање тог људства, извлачење са тог минског поља, одвожење за Шид, су вршили припадници моје јединице, а међутим, та информација да је тамо неко некога убио, односно да га је намерно натерао на минско поље, тада није постојала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овај Милорад Петровић, чак на страни 70 транскрипта овог аудио записа 24.06.2009. године, рече да сте Ви тада били у Ловасу.

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Када се ишло.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вратио по Лончара и вратили смо се у Товарник.

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Скроз нетачан податак, ја тај дан уопште нисам био на том простору.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па је ваљда после видео да се нешто збунио, па онда каже, Камбер, да је он био.

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Не, тај дан о ком причате, моја команда бригаде, дакле ни Камбер се није налазио ту. Ми смо били у рејону.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што би овај возач, куда је он кренуо сада, где?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Па.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је возач команде.

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Могуће, како није, па није то нека, тај Мића Петровић, то Вам је једно потрчкало био тамо, ишао, ко зна куда је ишао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Небитан је он као потрчкало, битно је то што је овај човек рекао у судници.

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Не, нетачно је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је тамо возио неке, овде је чак рекао, Вас, па после се исправио, рекао Камбера. Неки сведоци, жртве, ови који су рањени помињу да су била два официра тамо, да су наишли и рекли, спречили даљи догађај.

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: За ту информацију ја имам, али ја не могу тврдити да ли су, да ли су то моји официри, да ли су старешине из моје бригаде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како нисте то утврдили?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Па како да утврдите када се ту мува стотине возила, стотине војника, а неко од старешина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко Вам саопштава ту информацију шта се десило на минском пољу? Када Ви први пут сазнајете?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Негде око, да ли око 19 часова смо се вратили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од кога сазнајете и шта чујете?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Од дежурног оперативног.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта он Вама каже?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Да је се десила несрећа, да су ишли у бербу трожђа, а да су упали у минско поље као за које нису знали и

да су настрадали људи, да су ангажовали возила из бригаде да се људи одвезу у болницу у Шид да се збрињавају и ту сам имао информацију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И када Ви добијате информацију да се тако нешто десило, да ли одосте Ви у Ловас, да ли позивате неког из Ловаса, да дође да Вас обавести шта је то било, да ли шаљете Ваше официре да утврде шта је било?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Ја сам одмах известио претпостављену команду, обзиром да нисам имао такве органе који то могу одрадити и они су одмах подузели мере, формирали комисију и радили на том случају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А када тамо имате те састанке са претпостављеном командом, са дивизијом и то, шта сте Ви њих известили, шта сте утврдили, шта се десило?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Мој први извештај је ишао овако као што сам Вама рекао да су, да се ишло у бербу грожђа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У бербу грожђа?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Међутим, касније је врло брзо, већ ваљда сутрадан, а када су људи дошли у Ловас, та три из комисије дивизије, скроз се клупко почело одмотавати и да ли исте вечери или сутрадан су почела та привођења тих појединих људи. Сада, да ли су били притварани или нису, не могу то да знам, јер је то радила та претпостављена кућа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А зашто Ви њих извештавате да је било те бербе грожђа када начелник Вашег штаба, потпуковник Славе Стојанов 18.10.1991. године у свом извештају број 461/1 пише – «најнеорганизованије стање у селу Ловас где се појављује више јединица које не поштују команду команданта који обезбеђује село, у току дана, командант ТО села Ловас, Деветак Љубан без одобрења команданта јединице, чете ТО Ваљево, самовољно је узео цивиле, затворенике и наредио им да врше разминирање минских поља у рејону пољопривредног добра Ловас где је због нестручног рада дошло до повреде». Зашто Ви њих сада извештавате о берби грожђа, када Ваш начелник штаба, зна се шта је начелник штаба у команди, пише овакав борбени звештај за команду Прве пролетерске гардијске механизоване дивизије?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Можда је то било после мога, али значи такав извештај, са њим се касније оперирало у команди дивизије, са овим извештајем, а моја прва знања су била да је била берба

грожђа, као да се ишло у бербу грожђа, а дивизији је послат извештај тај, линијом командовања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овакав извештај послат дивизији?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Јесте и на основу тог извештаја одмах су подузете мере и тако даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте прво Ви обавестили дивизију да је била берба грожђа па онда начелник штаба?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Претпостављам да је тако било, не могу се сетити, јер то је ишло линијом оперативног дежурства.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После је и ова дивизија састављала свој извештај.

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Јесте, свој извештај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Састављали су и официри, овај Милан Еремија је писао и писао је овај начелник штаба дивизије, Драго Ромић.

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Већ сутрадан, да, али сутрадан су подузете, чини ми се чак можда и ноћу, те ноћи да су већ, да су неког привели, не знам кога и то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И коначно, шта Ви сазнајете, шта се ту десило?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Онда сам наредио да се помогне око сахране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, само сачекајте мало, до сахране нисмо дошли, то кажу ови из 46. партизанске дивизије да су та тела стајала неколико дана и да су их они тамо сахрањивали. Него, шта Ви сазнајете, шта се то десило тамо?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Ја нисам испитивао тај случај, знате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која су Ваша сазнања од начелника штаба, да ли сте слали тамо неке људе да то провере или, шта је Ваше сазнање, шта се десило на том минском пољу?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Ја немам конкретних сазнања, наиме, она нарастају касније, јер ја сам рекао сам већ, 19.-ог отишао са тог простора, дакле, нисам се са тим случајем бавио, бавила се претпостављена команда и ја нисам добивао касније информације шта је било, како је било и тако даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли вам је команда дивизије тражила неки извештај, да известите, шта је то тамо било?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Али зато што су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте на неком реферисању Ви извештавали шта је то било тамо?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Госпођо, они су преузели случај одмах исте вечери и они су то одрађивали, имали су чету војне полиције, имали су судије, имали су све истражне органе и радили су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Команда дивизије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све су они преузели и они су после утврђивали? Да ли се Ви интересујете после да сазнате, шта то утврдише они?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Не, нисам се више враћао у тај простор и нисам се бавио тиме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто, нисте Ви отишли, где сте Ви отишли после овог, у Петровце сте отишли, јел тако?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто нисте контактирали, идете и даље на реферисање у Прву дивизију, нисте се ви нигде измеситили. Да ли је после на реферисању речено, шта је то било? Чусте ли Ви на том реферисању, шта се то десило?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Не сећам се да се то тако расправљало, јел је то испитивано и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И цео данашњи дан Ваш исказ је, не сећам се, не сећате се да је противдиверзантски одред био под Вашом командом и не сећате се да је било артиљеријских дејстава по Ловасу, 10.10., ничега се не сећате или не знате да је Ваша бригада поставила та минска поља на четири локације, чак један војник погинуо, ничега се не сећате? Да ли имате објашњење за то Ваше несећање? Бар нечега да сте се сетили, ево ја сам навела три, четири кључне ствари?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Ја Вам кажем, ја се не сећам око овог, око минског поља, рекао сам шта се сећам, а шта је било а рекао сам зашто је преузела команда дивизије, јер има те органе, ја их нисам имао, нисам се могао тим бавити, посебно када се појављује тако више јединица из разних структура, да то претпостављена команда има веће надлежности и она је то радила.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево ја када погледам овај оперативни дневник Ваш, Ваше бригаде, Ви чим сте дошли тамо на то командно место, прво сте били у неком салашу, после тога прелазите у Шид, у школу у Шиду, чим сте дошли тамо, Ви одмах напад на Ловас. Да ли сте тог дана када сте, нема дан нисте били, имали довољно обавештајних, оперативних и свих података да идете у напад на Ловас? Други оклопни батаљон гађа 01.10., Ви сте тек дошли, значи

дан пре тога, да ли Ви сада имате довољно обавештајних података да већ првог гађате тенковима тамо по Ловасу?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Не, није по Ловасу, него по шуми Јелаш.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко Вам даје те податке, откуд Вам ти подаци, тек сте стигли, командант нови и тако даље, ко сада Вама све то саопштава?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Имате органе у команди.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чим сте дошли у то место, креће напад на Ловас, 03.10. креће опет оклопни батаљон, опет гађа, извршио гађање?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Ради се о гађању, рекао сам, преобука је била ових посада и гађали су шуму, у правцу те шуме. Мора војник да би ишао у тенк, мора имати једно гађање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 05.10., значи Ви ту тек сте дошли на то командно место, наредба артиљерији да иде.

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Само да Вам кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Опет по Ловасу и опет иде, командант бригаде наређује начелнику артиљерије остварити концентричну ватру, 203., то је 05.10. Значи Ви сте дошли тамо, кажете, 01.-ог, ево 01.-ог иде напад, 03.-ег, 05.-ог, одакле Вам ти подаци да Ви то?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Схватате, та бригада је живела и пре мене, исам ја смислио то, да сам ја сада дошао и да ја сада нападам село.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте проверавали те обавештајне податке?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Па наравно да сам проверавао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На који начин?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Од претпостављене команде, ја имам помоћника за вршење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте рекли да вам претпостављена команда, на моје питање данас, није давала наредбе за ове нападе које Вам сада цитирам, него за овај који је био 10.-ог, па Вас ја питам, с обзиром да Вам за ове нападе 01.-ог, 03.-ег, 05.-ог нису давали податке, одакле Вама, кажете претпостављена команда, како вам они дају, нису Вам ни наредили?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Да се дејствује по тој шуми Јелаш. Наиме, то је била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Небитна је шума.

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Небитна је шума Јелаш, има, помиње се и гробље и задруга и Творница обуће и тако даље.

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Сигурно тамо није дејствовала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је у Вашим наредбама написано да је тамо дејствовано. Овде смо имали сведоке који тврде да је дејствовано и по католичкој цркви.

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Не, не, можда је неко дејствовао али по католичкој цркви.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, чланови већа да ли имају неких питања?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Да би суд могао да цени Ваш данашњи исказ, само ме интересује, шта Вам значи оно цео дан помињете оно, 90% одговора на питања су – знам да ово није логично. Да ли можете логично да ми објасните, знам да ово што ћу сада рећи није логично. Да ли то значи да Ви нисте човек од логики или да сте нешто оболели или шта, то је питање?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Не, него човек који је био у једном, у једном хаосу, доведен тамо на тај простор, где је систем командовања тотално нарушен, где немате војску и где, једноставно, где логика не постоји и све што се дешавало, могао бих рећи да је готово случајно су се ствари дешавале.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Какав систем командовања је нарушен, у ком смислу, шта је вама било нарушено?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Гледајте, Ви дозволите да иде прича, ми се концентришемо на оно Ловас, а пре тога, та јединица је пре тога живела, страдала је у борби на маршу, побегла је војска, остао је део старешина активних, то је један мали део и тежиште мог зуадатка јесте био да се формира та нека јединица, како да се скупимо, врши се мобилизација, прикупљају је. Ловас, у Ловасу се десио страشان злочин, то је једна штета, једна страшна штета, али то није било моје поље интересовања, ја сам имао неке друге проблеме. На моју несрећу, то је се одиграло тако како се одиграло и зато ту нема логики, јер једноставно, Ловасом се ја нисам бавио, једноставно, нисам могао. А налазите се на територији где се налази безброј јединица и пролази јединица у правцу Вуковара и оспе негде ватру тамо, често пута по нашим.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: И где су у овим извештајима ти Ваши проблеми, где Ви то констатујете?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Стално смо износили команди дивизије, стално.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Не, у писменим доказима.

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: И на реферисањима.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: У писменим доказима, коме кажете да немате, команду или шта? Коме то кажете? Нема одговора, добро, ништа.

ЧЛАН ВЕЋА - СУДИЈА ДРАГАН МИРКОВИЋ: Судија Мирковић, само једно питање, колико сам Вас ја разумео, док сте давали Ваш исказ, рекли сте да Вам се Љубан Деветак појавио између 01.-ог и 10.-ог. Да ли је тако?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: 02.-ог или 03.-ег.

ЧЛАН ВЕЋА - СУДИЈА ДРАГАН МИРКОВИЋ: Добро, како је он, шта Вам је рекао за тај напад на Ловас? Како се он понудио уопште да крене у напад, да ли се он Вама понудио или, како сте Ви њега уопште?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Дош'ао је са том идејом као да, ја кажем, колико ме сећање служи, да је то већ негде договорено.

ЧЛАН ВЕЋА - СУДИЈА ДРАГАН МИРКОВИЋ: Добро, кажете, негде је договорено. Од 01-ог до 10-ог да ли сте имали реферисање са командом, са дивизијом?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Па вероватно да јесмо.

ЧЛАН ВЕЋА - СУДИЈА ДРАГАН МИРКОВИЋ: Да ли сте то поменули у реферисању да Вам се појавио Љубан Деветак и да он има, да је њему неко рекао, зашто то нисте поменули? Он је ипак цивил, ако ћемо да гледамо, значи није?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Да.

ЧЛАН ВЕЋА - СУДИЈА ДРАГАН МИРКОВИЋ: Значи, Ви дајете потпору цивили да уђе у село, да ли је тако?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Ја кажем, тих детаља.

ЧЛАН ВЕЋА - СУДИЈА ДРАГАН МИРКОВИЋ: Како дајете цивили, још је у униформи, хајде да кажемо и то, кажете да је био у униформи. У ком својству, јесте питали дивизију, у ком својству се мени појављује Љубан Деветак овде и зашто он захтева да уђе у село и да ли ја могу то да извршим?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Дивизија је то после мени наредила, разумете, ту активност.

ЧЛАН ВЕЋА - СУДИЈА ДРАГАН МИРКОВИЋ: Значи, дивизија Вам је наредила?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Да.

ЧЛАН ВЕЋА - СУДИЈА ДРАГАН МИРКОВИЋ: Да ли постоји неки документ у коме каже, баш дивизија Вама наређује да Љубан Деветак улази са?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Не, не.

ЧЛАН ВЕЋА - СУДИЈА ДРАГАН МИРКОВИЋ: Знате, врло је чудно да, ипак Ви командуете, кажете дајете подршку њима, улазе у село, врше чишћење, то је све ипак цивилно становништво. То Вам је рекао и председник већа. Значи, улазе у куће, улазе међу народ, Ви немате никакву контролу. Да ли Ви знате, ко су ти људи, да ли их познајете?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Не.

ЧЛАН ВЕЋА - СУДИЈА ДРАГАН МИРКОВИЋ: Јесу они војници, јесу под Вашом командом у том тренутку? То је питање. Јесте знали за то? То Вас је питао и Николајидис исто, он Вам је човек поставио исто питање. Под чијом су они командом, они имају оружје, имају све, улазе у село? Ви кажете, нисте им дали. Рекли сте још да нису имали никакву везу. Да ли је могуће да су они ишли без икакве везе да уђу у село, док Ваша артиљерија и јединице су око њих? Како се одржавала веза уопште између Ваших јединица које кажете да сте дали само наредбу Вашим јединицама и ових који улазе у село?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Нисмо имали везу са њима.

ЧЛАН ВЕЋА - СУДИЈА ДРАГАН МИРКОВИЋ: Како знате шта ће да гађају и где да гађају? Ко јави, хајде да кажемо, примера ради, на цркви се налази на пример снајпериста, ко Вам јави да се пуца са цркве или?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Не.

ЧЛАН ВЕЋА - СУДИЈА ДРАГАН МИРКОВИЋ: Ако се пуцало, не кажем да се пуцало, само кажем пример, ако немају никакве везе, значи они улазе у село без икакве везе. Какву Ви онда подршку њима дајете?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Па.

ЧЛАН ВЕЋА - СУДИЈА ДРАГАН МИРКОВИЋ: То је то што питање није логично.

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Наравно, није логично, али тако је било.

ЧЛАН ВЕЋА - СУДИЈА ДРАГАН МИРКОВИЋ: Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево на првом месту пише овде у Вашем оперативном дневнику – «успостава везе са потчињеним јединицама».

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Да, то у оквиру бригаде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је за 10.10. у оквиру ових развоја везано за напад на Ловас?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Да, али ти људи нису имали средства везе, нити сам ја имао са њима везе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како то, објасните, ко даје наређења, каже, «наређење ХАД-у 122, хаубичком дивизиону за отварање ватре».

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Не, не, то је моја јединица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како им дајете ту наредбу?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Не, не, ја говорим у оквиру јединица бригаде веза организовала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А то само са овим помоћним снагама немате везу?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто, то сам Вас ја и питала?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Немају они средства везе, одакле им.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како, ТО Товарник и милиција Товарника? Рекосте да су били опремљени, да штаб САО Крајине тамо постоји, оружје, муниција, свега има?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Нисам имао са њима везу, једноставно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто, да ли имате објашњење?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Немам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Да ли то значи да онда постоје две команде у истом нападу, за једне јединице једна команда, за друге друга?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Тако би се могло рећи.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Где то има у војсци, хајде реците ми један пример да у једној акцији посебно, где има то?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Не знам да ли негде има, али тако је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Ја бих сведока за почетак питала, да ли може да нам каже, да ли је ово баш сасвим случајно да су се он и Љубан Деветак, овај, након тог неког познанства у Осијеку и неког дружења, нашли Ви на позицији команданта Друге бригаде, а он на позицији некога ко ће да нападне Ловас и ко има неке везе са неким структурама вишим за које Ви не знате које су? Нека нам сведок каже да ли је то баш случај био или је било нешто друго?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Само да Вам, опростите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пошто сте рекли да тамо до те Ваше команде није могло да се приђе, морало је да се најави, како је Љубан Деветак дошао?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Вама да одговорим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Па вероватно се најавио, неко га је најавио да ће доћи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко га је то најавио?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: На пријавници тамо, вероватно полицајац или тако нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте рекли, тамо код Вас није могло да се приђе, па како је он дошао до Вас?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Не знам како, када се пријави човек као у сваку установу, може да се дође и у команду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: А опростите, Вама да одговорим. Љубан Деветак и ја се нисмо видели вероватно негде од 1985. године. Моја је несрећа, можда као и Љубанова што сам дошао на тај простор и то није била моја жеља, ја сам једноставно на ту команду где сам некада радио, стигао телеграм да се јавим у Ваљево.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Не, данас ми је, овај, нисте деловали као да сте били изненађени када сте Љубана, свог неког пријатеља из претходног живота сусрели ту на тој позицији, ништа нисте рекли, рекли сте само, «ја га познајем».

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Судија, ово је инсинуација, ако може конкретно питање.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А нисте објаснили да је то било.

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: А шта сам требао да закључим да.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Не просто негде та нека ситуација када неког човека знате од раније, а срећете га на, у таквој чудној ситуацији, знате, па онда просто да.

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Тамо је толико чудног било да није ни то чудно.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Добро, рекли сте да пре ових свих дешавања, пре напада на Ловас, да је било пуно напада на Ваше јединице, овај, од стране хрватских наоружаних снага, па да ли нам можете рећи, колико је било погинулих у Вашој јединици, колико рањених, које сте губитке претрпели?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Не могу Вам то сада тачно напамет рећи колико, наиме, морам само рећи, радило се само, највише напад се

одвијао на село Товарник, а Товарник и напад на тој комуникацији која је водила од Товарника преко Ђелетоваца и даље, ту су ми рањена три човека, возило наишло на минско поље, на мине, а дејства ноћу је било константно, константно и су били напади по селу, по Товарнику.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: И Ви сте закључили да је то баш из Ловаса?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Наравно, из тог правца Ловаса.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Добро, рекли сте данас да Вам није познато да је, да се уопше није разговарало о неким снагама из Србије, о неким добровољачким јединицама на том простору. Па нам кажите, да ли знате, да ли је било добровољачких јединица тада када сте Ви командовали на том простору?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: На том простору?

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Да.

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Јесте.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Знали сте?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Није добровољачких, било је ту свашта, људи су долазили по разним основама, неки су долазили због пљачке, неки због нечег, али разних тих структура је било. Ја сам затекао, почело је нешто сређивање у каснијем периоду је то све стављено под контролу, а то се све одвијало нешто касније.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А кажите, да ли сте знали да је у нападу на Ловас учествовала добровољачка јединица «Душан Силни»?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Не, не.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: И да се она после тога налазила овај у Ловасу?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Не.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Добро, ми смо овде саслушали 17.12.2008. године Градимира Вељовића, њега сте данас спомињали више пута.

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Да.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Он нам је рекао да је по неком његовом закључку, овај, каже добровољачке и војне јединице из Ловаса, мисли ваљда на територијалну одбрану Ловаса, деловале су самостално и биле су непосредно подређене команданту, пуковнику Душану Лончару. Ја то не цитирам, ја кажем овако закључак из његовог сведочења, јесте, предочавам изјаву овог Градимира Вељовића.

Адв. СЛОБОДАН ЖИВКОВИЋ: Која страна, извините, не можемо да пратимо, која страна исказа?

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Немам исказ пред собом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Убудуће када хоћете нешто да предочавате, молим Вас изјаву јасно да можемо сви да пратимо.

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Ради се претпостављам о ове две чете о којима смо причали.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Не, не говори он о четама овај сведок у којима је био и он, него говори о добровољачким јединама, о добровољачкој јединици у Ловасу?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: У тој структури ТО Крајине.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: И он каже да су сви командири ових јединица са Вама имали директну комуникацију?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Не, сигурно.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тај Градимир Вељовић је на страни 48 записника од 17. децембра 2008. године тврдио да сте долазили у Ловас?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Не, сигурно нисам, нисам имао прилике да га обиђем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То тврди, данас рече и оптужени Девчић.

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Добро, то он тврди, не знам због чега. Те јединице у Ловасу нисам успео да обиђем.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Друго исто, данас сте нам рекли да нисте знали да су у Ловасу куће, хрватске куће и хрватски грађани обележавани белим чаршафима, белим тракама?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Не, не.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Градимир Вељовић каже да је он то знао, да је он то видео док је био у Ловасу?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Онда ми није рекао.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Па питам да ли Вам је пренео.

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Не, не.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Обзиром да је долазио код Вас и подносио извештаје?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Не, не.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А да ли ово, то сам хтела само да питам, а да ли ове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево ја ћу само да исцитирам ово што Ви нисте. На страни 39 записника од 17. децембра 2008. године, Градимир Вељовић на моје питање ко је надређени тим добровољцима, он каже, «надређен је Лончар, он их је упутио».

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: То је његово мишљење да је то тако, али то није тако.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Да ли могу сада ја? Само сам хтела да питам, да ли ово, ми смо утврдили овде, заправо, утврђено је, многи су сведоци говорили, сведоци оштећени о томе да су хрватски грађани у Ловасу обележавали своје куће белим чаршафима, а себе белим тракама око руку и то, да ли то има неке везе са овим делом Вашег овог наређења од 09.10. и овог дела, каже, као и становништва које је непријатељски настројено?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Нема.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Па онда, уколико дође до предаје становништва у селу, не отворати ватру. Да ли то има неке везе са обележавањем становништва које се предало и то?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Не, него ради се за ту моју јединицу, ако би случајно излазили људи из села, да се не би дејствовало по њима.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Да ли је, рекли сте да знате да је након напада на Ловас формиран у селу одред територијалне одбране Ловаса. Ја бих само да питам да ли је тај одред територијалне одбране био формиран и пре напада на Ловас? Да ли је постојала нека таква јединица?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Ја колико знам, јесте нешто, не знам које величине.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Ко су били његови припадници?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Па ти мештани села Ловас.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: И да ли су они учествовали у нападу на Ловас?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Да, ја верујем да јесу.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: И овај, да ли знате ко је био тај командир тог одреда територијалне одбране?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Било је то питање.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А било, добро. У ком својству сте, кажете, долазили сте у Ловас након месец и по дана. У ком својству сте тада долазили?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Рекао сам да сам добио наређење да се тамо, овај, преда једна инжињеријска, уређивало се, сада не знам, да ли језеро или рибњак и то је требала та моја јединица да обезбеди.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А ово када сте помињали овај багер, да ли је то том приликом када је требао да се?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Није багер, ја не могу, можда није адекватан израз, дозер онај, знате, требало је неку земљу и то, то се радило ја мислим једно шест месеци.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А да ли знате да је управо ова масовна гробница на сеоском гробљу на којем су сахрањена тела убијених мештана, Хрвата, од напада па до минског поља, била ископана неким војним багером, односно тим ровокопачем?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Не знам, не знам, знам сигурно да је команда дивизије, дакле, мени наредила да се то тај дозер, како ли се зове, ангажује на раду на том неком рибњаку. Где се тај рибњак налази, ја не знам и то је тај дозер, ваљда и остао у том селу, не знам, до краја рата и чак је та посада била ту и онда је била повучена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро тај рибњак, сада се сећате детаља, и рибњака и дозера и свега, то је из истог периода, а ово што Вас питам, не сећате се.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Пре тога, да ли знате да ли је тај дозер ангажован на копању било чега у селу пре тога, значи 12. рецимо октобра?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Не.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: И ово када сте рекли, овај, имате сазнања да су припадници Ваше јединице били ангажовани да помогну овим рањенима на овај минском пољу и ово, овде многи сведоци, па чак и ти рањени са минског поља кажу да ништа ту, овај, припадници ЈНА нису радили, него их је неки мештанин села значи овај Србин возио прво до Шида, где нису добили медицинску помоћ, па су враћени у село и то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како гласи питање?

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Да нам сведок каже, да се изјасни на ово.

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Негде се не слаже.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Исказе сведока да прокоментарише.

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Ја сам извештен да су возила наводно и лекар, из моје јединице учествовао у збрињавању.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: И лекар?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Да и да су превезени за Шид.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Рекли сте исто да ништа не знате о овим преговорима који су вођени о предаји оружја и исељавању цивилног становништва из села. Хтела сам само да предочим ову наредбу која је сведоку, од 14.10.1991. године која је сведоку вероватно морала бити позната, каже где стоји, «делегација из Илока, из села Бапска

преговарала је са становништвом, представницима ЈНА око предаје наоружања и исељавања цивилног становништва».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То се односи за Илок и Бапску.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То није Ловас.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Али сведок каже да му баш ништа о томе није познато.

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Нисте ме никада питали за то. То је нешто договорено било, ја само говорим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добор, да се не задржавамо око Илока и Бапске, Ловас је велики.

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: То је претпостављена команда организирана неке преговоре, нити је то мој докуменат.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Хвала, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите даље.

НАТАША КАНДИЋ: Ја бих само да на крају, овај, разјаснимо. Ви код истражног судије а и данас, данас говорите о нападу на Ловас, о заузимању Ловаса и кажете да сте такво наређење добили од претпостављене команде и да зато Деветак долази код Вас, а онда после тога говорите о томе да је то била акција за враћање и Срба и Хрвата протераних из села.

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Тако сам рекао, да.

НАТАША КАНДИЋ: Не може да буде и једно и друго. Кажите нам да знамо шта је.

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Знате како, они који су.

НАТАША КАНДИЋ: Шта сте Ви добили?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Молим?

НАТАША КАНДИЋ: Које наредбе из Ваше претпостављене команде?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Требало би прочитати, ја сада не могу да знам тачно.

НАТАША КАНДИЋ: Не знате шта су Вам наредили?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Не знам детаље, ако имате.

НАТАША КАНДИЋ: Не детаље, молим Вас, то су Вам наредили да идете да освојите, да заузмете село или су Вам рекли, пронађите и Србе и Хрвате који су протерани из села, па их вратите у село?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Не могу се вратити ако су тамо они који су их протерали.

НАТАША КАНДИЋ: Молим Вас, Ви кажете лепо, ево на страни 5 код истражног судије, каже, «ради се о људима, сељанима, морам рећи српске и хрватске националности, који су били протерани из села.

Они су се то јутро враћали у то своје село». Па кажете, да Ви око 14 часова добијате извештај да су они готово сви ушли у село.

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Да.

НАТАША КАНДИЋ: Па, само нам реците, једно или друго, напад, заузимање или враћање Срба и Хрвата у село?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Да би се могли вратити, морате ваљда створити услове, а стварање услова јесте да се уђе у то село.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, ја сам Вам сада прочитала шта Ви кажете код истражног судије, не никакве услове не помињете, него помињете једну хуманитарну миротворну акцију, враћате људе из села и нема ту говора ни о каквом оружју, а онда пре тога кажете, ја сам, добили сте наредбу да, наредбу, када Вам каже оптужени Деветак, Ви кажете, јесте, ту наредбу сте добили и од претпостављене команде. Добро, значи немамо одговор, нема, немамо одговор на то шта је било?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Ја довољно не разумем, овај, па зато размишљај како да одговорим, јер та акција зато да се могу људи вратити.

НАТАША КАНДИЋ: Срби и Хрвати?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Да, они који су отишли из села.

НАТАША КАНДИЋ: Овде кажете, Срби и Хрвати.

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Да, било је и Хрвата у Товарику, који су били избегли.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, то је другачије, вероватно је истражни судија, а и ја не знамо да поставимо право питање и да добијемо тај прецизан одговор, али Вас је, добро и оптужени Деветак питао. Па ево када Вас је он питао око овај да је са Вељовићем био овај код Вас и да је, овај, и да су тражили вреће и униформе и оружје, Ви сте рекли, да што се тиче униформи, а сада само нам одговорите, шта је са униформама и оружјем, да ли сте дали како кажете?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је да, што се тиче тих врећа.

НАТАША КАНДИЋ: Да, што се тиче врећа, а не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Направили сте лапсус у питању.

НАТАША КАНДИЋ: Извињавам се, али нисте одговорили када су у питању униформе и оружје.

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Ја то нисам давао, постоји могућност да се да те униформе не само њима, него многим, то нису само биле униформе, то је било једноставно збрињавање људи који су остали без ичега, знате, па су се облачили људи и радници.

НАТАША КАНДИЋ: Који људи, мештани у селу?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Па сви они који нису имали.

НАТАША КАНДИЋ: Облачили сте људе у селу у униформе?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Па не у униформе него ту робу,, не знам шта је Љубан тражио.

НАТАША КАНДИЋ: Он је данас нама овде рекао, каже да је дошао и тражио вреће за сахрањивање и униформе и оружје и да је добио педесет униформи, а Ви сте само у вези са врећама рекли, да, јесте било, тражио је вреће, добио је вреће. Али ја Вас сада питам, пошто нисте одговорили, само у вези са униформама.

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Ја се стварно не сећам, могуће да је добио униформе, дакле не сећам се.

НАТАША КАНДИЋ: Ја само да Вас подсетим, данас сте рекли да су овај, све те јединице територијалне одбране, да су они били и наоружани и униформисани и да са тим ништа нисте имали, само да Вас подсетим на то.

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Нису сви, наравно, било их је који нису, ови који су дошли са стране, вероватно нису донели униформе, који

НАТАША КАНДИЋ: Добро, али ја Вас само подсећам шта сте у току дана данас рекли.

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Добро, у реду, кажем, ту су се разни људи појавили.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, онда сте сада на питање, када сте сазнали за «Душан Силни», рекли сте, за одред «Душан Силни», да сте то накнадно, нисте овај прихватили ни да познајете Мирка Јовића.

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Не.

НАТАША КАНДИЋ: Нити да ишта знате о томе, а да Вас само подсетим да сте овај, пред Војнобезбедносном агенцијом рекли да сте, овај, након заузимања села Ловас од потчињених старешина «сазнао да је у заузимању учествовао и такозвани одред «Душан Силни». Да ли је то тачно или није?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Ја сам рекао да сам то касније сазнао.

НАТАША КАНДИЋ: Не, кажете, овај, након заузимања, значи након заузимања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево овако сте рекли: «Након заузимања села Ловас, од потчињених старешина, не могу да се сетим конкретно од кога, сазнао сам да је у заузимању села Ловас учествовао и такозвани одред «Душан Силни» за које то време нисам сазнао каквог је састава и ко су припадници».

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Извините, шта сада треба?

НАТАША КАНДИЋ: Да ли је тачно то што сте рекли?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је тачно ово што сте изјавили да сте након заузимања села сазнали да је учествовао одред «Душан Силни»?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Касније сам сазнао, ја сам рекао, нисам знао тачно ког датума и када је то сазнало, да је и таквих људи било, то је тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али овде је речено, након заузимања села?

НАТАША КАНДИЋ: Да.

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Па добро, то је релативно, након заузимања села.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, да ли могу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

НАТАША КАНДИЋ: Данас сте рекли, Љубан и његово људство. Шта сте мислили тим, шта Вама то значи, које је то људство?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: У ком контексту?

НАТАША КАНДИЋ: Уопште у контексту догађаја у Ловасу, оптуженог Деветака и кажете, Љубан и његово људство.

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: А у вези чега, не могу да разумем?

НАТАША КАНДИЋ: Уопште, шта је то, ко су људи око оптуженог Деветака?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Људи из села.

НАТАША КАНДИЋ: За које Ви кажете да је људство?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Па људи из села ти, како да кажем, који су се бавили том делатношћу, не знам.

НАТАША КАНДИЋ: Којом делатношћу?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Па не знам на чега Ви мислите.

НАТАША КАНДИЋ: Ви га одређујете и кажете, Љубан и његово људство. Па само питам, да ли мислите на те овај, територијалну одбрану, на људе који иду.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Судија, ако могу, приговор ако могу, пошто је безпредметно. Прво је ван било каквог контекста предочава нешто да је данас рекао, Љубан и његово људство, сведок моли да се помогне, е сада нуди одговор пошто одговора нема, просто, или нека појасни питање, или нека се одустане.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците, на шта тачно мислите, јер пуно је тога било причано, данас да видимо, Љубан и људство, у ком контексту заиста?

НАТАША КАНДИЋ: Нема много ту контекста, зато што, али га помиње у смислу када, овај, да он долази, не знам, једном када је

био овај, он помње позицију Љубана, па једном каже, не знам, командант територијалне одбране, па други пут каже, привредник, па онда, молим вас, онда и том смислу, шта је то људство?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако већ хоћете нешто сведоку да предочите, шта је данас рекао.

НАТАША КАНДИЋ: Ја сам данас из његовог исказа, тешко могу да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Љубан и његово људство, то ништа не значи, шта, шта Љубан и његово људство, шта је сведок данас рекао, Љубан и његово људство?

НАТАША КАНДИЋ: Данас је, кажем, када је одређивао, када је говорио о Деветаку, он је на Ваше предочавање рекао, јесте, не знам, привредник, предузетник, тако га је видео, а онда је, овај, онда му је такође предочено да га је одређивао и као команданта територијалне одбране, онда је у вези са тим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он није, молим Вас, није ниједног момента рекао за Љубана, команданта територијалне одбране.

НАТАША КАНДИЋ: Како да му није у предочаваним наредбама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је нешто друго, то је нешто друго, то је писмени документ у коме то пише.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, у предочавању докумената је то рекао. Е у том контексту и у вези са тим, он је једном тренутку рекао, Љубан и овај, Љубан и његово људство, а ја онда само питам, да одреди. Не могу да цитирам, то је данашњи дан, сада читавих десет реченица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим Вас ако не можете, ево данас у колико сати не можете да цитирате, ако не можете, нисте записали, онда не можемо.

НАТАША КАНДИЋ: Али то је одређење, могао би он да зна на шта мисли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбија се такво једно нејасно питање.

НАТАША КАНДИЋ: Мислим да није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не може ни сведок да се изјасни на нејасно питање.

НАТАША КАНДИЋ: Хајде нека је нејасно питање, али, овај, опет данас сте, ја бих Вас сада питала поново, да ли Ви знате или имате сазнање, коме су били потчињени, коме је потчињена та територијална одбрана која се створила, Ви кажете вероватно мало пре, па да.

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Ја сам то рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На коју територијалну одбрану мислите?

НАТАША КАНДИЋ: Територијална одбрана која се, како он објашњава, створила у вези са нападом на Ловас.

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Она је била створена и пре уласка јединица ЈНА, на тај простор, значи то домаће становништво се организовало и то функционише негде, негде од маја или априла 1991. године.

НАТАША КАНДИЋ: Које је одговорно?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: А, тој институцији, ако се, да Вас ја само подсетим, сећате се договора у Борову Селу, где, којим је руководио Анте Марковић, где Србе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Којој институцији, под чијом су били?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Област, ја Вам не могу тачно име рећи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: САО Славонија, Барања и Западни Срем, да ли је то тешко изговорити?

НАТАША КАНДИЋ: Да ли је то тачно оно што сте рекли пред Безбедносном агенцијом, да су потчињени обласном већу Вуковар?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Да, ТО, обласно веће је цивилна власт, а ТО је била организована војна структура.

НАТАША КАНДИЋ: Који ТО?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Молим?

НАТАША КАНДИЋ: ТО Товарник, Шид, Ловас?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Да, тежишно су том припадали Срби са тог простора.

НАТАША КАНДИЋ: Како припадали Срби?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је, снаге ТО и МУП-а биле су потчињене команди ТО, односно обласном већу Вуковара.

НАТАША КАНДИЋ: Вуковар, да, да, па то га и питам, да ли је то. У каквој сте Ви вези били са тим обласним већем Вуковара?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: У директној и никаквој.

НАТАША КАНДИЋ: Никаквој?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Да.

НАТАША КАНДИЋ: И само да Вас питам још, кажите ми, рекли сте ми овај, да сте 1995. године, негде у марту постали официр Војске Републике Српске?

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Да.

Адв. СЛОБОДАН ЖИВКОВИЋ: То нема везе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, нема везе, да чујемо питање, немојте да реагујете, Ви одмах реагујете, не чујемо ни питање.

НАТАША КАНДИЋ: Само да Вас питам, овај, да ли сте обилазили положаје «Шкорпиона» и Легије?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбија се одговор на то питање. Зашто покушавате стално да провучете нека питања која немају везе?

НАТАША КАНДИЋ: Па морам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате већ да ће бити одбијено, па ако Вам прође. Има ли тужилац допунских питања?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Нема.

Довршено сведочење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Лончар, захваљујем Вам се што те дошли да сведочите.

Сведок ДУШАН ЛОНЧАР: Ја се извињавам Вама и свим овде присутним, вероватно је ово све врло конфузно, али ја Вам поново желим рећи, да сам живео на таквом простору где ништа није функционисало онако како треба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сведочење је довршено.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Главни претрес **СЕ ПРЕКИДА** у 17,05 часова и биће настављен дана:

23. јуна 2010 године,

са почетком у 9 часова и 30 минута.

Довршено.

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА